

Fremsat den {FREMSAT} af Martin Lidegaard

Udkast (af 24.10.11) til forslag

til

Lov om olieberedskab¹⁾

Kapitel 1

Formål, anvendelsesområde, definitioner m.v.

§ 1. Lovens formål er at sikre:

- 1) et beredskab over for forsyningsafbrydelser på olieområdet, herunder at holde beredskabslagre af råolie og olieprodukter, og over for andre hændelser, som kan medføre afbrydelser af samfundets olieforsyning,
- 2) opfyldelse af internationale forpligtelser om beredskab som nævnt i nr. 1 samt
- 3) indsamling af data om olieforhold i Danmark.

§ 2. Loven finder anvendelse på følgende:

- 1) Virksomheder med lagringspligt for råolie og olieprodukter efter § 6, stk. 1.
- 2) En organisation udpeget efter § 5, stk. 1, som dansk central lagerenhed.
- 3) Virksomheder som udlejer lagerkapacitet for råolie og olieprodukter, jf. § 14, stk. 2.
- 4) Virksomheder i øvrigt med betydning for den danske forsyning af råolie og olieprodukter, jf. § 14, stk. 3.

§ 3. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelser med henblik på at gennemføre eller anvende internationale konventioner og EU-regler om forhold, der er omfattet af denne lov, herunder forordninger, direktiver og beslutninger.

§ 4. I denne lov forstås ved følgende:

- 1) *Råolie*: Mineralolie af naturlig oprindelse, der består af kulbrinter og forskellige urenheder såsom svovl. Råolie forekommer i flydende form ved normal temperatur og normalt tryk, og har varierende fysiske egenskaber. Råolie omfatter også kondensat, der udvindes af associeret og ikkeassocieret gas i tilknytning til indvindingen og blandes med råolie, samt halvfabrikata, der har gennemgået en raffineringsproces og skal gennemgå yderligere processer, inden det bliver til endelige olieprodukter.
- 2) *Olieprodukter*: Produkter fremstillet ved raffinering af råolie samt additiver og biobrændstoffer, der er tilsat hertil.
- 3) *Produktkategori*: Olieprodukter, som findes i mange forskellige varianter, inddeles i et mindre antal kategorier, således at olieprodukter inden for samme produktkategori håndteres samlet.
- 4) *Additiver*: Andre stoffer end kulbrinter, som tilsættes eller iblandes et olieprodukt for at ændre dets egenskaber.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter, EU-Tidende 2009, nr. L 265, side 9.

- 5) *Biobrændstoffer*: Flydende eller gasformigt brændstof, der bruges til transport og fremstilles på grundlag af biomasse, idet biomasse er den biologisk nedbrydelige del af produkter, affald og rester fra landbrug (herunder vegetabiliske og animalske stoffer), skovbrug og tilknyttede industrier samt den biologisk nedbrydelige del af affald fra industri og husholdninger.
- 6) *Olielagre*: Lagerbeholdninger af råolie og olieprodukter.
- 7) *Beredskabslagre*: Olielagre, der holdes som led i beredskabet over for større forsyningsafbrydelser for råolie eller nærmere angivne olieprodukter.
- 8) *A-lagre*: Beredskabslagre, der opbevares i konventionelle anlæg.
- 9) *B-lagre*: Beredskabslagre, der opbevares i særligt beskyttede anlæg.
- 10) *Specifikke lagre*: Beredskabslagre, som opfylder betingelserne i § 7.
- 11) *Kommercielle lagre*: Olielagre, som ikke er beredskabslagre, herunder lagre hos virksomheder uden lagringspligt.
- 12) *Lagringspligtige virksomheder*: Virksomheder med lagringspligt for råolie eller olieprodukter efter § 6, stk. 1.
- 13) *Central lagerenhed (CLE)*: Organisation i en EU-medlemsstat, herunder Danmark, som af denne medlemsstat kan tildeles beføjelser til at handle med henblik på at erhverve, holde eller sælge olielagre, herunder beredskabslagre og specifikke lagre.
- 14) *Den danske CLE*: Organisation udpeget efter § 5, stk. 1, som dansk central lagerenhed.
- 15) *Fysisk tilgængelighed af beredskabslagre*: Mekanismer til lokalisering og transport af beredskabslagre for at sikre deres frigivelse eller faktiske levering til slutbrugere og markeder inden for tidsrammer og på vilkår, der medvirker til at afhjælpe forsyningsafbrydelser og forsyningsvanskeligheder i øvrigt.
- 16) *Større forsyningsafbrydelse*: Et stort og pludseligt fald i forsyningen af råolie eller olieprodukter til en eller flere medlemsstater i Det Internationale Energiagentur (IEA) eller EU.
- 17) *International beslutning om frigivelse af beredskabslagre m.m.*: Enhver gældende beslutning, truffet af IEA eller af Kommissionen, om at gøre råolie eller olieprodukter tilgængelig for markedet ved frigivelse af medlemsstaternes beredskabslagre eller ved yderligere foranstaltninger.

Kapitel 2

Den danske CLE

§ 5. Klima-, energi- og bygningsministeren kan på nærmere angivne vilkår udpege Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO) som den danske CLE.

Stk. 2. Den danske CLE skal være en organisation, der ikke har fortjeneste som målsætning, og som handler i almenhedens interesse.

Stk. 3. Den danske CLE har som sit vigtigste formål at erhverve, holde og sælge beredskabslagre og skal have de nødvendige lager- og transportanlæg hertil eller have rådighed herover.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om FDO's varetagelse af opgaven som dansk CLE, herunder om tavshedspligt for bestyrelse, direktion og medarbejdere.

Stk. 5. Klima-, energi- og bygningsministeren godkender FDO's vedtægter og ændringer af disse.

Kapitel 3

Lagringspligt m.v.

§ 6. Virksomheder skal efter regler fastsat i henhold til stk. 3 opretholde beredskabslagre af råolie eller olieprodukter, hvis de her i landet:

- 1) importerer råolie eller olieprodukter, idet enhver indførsel til Danmark anses som import uanset den toldmæssige behandling,
- 2) producerer råolie eller olieprodukter eller

3) lader producere råolie eller olieprodukter hos en anden virksomhed.

Stk. 2. Beredskabslagre efter stk. 1 skal efter regler fastsat i henhold til stk. 3 holdes som A-lagre og B-lagre, jf. § 4, nr. 8 og 9.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren fastsætter regler om virksomhedernes lagringspligt efter stk. 1 og 2, herunder om beregning af og fritagelse for lagringspligt, anmeldelsespligt for nye virksomheder, som omfattes af reglerne i stk. 1, lagringspligtens specificering på produktkategorier, lagringspligtens periodisering, lagringspligtens opdeling på A-lagre og B-lagre, ophør af lagringspligt, mulighed for dispensationer samt de forhold, som er nævnt i § 9.

§ 7. En del af beredskabslagrene efter § 6, stk. 1, kan holdes som specifikke lagre, dvs. som olieprodukter der svarer til et konkret antal dages forbrug af nærmere fastsatte produktkategorier, som tilsammen udgør mindst 75 pct. af det danske årlige forbrug af olieprodukter.

Stk. 2. Specifikke lagre skal ejes af den danske CLE og holdes her i landet.

Stk. 3. Specifikke lagre, som holdes eller transporteres her i landet, kan ikke gøres til genstand for retsforfølgning. Dette gælder også specifikke lagre, som holdes for en anden medlemsstat.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om specifikke lagre, herunder om deres størrelse og sammensætning på produktkategorier, deres overvågning samt deres beregning, transport og administration.

§ 8. Klima-, energi- og bygningsministeren fastsætter størrelsen af de samlede beredskabslagre, herunder de specifikke lagre, efter forudgående forelæggelse for et udvalg nedsat af Folketinget.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan dog for en begrænset periode, og når særlige forhold taler herfor, ændre størrelsen af den samlede lagringspligt, der er fastsat efter stk. 1.

§ 9. Beredskabslagre skal til enhver tid være til rådighed og fysisk tilgængelige med henblik på at kunne frigives til slutbrugere og markeder i tilfælde af en større forsyningsafbrydelse. Beredskabslagre skal være identificerbare og bogførte og skal til enhver tid kunne kontrolleres. 1. og 2. pkt. gælder også for beredskabslagre, der er integreret med kommercielle lagre.

Stk. 2. Behæftelse eller andre aftaledispositioner eller retsforfølgning vedrørende beredskabslagre skal respektere, at disse lagre skal være til rådighed og fysisk tilgængelige og skal kunne frigives i de tilfælde, som er nævnt i stk. 1.

Stk. 3. I tilfælde af, at der iværksættes krisehåndtering efter § 19, kan der ikke foretages foranstaltninger, der forhindrer overførsel, anvendelse eller frigivelse af beredskabslagre, herunder specifikke lagre, der her i landet holdes på vegne af en anden medlemsstat i IEA eller EU. Tilsvarende gælder, hvis den pågældende medlemsstat iværksætter krisehåndtering.

Kapitel 4

Opfyldelse af lagringspligt og delegationer

§ 10. Virksomheder kan opfylde deres lagringspligt ved:

- 1) brug af virksomhedens egne lagre,
- 2) delegation af lagringspligt til den danske CLE,
- 3) delegation af lagringspligt til udenlandske virksomheder eller udenlandske centrale lagerenheder ved en international lagerdækningsaftale, jf. § 11, stk. 2, eller
- 4) delegation af lagringspligt til andre lagringspligtige virksomheder ved en national lagerdækningsaftale, jf. § 11, stk. 3.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte, at en konkret andel af virksomhedernes lagringspligt efter § 6, stk. 1, skal opfyldes ved delegation til den danske CLE, og at den danske CLE skal modtage sådanne delegationer. Lagringspligtige virksomheder skal dog opfylde de vilkår,

som den danske CLE har fastsat for opfyldelse af sådanne delegationer, og de vilkår, som er fastsat efter stk. 4.

Stk. 3. Den danske CLE kan opfylde den lagringspligt, som den overtager ved delegationer efter stk. 1 og 2, ved brug af dels egne lagre og dels lagerdækningsaftaler efter § 11, stk. 2 og 4.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om virksomhedernes opfyldelse af lagringspligt efter stk. 1 og 2 og den danske CLE's opfyldelse af lagringspligt efter stk. 3. Ministeren kan herunder fastsætte regler om den konkrete beregning af beredskabslagres størrelse, om medregning af lagre af biobrændstoffer og additiver ved opfyldelse af lagringspligt, om den danske CLE's vilkår for dækning af lagringspligt, som den har overtaget ved delegation, om begrænsning af retten til delegation og om forhold om lagerdækningsaftaler efter § 11.

§ 11. Klima-, energi- og bygningsministeren kan indgå aftaler med myndigheder i andre medlemsstater i IEA eller EU om procedurer m.v. for godkendelse og administration i øvrigt af internationale lagerdækningsaftaler, jf. stk. 2.

Stk. 2. En international lagerdækningsaftale kan indgås mellem en lagringspligtig virksomhed eller den danske CLE (den danske part) på den ene side og på den anden side en udenlandsk virksomhed eller central lagerenhed (den udenlandske part). Lagerdækningsaftalen skal være godkendt af de to medlemsstaters myndigheder. Aftalen samt ændringer eller forlængelser heraf har ikke virkning uden denne godkendelse. Sådanne lagerdækningsaftaler kan omhandle følgende:

- 1) Hvis den danske parts egne olielagre overstiger dens lagringspligt, kan overskydende olielagre medregnes til opfyldelse af den udenlandske parts lagringspligt.
- 2) Hvis den danske parts egne olielagre er mindre end dens lagringspligt, kan overskydende olielagre hos den udenlandske part medregnes til opfyldelse af den danske parts lagringspligt, jf. § 10, stk. 1, nr. 3.

Stk. 3. En national lagerdækningsaftale kan indgås mellem to lagringspligtige virksomheder, således at en virksomhed, hvis egne olielagre overstiger dens lagringspligt, kan dække lagringspligt for en lagringspligtig virksomhed, hvis egne olielagre er mindre end dens lagringspligt, jf. § 10, stk. 1, nr. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren skal inden aftaleperiodens begyndelse underrettes om en sådan aftale. Aftalen har ikke virkning uden denne underretning.

Stk. 4. En national lagerdækningsaftale kan ligeledes indgås mellem den danske CLE og en lagringspligtig virksomhed, således at overskydende olielagre hos den ene part kan anvendes til dækning af lagringspligt hos den anden part.

§ 12. Den danske CLE kan for en nærmere angivet periode delegerede opgaver om forvaltning af beredskabslagre til:

- 1) en anden EU-medlemsstat, på hvis område sådanne beredskabslagre er beliggende, eller denne medlemsstats CLE eller
- 2) en lagringspligtig virksomhed.

Stk. 2. Delegation efter stk. 1 kan ikke omfatte køb og salg af specifikke lagre.

Stk. 3. Delegerede opgaver efter stk. 1 kan ikke videredelegeres af de parter, som har modtaget delegationerne.

§ 13. Den danske CLE skal løbende offentliggøre fuldstændige oplysninger, fordelt på produktkategori, om de lagerbeholdninger, som den ved delegation kan påtage sig at holde for lagringspligtige virksomheder samt virksomheder eller centrale lagerenheder i andre medlemsstater i IEA og EU.

Stk. 2. Den danske CLE skal mindst 7 måneder i forvejen offentliggøre, på hvilke betingelser den ved delegationer som nævnt i stk. 1 og § 10, stk. 2, kan yde lagerdækning for lagringspligtige virksomheder. Disse betingelser kan gøres afhængige af konkrete forhold på det tidspunkt, hvor lagerdækningen ydes.

Stk. 3. Den danske CLE skal acceptere delegationer som nævnt i stk. 1 og i § 10, stk. 2, på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende betingelser.

Stk. 4. De vederlag, som de lagringspligtige virksomheder betaler for delegationer som nævnt i stk. 1 og § 10, stk. 2, til den danske CLE, må ikke overstige de fulde omkostninger ved lagerdækningen og må ikke opkræves, før de pågældende lagerbeholdninger er etableret. Den danske CLE kan gøre sin accept af en delegation betinget af, at den lagringspligtige virksomhed stiller garanti eller anden form for sikkerhed for betalingen.

Stk. 5. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de forhold, der er nævnt i stk. 1-4 samt i § 12, stk. 1. Ministeren kan herunder fastsætte regler om opgørelse af omkostningerne ved den danske CLE's lagerdækning, godkendelse af og tilsyn med den danske CLE's vederlag for lagerdækning, lagringspligtige virksomheders adgang til at klage over vederlaget og betaling af gebyr ved indgivelse af sådanne klager.

Kapitel 5

Oplysningspligt og fortegnelser over beredskabslagre og specifikke lagre

§ 14. Lagringspligtige virksomheder og den danske CLE skal efter regler fastsat i henhold til stk. 5 til klima-, energi- og bygningsministeren udarbejde og fremsende alle oplysninger, som er nødvendig for varetagelsen af opgaver efter denne lov og regler udstedt i henhold til denne lov. Tilsvarende gælder oplysninger til brug for den løbende udarbejdelse af olie- og energistatistik og for fremsendelse til andre myndigheder og internationale organisationer.

Stk. 2. Virksomheder, som udlejer lagerkapacitet for råolie eller olieprodukter, skal efter anmodning give klima-, energi- og bygningsministeren alle oplysninger af relevans dels for at vurdere, om der oplagres råolie eller olieprodukter i Danmark, som er omfattet af lagringspligt, og dels for at understøtte den løbende kontrol af rapporteringen om beredskabslagrene.

Stk. 3. Virksomheder med kommercielle lagre skal også udarbejde og fremsende oplysninger som angivet i stk. 1. Øvrige virksomheder med betydning for den danske olieforsyning skal efter anmodning give klima-, energi- og bygningsministeren oplysninger som supplement til oplysningerne efter stk. 1 for at sikre en korrekt olie- og energistatistik.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, kan hos andre offentlige myndigheder indhente de oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere overholdelse af loven og regler, der er udstedt i medfør af loven, bl.a. med henblik på registersamkøring og sammenstilling af oplysninger til kontrolformål, herunder oplysninger om skatteforhold.

Stk. 5. Klima-, energi- og bygningsministeren fastsætter regler om virksomhedernes oplysningspligt efter stk. 1-3, herunder om dens omfang og opfyldelse, om muligheden for at kræve revisorerklæring om rigtigheden af oplysninger fremsendt efter stk. 1 og stk. 3, 1. pkt., samt om de to fortegnelser efter § 15.

§ 15. Klima-, energi- og bygningsministeren fører en løbende opdateret og detaljeret fortegnelse over alle beredskabslagre, som holdes for at dække lagringspligt efter § 6, stk. 1, og som ikke er specifikke lagre. Fortegnelsen skal for den enkelte lagerbeholdning på opgørelsestidspunktet bl.a. indeholde følgende oplysninger:

- 1) lagerbeholdningens geografiske placering i form af lagersted,
- 2) lagerbeholdningens størrelse,
- 3) lagerbeholdningens art i form af produktkategorier og
- 4) lagerbeholdningens ejer.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren fører en løbende opdateret og detaljeret fortegnelse over alle specifikke lagre, som holdes her i landet. Fortegnelsen skal for den enkelte lagerbeholdning på opgørelsestidspunktet bl.a. indeholde de oplysninger, som er angivet i stk. 1, nr. 1-3.

Kapitel 6

Beredskab i øvrigt

§ 16. Lagringspligtige virksomheder skal foretage nødvendig planlægning og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre forsyningen af råolie og olieprodukter i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer.

Stk. 2. Den danske CLE skal varetage de overordnede, koordinerende planlægningsmæssige og operative opgaver vedrørende det beredskab, der er anført i stk. 1.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om varetagelse af de opgaver, som er nævnt i stk. 1 og 2.

Kapitel 7

Tilsyn og påbud

§ 17. Klima-, energi- og bygningsministeren fører tilsyn med, at denne lov og regler udstedt i henhold til denne lov overholdes.

Stk. 2. Enhver der efter denne lov er pålagt forpligtelser, skal efter anmodning give klima-, energi- og bygningsministeren alle oplysninger, som er nødvendige til varetagelsen af dennes opgaver, herunder opgaver i forbindelse med udøvelsen af tilsynet efter stk. 1 eller behandlingen af en klage.

Stk. 3. En lagringspligtig virksomhed og den danske CLE skal medvirke i gennemførelse af tilsyn af beredskabslagre, som foretages af Kommissionen, og skal ved sådanne tilsyn give adgang til alle dokumenter og fortegnelser vedrørende disse lagre og til de steder, hvor lagrene holdes, samt til alle dokumenter herom.

Stk. 4. Som led i tilsyn har klima-, energi- og bygningsministeren til enhver tid uden retskendelse mod behørig legitimation, i det omfang det er nødvendigt, adgang til alle dele af virksomheden.

Stk. 5. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilsyn efter stk. 1-4, herunder om fremsendelse af oplysninger til brug for tilsynet, om klima-, energi- og bygningsministerens mulighed for at få foretaget en fysisk opmåling af virksomhedens beholdninger for virksomhedens regning og om virksomhedens nærmere medvirken i tilsyn efter stk. 3.

§ 18. Klima-, energi- og bygningsministeren kan, eventuelt på nærmere angivne vilkår, påbyde, at forhold, der strider mod denne lov eller mod regler og afgørelser i henhold til denne lov, skal bringes i orden straks eller inden for en nærmere angivet tidsfrist.

Kapitel 8

Krisehåndtering

§ 19. Klima-, energi- og bygningsministeren sikrer, at der foreligger beredskabsplaner, som kan tages i brug, hvis der opstår en større forsyningsafbrydelse, og fastsætter de nødvendige organisatoriske foranstaltninger for at gennemføre sådanne planer.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren træffer de nødvendige foranstaltninger for i tilfælde af en større forsyningsafbrydelse at kunne frigive beredskabslagre hurtigt, effektivt og gennemsigtigt og sikrer, at der er fastsat procedurer herfor. Klima-, energi- og bygningsministeren kan herved træffe beslutning om, at beredskabslagre skal frigives til slutbrugere og markeder, hvilke produktkategorier frigivelsen kan omfatte samt administrative forhold herom, herunder tidsrammer for lagrenes genetablering.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte generelle eller specifikke begrænsninger af olieforbruget i forhold til den anslåede forsyningsmangel, bl.a. ved at give visse brugergrup-

per prioritet ved tildeling af olieprodukter, og skal sikre, at der foreligger hensigtsmæssige planer herfor.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om håndtering af de forhold, der er anført i stk. 1-3.

Kapitel 9

Delegation af administrative opgaver

§ 20. Klima-, energi- og bygningsministeren kan bemyndige en institution, oprettet under ministeriet, til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan bemyndige den danske CLE til at varetage nærmere angivne administrative opgaver, herunder:

- 1) modtagelse og behandling af oplysninger efter § 14, stk. 1-3, og anmodning om oplysninger samt forberedende kontrol af lagringspligt m.m. baseret herpå,
- 2) administration af løbende opdaterede fortegnelser over beredskabslagre og specifikke lagre efter § 15, og
- 3) administration af lagerdækningsaftaler efter § 11, stk. 2 og 3.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om opgavevaretagelsen efter stk. 2, herunder om tavshedspligt.

Kapitel 10

Klageadgang m.v.

§ 21. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af klima-, energi- og bygningsministeren efter denne lov eller regler udstedt i henhold til denne lov.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministerens afgørelser efter denne lov eller regler udstedt i henhold til denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet. Afgørelser kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

Stk. 3. Afgørelser truffet af den danske CLE, jf. § 20, stk. 2, kan indbringes for Energistyrelsen.

Stk. 4. En klage skal være indgivet skriftligt til Energiklagenævnet, jf. stk. 1, eller Energistyrelsen, jf. stk. 3, inden 4 uger fra tidspunktet, hvor afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 5. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om

- 1) adgangen til at klage over afgørelser, der efter loven eller regler udstedt i henhold til loven træffes af klima-, energi- og bygningsministeren, herunder at visse afgørelser ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet samt at afgørelser truffet af en institution under Klima-, Energi- og Bygningsministeriet, hvortil ministeren i henhold til § 20, stk. 1, har henlagt sine beføjelser efter loven, ikke skal kunne indbringes for klima-, energi- og bygningsministeren, og
- 2) betaling af gebyr ved indbringelse af en klage efter stk. 2 og 3.

Stk. 6. Ved Energiklagenævnets afgørelser efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven erstattes repræsentanter i Energiklagenævnet, som er udpeget efter indstilling af Dansk Industri og Landbrugsraadet, af 2 sagkyndige medlemmer, der udpeges af klima-, energi- og bygningsministeren efter indstilling fra Energi- og olieforum for 4 år ad gangen. Genudpegning kan finde sted.

§ 22. Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter § 21 skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Hvis afgørelsen er offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsens tidspunkt.

Kapitel 11

Straffebestemmelser og administrative bødeforlæg

§ 23. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) undlader at opfylde lagringspligt efter § 6, stk. 1, eller at opfylde forpligtelser modtaget ved delegation efter §§ 10-13,
- 2) undlader at opfylde forpligtelsen efter § 9, stk. 1,
- 3) afgiver urigtige eller ikke rettidige oplysninger eller undlader at fremsende oplysninger efter § 14, stk. 1-3, eller
- 4) undlader at efterkomme påbud meddelt efter § 18.

Stk. 2. I regler, som udstedes i henhold til denne lov, kan der fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelserne i reglerne eller vilkår fastsat i henhold til reglerne og for manglende overholdelse af påbud meddelt i henhold til reglerne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 24. Klima-, energi- og bygningsministeren kan i sager omfattet af § 23, stk. 1, nr. 3, i et bødeforlæg tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist at betale en bøde som angivet i bødeforlægget.

Stk. 2. Retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforlæg.

Stk. 3. Vedtages bøden, bortfalder videre forfølgning.

Kapitel 12

Ikrafttræden m.v.

§ 25. Loven træder i kraft den 31. maj 2012.

Stk. 2. Lagringspligten og forpligtelser for lagringspligtige virksomheder og andre virksomheder m.v. efter loven og regler fastsat i henhold til loven har dog først virkning fra den 31. december 2012. Forpligtelserne for den organisation, som klima-, energi- og bygningsministeren udpeger som dansk CLE, har dog virkning fra tidspunktet for udpegningen.

Stk. 3. Lov nr. 1275 af 20. december 2000 om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter ophæves den 31. december 2012.

Stk. 4. Regler, der er fastsat i henhold til lov nr. 1275 af 20. december 2000 om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat i henhold til denne lov.

§ 26. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Internationalt samarbejde om olieberedskab og det danske olieberedskab
 - 2.1 *IEA-samarbejde om olieberedskab*
 - 2.2 *EU-samarbejde om olieberedskab*
 - 2.3 *Det danske olieberedskab*
 - 2.4 *Foreningen Danske Olieberedskabslagre og dets rolle i det danske olieberedskab*
3. Det nye direktiv om olieberedskab
 - 3.1 *Direktivets formål*
 - 3.2 *Beregning af landenes lagringspligt over for EU*
 - 3.3 *Beregning af lagrenes størrelse*
 - 3.4 *Lagrenes væren til rådighed*
 - 3.5 *Centrale lagerenheder*
 - 3.6 *Delegation foretaget af økonomiske aktører*
 - 3.7 *Specifikke lagre*
 - 3.8 *Fortegnelser over beredskabslagre og specifikke lagre m.m.*
 - 3.9 *Statistiske opgørelser af lagre*
 - 3.10 *Biobrændstoffer og additiver*
 - 3.11 *Koordinationsgruppe for olie og olieprodukter*
 - 3.12 *Gennemgange af beredskab og lagre*
 - 3.13 *Beredskabsprocedurer og krisehåndtering*
 - 3.14 *Andre bestemmelser*
4. Gældende ret
 - 4.1 *Olie og olieprodukter omfattet af lagringspligt*
 - 4.2 *Lagringspligtig virksomhed*
 - 4.3 *Lagringspligtens periodisering*
 - 4.4 *Lagringspligtens beregning*
 - 4.5 *Lagringspligtens opfyldelse*
 - 4.6 *Midlertidig nedsættelse af virksomhedernes lagringspligt*
 - 4.7 *Oplysningspligt*
 - 4.8 *Beredskab i øvrigt*
5. Lovforslagets hovedindhold
 - 5.1 *Formål, anvendelsesområde, definitioner m.v.*
 - 5.2 *Central lagerenhed*
 - 5.3 *Lagringspligt*
 - 5.4 *Opfyldelse af lagringspligt og delegeration*
 - 5.4.1 *Opfyldelse af lagringspligt generelt*
 - 5.4.2 *Internationale og nationale lagerdækningsaftaler*
 - 5.4.3 *Delegeration foretaget af den centrale lagerenhed*
 - 5.5 *Oplysningspligt*
 - 5.6 *Beredskab i øvrigt*
 - 5.7 *Tilsyn*
 - 5.8 *Krisehåndtering*

- 5.9 Delegation af administrative opgaver
- 5.10 Bødestraf for overtrædelse af oplysningspligt og administrative bødeforelæg
- 6. Økonomiske og administrative konsekvenser for staten, regioner og kommuner
- 7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
 - 7.1 Konsekvenser for den danske centrale lagerenhed (CLE)
 - 7.2 Konsekvenser for de lagringspligtige virksomheder
 - 7.3 Konsekvenser for virksomheder på olieområdet uden lagringspligt
- 8. Administrative konsekvenser for borgerne
- 9. Miljømæssige konsekvenser
- 10. Forholdet til EU-retten
- 11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- 12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget handler om samfundets beredskab over for oliekriser, dvs. situationer hvor der for samfundet indtræffer en mangel på olie som følge af forsyningsafbrydelser eller opstår risiko herfor. Dette olieberedskab er baseret på to internationale regelsæt, dels regler fastsat af det Internationale Energiagentur (IEA) og dels regler fastsat af EU. Lovforslaget er en konsekvens af, at der er vedtaget nye EU-regler på området.

Lovforslagets primære formål er således at gennemføre Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter (herefter »det nye oliedirektiv«). Direktivet skal være gennemført senest den 31. december 2012.

Lovforslaget skal samtidig sikre overholdelse af Danmarks forpligtelser om olieberedskab over for IEA. Formålet er endvidere at opdatere lovgivningen med de erfaringer, som er opnået gennem de senere år, og at sikre nationale målsætninger for olieberedskabet.

Udover disse forsyningsafbrydelser, der er af international karakter, skal lovforslaget endvidere sikre et beredskab over for andre hændelser, som kan medføre afbrydelser af olieforsyningen til det danske samfund.

2. Internationalt samarbejde om olieberedskab og det danske olieberedskab

Olie udgør en væsentlig del af det danske energiforbrug. Ca. 40 pct. af energiforbruget er således oliebaseret. Af olieforbruget er over 60 pct. i transportsektoren, hvor dette forbrug på kortere sigt vanskeligt kan erstattes af andre energiformer. Samfundets afhængighed af olieprodukter kommer derfor især fra transportsektoren.

Samfundets olieforsyning er især sårbar over for forsyningsafbrydelser på det globale oliemarked både for råolie og for olieprodukter. For råolie har Danmark dog i nogen grad en mindre sårbarhed som følge af råolieproduktionen i den danske del af Nordsøen.

Oliekriser - dvs. situationer med mangel på olie eller risiko herfor som følge af internationale forsyningsafbrydelser - har store økonomiske og samfundsmæssige konsekvenser for den globale økonomi og for de enkelte lande. Der er derfor etableret et omfattende internationalt samarbejde om beredskab over for sådanne situationer, især gennem IEA og også gennem EU. Disse internationale forpligtelser udgør rammerne for det danske olieberedskab, som derudover baseres på nationale målsætninger. Beredskabet centrale elementer er regler og procedurer, værktøjer for krisehåndtering samt sikring af et datagrundlag:

- *Regler og procedurer* omfatter bl.a. en koordineret og solidarisk krisehåndtering i tilfælde af væsentlige forsyningsafbrydelser. Denne krisehåndtering foretages primært af IEA.
- *Værktøjer for krisehåndteringen* omfatter især forskellige former for indgreb, hvoraf det væsentligste er træk på de særskilt etablerede olieberedskabslagre og i alvorlige tilfælde kan det være nødvendigt at gennemføre forbrugsbegrænsende foranstaltninger.
- *Sikring af et detaljeret og opdateret datagrundlag og stor viden om oliemarkedet* i øvrigt indgår som et nødvendigt grundlag for krisehåndteringen, således at denne kan tilrettelægges hensigtsmæssigt.

Lovforslaget handler om dette olieberedskab.

2.1 IEA-samarbejde om olieberedskab

Samarbejdet i IEA bygger på solidaritet mellem landene. Ingen lande kan klare en oliekrise alene. Medlemslandene samarbejder derfor om at klare en oliekrise, og i værste fald må man deles solidarisk om de foreliggende olieforsyninger. IEA-landene udgør ca. 50 pct. af verdens olieforbrug (tilsvarende udgør EU's olieforbrug ca. 16 pct. af verdens olieforbrug). Denne bredde i IEA-samarbejdet har stor betydning for IEA's evne til at håndtere en krisesituation.

IEA's beredskab omfatter de tidligere nævnte elementer med hovedvægt på muligheden for, at IEA-landene kan trække på betydelige beredskabslagre for olie. IEA's medlemslande har således en lagringspligt for olie over for IEA svarende til 90 dages nettoimport.

IEA's krisehåndtering består især af en fælles og solidarisk aktion, foretaget af medlemslandene og koordineret af IEA. Formålet hermed er at reducere en ubalance mellem udbud og efterspørgsel på oliemarkedet ved øge udbuddet af olie og mindske efterspørgslen efter olie. Sådanne aktioner vedtages af IEA's besluttende organer, hvor alle medlemslande deltager. I en sådan aktion beslutter de enkelte medlemslande selv, hvordan de vil fremskaffe deres andel af den samlede oliereduktion ved brug af indgreb i form af lagertræk, forbrugsbegrænsende foranstaltninger, brændstofsift og forøgelse af indenlandsk råolieproduktion:

- *Lagertræk* omfatter frigivelse af medlemslandenes olieberedskabslagre til markedet. Det er det centrale værktøj. Derfor handler store dele af lovforslaget om etablering af disse beredskabslagre.
- *Forbrugsbegrænsende foranstaltninger* kan omfatte et stort antal foranstaltninger, f.eks. informationskampagner, henstillinger, afgiftsforhøjelser, rationeringer, forbud m.m.
- *Brændstofsift* omfatter skift fra olie til andre typer brændstoffer for at reducere olieforbruget.
- *Forøgelse af eventuel indenlandsk råolieproduktion* er en principiel mulighed, som vil skulle vurderes konkret i en krisesituation. Under normale forhold vil der dog ikke være overskudskapacitet, som muliggør en sådan forøgelse.

IEA's krisehåndtering er baseret på markedet og forudsætter, at markedet foretager prisfastsættelse og fordeling af olien ved den aktuelle markedspris. Krisehåndteringen har som primært formål at afhjælpe forsyningsafbrydelser og de deraf følgende konsekvenser, bl.a. for landenes økonomi og for borgernes velfærd. Formålet er således ikke at påvirke oliepriserne, men at øge udbuddet og reducere efterspørgslen efter olie for, helt eller delvist, at kompensere for en forsyningsafbrydelse. Sådanne ændringer vil samtidig bidrage til at påvirke markedspriserne nedad, principielt på samme måde som en underforsyning af markedet vil påvirke priserne opad. Selvom det derfor ikke er muligt at afhjælpe en underforsyning på markedet uden at påvirke markedspriserne, så er det primære formål med krisehåndteringen ikke at foretage prispåvirkning, men at afhjælpe konsekvenserne af en forsyningsafbrydelse.

IEA's krisehåndtering er således rettet mod forsyningsafbrydelser. Denne situation indebærer ikke en afbrydelse af alle olieforsyninger i oliemarkedet. IEA's beredskabslagre på mindst 90 dages nettoimport bør derfor vurderes efter, at en forsyningsafbrydelse typisk vil omfatte en mindre del af det globale oliemarked. I tilfælde af en forsyningsafbrydelse kan frigivelse af IEA's beredskabslagre eksempelvis - hvis oliemarkedet mister 10 pct. af de globale olieforsyninger og forudsat at nettoim-

porten til IEA-landene ligeledes reduceres med 10 pct. - kompensere for afbrydelsen i 900 dage for IEA-landene. Eksemplet er baseret på, at beredskabslagrenes størrelse svarer til mindst 90 dages nettoimport.

IEA's krisehåndtering anvendes sjældent og er indtil nu kun blevet anvendt tre gange siden IEA's etablering i 1974. Den blev senest anvendt den 23. juni 2011, hvor den væbnede konflikt i Libyen havde medført, at oliemarkedet i 1. halvår 2011 havde mistet olieforsyninger i væsentligt omfang. I denne situation gennemførte IEA en koordineret, solidarisk aktion, hvor IEA-landene stillede 2,0 millioner tønder olie pr. dag til rådighed for oliemarkedet i 30 dage. Det blev især opnået ved træk på beredskabslagrene. Forud herfor blev krisehåndteringen anvendt efter orkanen Katrina i efteråret 2005 og før da blev den anvendt i forbindelse med den første Golf-krig i 1991.

Selvom Danmark i disse år har en nettoeksport af råolie, vil man i en krisesituation principielt have samme slags forsyningsproblemer som de lande, der har en nettoimport af olie. Selvom Danmark har eksport af råolie, er der samtidig en del import af råolie, blot væsentligt mindre end eksporten, og hvad angår olieprodukter er den danske import lidt større end eksporten.

2.2 EU-samarbejde om olieberedskab

EU har tilsvarende fastsat regler om de enkelte landes lagringspligt over for EU. Efter de gældende EU-regler skal medlemsstaterne have beredskabslagre svarende til mindst 90 dages indenlandsk forbrug for nærmere angivne former for olieprodukter, dog med en reduktion af lagringspligten på 25 pct. af den del af forbruget, som dækkes af indenlandsk olieproduktion.

EU-samarbejdet er, sammenlignet med IEA-samarbejdet, især af regional karakter og fungerer som et værdifuldt supplement til IEA-samarbejdet. Ikke alle EU-medlemsstater er således medlem af IEA, men disse lande kan gennem EU inddrages i en koordineret IEA-krisehåndtering.

EU's regelsæt om olieberedskab omfatter to direktiver og en rådsbeslutning, som med virkning fra den 31. december 2012 erstattes af det nye oliedirektiv. Disse EU-regler er følgende:

- Rådets direktiv 73/238/EØF af 24. juli 1973 om foranstaltninger, der kan mindske vanskelighederne ved forsyning med mineralolie og mineralolieprodukter.
- Rådets direktiv 2006/67/EF af 24. juli 2006 om forpligtelse for medlemsstaterne til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter (kodificeret udgave).
- Rådets beslutning 68/416/EØF af 20. december 1968 om afslutning og gennemførelse af særlige mellemfolkelige aftaler om medlemsstaternes forpligtelse til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter.

EU-reglerne er noget forskellige fra IEA-reglerne. Som eksempler kan nævnes, at beredskabslagre efter EU-reglerne for hovedpartens vedkommende skal foreligge i form af olieprodukter (og ikke råolie), hvorimod IEA-reglerne ikke lægger vægt på, om beredskabslagrene foreligger som råolie eller som olieprodukter. En anden forskel er, at EU-lagringspligt p.t. beregnes på grundlag af landenes olieforbrug, hvorimod IEA-lagringspligt beregnes på grundlag af landenes nettoimport af olie. Andre væsentlige forskelle er de centrale lagerenheder (CLE) og de specifikke lagre, som begge er indført med det nye oliedirektiv, jf. afsnit 3.5 og 3.7.

2.3 Det danske olieberedskab

Det danske olieberedskab har til formål dels at opfylde de internationale forpligtelser i forhold til IEA og EU og dels at etablere et hensigtsmæssigt nationalt beredskab.

Danmarks internationale forpligtelser på dette område kan således sammenfattes således:

- Deltagelse i koordineret, solidarisk krisehåndtering i IEA og EU i tilfælde af væsentlige forsyningsafbrydelser.

- Sikring af at man har hensigtsmæssige værktøjer til rådighed for krisehåndteringen i form af lagertræk, forbrugsbegrænsende foranstaltninger, brændstofsift og forøget indenlandsk råolieproduktion, jf. afsnit 2.1.
- Medvirken til at fremskaffe relevante, præcise og rettidige data om oliemarkedet som grundlag for krisehåndteringen, primært data om olieforhold i Danmark, både i det daglige og i en krisesituation.

I krisehåndteringen er det centrale værktøj at kunne trække på beredskabslagrene. Disse lagres størrelse fastsættes forskelligt efter IEA's og EU's regelsæt, hvilket for Danmark indebærer følgende efter de nugældende regler:

- Over for IEA, hvor lagringspligten er 90 dages *nettoimport*, har Danmark som nettoeksportør af olie p.t. ingen lagringspligt.
- Over for EU, hvor lagringspligten er 90 dages *forbrug*, dog har lande som Danmark med en nettoeksport af olie en reduktion af lagringspligten til 67,5 dages forbrug.

Sammenligningen af lagringspligten i de to nugældende regelsæt vanskeliggøres af, at enheden »en dag« ikke er ens i de to regelsæt. Efter IEA-reglerne fratrækkes der således 10 pct. i alle lagerbeholdninger - med den virkning at kun 90 pct. af en lagerbeholdning kan medregnes til dækning af lagringspligt. Et sådant fradrag indgår ikke i de gældende EU-regler. Dette harmoniseres i de nye EU-regler, således at fradraget på 10 pct. fremover indgår i begge regelsæt.

Størrelsen af Danmarks lagringspligt bestemmes derfor som det højeste af de to tal, dvs. som vores lagringspligt over for EU på 67,5 dages forbrug. Det danske olieberedskab har dog i en årrække været baseret på, at man i forhold til EU-lagringspligten har en overdækning på 20 pct. svarende til 81 dages forbrug for at sikre dansk fleksibilitet i en krisehåndtering. Denne lagringspligt over for EU opfyldes i Danmark ved, at olievirksomheder er pålagt en lagringspligt.

Denne lagringspligt er pålagt virksomheder, som importerer råolie eller olieprodukter til Danmark eller som i Danmark producerer eller lader producere råolie eller olieprodukter. Denne lagringspligt dækkes fuldt ud af de lagringspligtige virksomheder. For en mindre dels vedkommende dækkes lagringspligten af virksomhedernes egne arbejdslagre. For hovedpartens vedkommende (gennemsnitligt ca. 70 pct., men lidt forskelligt for forskellige kategorier af olie) dækkes lagringspligten af Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO) på virksomhedernes vegne, jf. afsnit 2.4 nedenfor.

Gennem denne lagringspligt opnås, at Danmark har beredskabslagre, som opfylder vores internationale forpligtelser over for IEA og EU. De samlede beredskabslagre i Danmark er opdelt på følgende to former for beredskabslagre, hvilket for den enkelte virksomhed er specificeret i dens lagringspligt:

- *A-lagre* er beredskabslagre, der opbevares i konventionelle tankanlæg. Alle lagringspligtige virksomheder har sådanne anlæg eller har mulighed for at kunne disponere over sådanne anlæg.
- *B-lagre* er beredskabslagre, der opbevares i særligt beskyttede tankanlæg. Da det alene er FDO, som har sådanne anlæg, holder FDO derfor sådanne beredskabslagre på virksomhedernes vegne.

2.4 Foreningen Danske Olieberedskabslagre og dets rolle i det danske olieberedskab

Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO) har en central rolle i det danske olieberedskab, idet FDO holder ca. 70 pct. af de samlede danske beredskabslagre for olie. Disse beredskabslagre holdes på vegne af de lagringspligtige virksomheder, som har etableret, finansieret og drevet FDO siden dets etablering i 1964.

FDO er således en form for olielagerorganisation af den slags, som på forskellig vis er etableret i en del IEA- og EU-lande, og som i øvrigt over tid har etableret et indbyrdes samarbejde om udveksling af oplysninger, best practices m.m. Sådanne olielagerorganisationer vurderes af både IEA og EU som værende en betydelig styrke for olieberedskabet, da sådanne organisationers beredskabslagre anses for at være til rådighed i en krisesituation i højere grad end de lagringspligtige virksom-

heders egne beredskabslagre. Dette er baggrunden for, at det nye oliedirektiv har bestemmelser om, at medlemsstaterne kan etablere de såkaldte centrale lagerenheder (CLE), jf. afsnit 3.5.

FDO's dækning af lagringspligt for de lagringspligtige virksomheder har ligget stabilt på ca. 70 pct. i en årrække. Det er således af stor betydning, at en organisation som FDO kan have en stabil lagerdækning og derved kan holde omkostningsniveauet nede. En svingende lagerdækning kan således medføre betydelige transaktionsomkostninger og en dårlig kapacitetsudnyttelse, hvilket vil medføre øgede omkostninger, som i sidste ende vil resultere i forhøjede forbrugerpriser.

FDO er en selvejende institution. Rammerne for FDO's virksomhed er fastlagt i organisationens vedtægter. Vedtægterne er godkendt af klima-, energi- og bygningsministeren og ændringer forudsætter ligeledes ministerens godkendelse. Vedtægterne angiver bl.a. den kontingentbetaling, som de lagringspligtige virksomheder skal betale til FDO som vederlag for den lagerdækning, som virksomhederne modtager fra FDO.

FDO omfatter som forening de lagringspligtige virksomheder, der producerer eller importerer olieprodukter. Olieselskaber, som foretager efterforskning eller produktion af råolie, indgår normalt ikke i foreningen. Alle virksomheder med lagringspligt i Danmark kan blive medlem af FDO på de vilkår, som er fastsat i FDO's vedtægter.

FDO har følgende lagerfaciliteter:

- 15 beskyttede lagersteder forbundet i netværk, især i Jylland og på Sjælland. Hvert lagersted omfatter flere lagertanke, som er af beton, nedgravede og dermed beskyttet mod angreb. De har en samlet kapacitet på ca. 850.000 m³ (til benzin og gas/dieselolie). Flere lagersteder planlægges lukket som FDO-lagre inden for en kort årrække for at tilpasse kapaciteten til behovet.
- To konventionelle lagersteder ved de to raffinaderier (i Fredericia og Kalundborg) med en samlet kapacitet på ca. 1.130.000 m³ (til gas/dieselolie, fuel olie m.m.).
- Ca. 200 km produktørledninger, som forbinder lagersteder. FDO har desuden et samarbejde med Forsvaret om gensidig brug af rørledninger.

FDO's oliebeholdninger er integreret i de involverede olievirksomheders kommercielle oliekedsløb, hvilket indebærer logistiske og omkostningsmæssige fordele. FDO's egne beredskabslagre omfatter p.t. ca. 1.200.000 m³ olie fordelt således:

- 275.000 m³ benzin.
- 700.000 m³ gas/dieselolie.
- 245.000 m³ råolie og feedstock (forarbejdet olie, som skal gennemgå yderligere raffinering for at blive til et olieprodukt).

FDO har aktiver bogført til ca. 2,7 mia. kr., hvoraf hovedparten er oliebeholdninger og derudover er der en væsentlig del i form af tankanlæg, rørledninger, bygninger m.m. En del aktiver er placeret i værdipapirer og giver et afkast, der i væsentligt omfang bidrager til årsresultatet. For 2010, hvor formueafkastet var væsentligt mindre end året før, var årsresultatet på -21,8 mio. kr. (mod +8,0 mio. kr. året før). Det var i 2010 - som i en række tidligere år - muligt for FDO at dække et driftsunderskud ved forbrug af formuen, således at det ikke var nødvendigt at opkræve kontingentbetaling fra medlemmerne for den ydede lagerdækning.

Sammenligninger, som er foretaget af olielagerorganisationer fra en række lande, herunder FDO, har vist, at FDO's omkostninger klart ligger i den lave ende. Det skyldes bl.a., at FDO - som blev etableret i 1964 - ikke er belastet af nyere, høje etableringsomkostninger og af anskaffelser af oliebeholdninger til nutidens oliepriser. Dertil kommer, at hovedparten af FDO's lagre er integreret i de kommercielle oliekedsløb, hvilket bl.a. indebærer lavere udgifter til friskning af olieprodukter.

3. Det nye direktiv om olieberedskab

Lovforslaget har især til formål at gennemføre Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter. Det nye oliedirektiv, der skal gennemføres senest den 31. december 2012, gennemgås i dette afsnit.

3.1. Direktivets formål (artikel 1)

Direktivet har til formål at sikre et højt niveau for forsyningsikkerhed for olie i EU ved hjælp af pålidelige og gennemsigtige mekanismer baseret på solidaritet mellem medlemsstaterne. Direktivets formål er endvidere at sikre, at medlemsstaterne som beredskab holder et minimumsniveau af lagre af råolie eller olieprodukter. Direktivet skal også sikre, at der etableres nødvendige procedurer til at kunne håndtere en alvorlig knaphed af olie.

Det har desuden været et formål at tilnærme dele af EU-reglerne med de tilsvarende IEA-regler, således at forskellene mellem de to regelsæt reduceres. En sådan tilnærmelse er gennemført på nogle områder, hvorimod der på andre områder er foretaget ændringer i modsat retning.

3.2. Beregning af landenes lagringspligt over for EU (artikel 3)

Medlemsstaternes lagringspligt over for EU harmoniseres delvist med IEA-reglerne og fastsættes i direktivet som den højeste mængde af

- 90 dages gennemsnitlig daglig nettoimport; eller
- 61 dages gennemsnitlig dagligt indenlandsk forbrug.

De 61 dages forbrug i det nye direktiv svarer nogenlunde til de 67,5 dages forbrug i det nugældende direktiv, idet det nye direktiv for alle lagerbeholdninger, der bruges til dækning af lagringspligt, har indført et fradrag på 10 pct., således at kun 90 pct. af en lagerbeholdning kan medregnes til dækning af lagringspligt. Dette fradrag har hidtil været gældende i IEA-reglerne og indføres nu også i EU-reglerne. Ændringen indebærer, at de »nye dage« kræver mere lagerbeholdning end de »gamle dage« og derfor er lagringspligten for producentlande nedsat næsten tilsvarende.

Danmarks hidtidige lagringspligt på 67,5 dage - som følge af Danmarks status som nettoeksportør af olie - er derfor med det nye oliedirektiv blevet reduceret med knap 10 pct. til 61 dage. Reelt er Danmarks lagringspligt således lidt større end hidtil, nu blot beregnet efter den nye beregningsmetode med fradraget på 10 pct.

Efter disse regler vil Danmarks lagringspligt over for EU således svare til 61 dages forbrug, så længe Danmark er nettoeksportør af olie. Ved ophør heraf vil Danmarks lagringspligt gradvis blive øget til det generelle niveau på 90 dages gennemsnitlig daglig nettoimport. Det nye direktiv indeholder således en større »rabat« på lagringspligten for et land, som er nettoeksportør af olie, end det tidligere direktiv - nu 32 pct. mod før 25 pct.

I en krisehåndtering er der imidlertid ikke - hverken i IEA eller i EU - en »rabat« for et land med nettoeksport af olie. Et sådant land skal således deltage i krisehåndteringen på lige fod med de andre lande med 90 dages lagringspligt og skal bidrage i samme omfang. Det betyder, at Danmark - med et lavere niveau af beredskabslagre - ikke vil kunne frigive olielagre i samme størrelsesorden som de andre lande. Konsekvensen er, at Danmark i en krisehåndtering vil skulle bidrage med indførelse af forbrugsbegrænsende foranstaltninger på et tidligere tidspunkt end de lande, som har beredskabslagre svarende til 90 dages forbrug. Det er derfor ikke en ubetinget fordel for Danmark at have en reduceret lagringspligt over for EU. Dette er medvirkende til, at Danmark hidtil har valgt at have en overdækning på 20 pct.

Landenes lagringspligt beregnes fremover i enheden råolieækvivalent, således at de forskellige olieprodukter, som indgår i olieforbruget, samt råolie omregnes til og sammenlægges i denne enhed.

3.3. Beregning af lagrenes størrelse (artikel 4)

Direktivet indeholder detaljerede regler om, hvilke lagerbeholdninger der kan medregnes til dækning af lagringspligten, og hvilke lagerbeholdninger, der ikke kan medregnes hertil, samt regler om beregning af lagerbeholdningernes størrelse. Disse regler er også tilpasset de tilsvarende IEA-regler. For hovedpartens vedkommende svarer reglerne til de hidtidige regler.

I disse beregningsregler indgår også det ovennævnte fradrag på 10 pct. i lagerbeholdningerne, dvs. at de opgjorte lagerbeholdninger skal reduceres med 10 pct. for at beregne, hvilken del af lagrene der kan anvendes til dækning af lagringspligt. Dette fradrag er nyt i EU-reglerne, men har hele tiden indgået i IEA-reglerne. For EU-lande, som også er medlem af IEA, indebærer fradragets indførelse i EU's regelsæt således ingen ændring af landenes lagringspligt over for IEA/EU set under ét.

3.4. Lagrenes væren til rådighed (artikel 5)

Direktivet angiver, at medlemsstaterne til enhver tid skal sørge for, at beredskabslagre og specifikke lagre er til rådighed og fysisk tilgængelige. Disse lagre er det centrale værktøj til håndtering af krisituationer og skal naturligvis være til rådighed, enten omgående eller med et rimeligt varsel.

Medlemsstaterne skal desuden fastsætte nærmere regler om identifikation, bogføring og kontrol af disse lagre, så de til enhver tid kan kontrolleres.

Medlemsstaterne skal endvidere træffe alle nødvendige foranstaltninger for at forebygge enhver hindring eller behæftelse, som kan være til hinder for, at beredskabslagre og specifikke lagre er til rådighed i en krisituation, hvor de skal kunne anvendes. Olieprodukter tilhørende virksomheder, der har en betydelig risiko for, at deres aktiver gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse, bør ikke medregnes som beredskabslagre. Indledning af en konkurs- eller akkordsag kan være tegn på en sådan risikosituation.

I krisituationer skal medlemsstaterne forbyde og afstå fra enhver foranstaltning, der forhindrer en overførsel, anvendelse eller frigivelse af de beredskabslagre eller specifikke lagre, der holdes på deres område på vegne af en anden medlemsstat. Der vil normalt være sådanne olielagre i Danmark, som dækker lagringspligt for et andet land, og disse lagre skal også i en krisituation være til rådighed for dette land. Tilsvarende er der normalt olielagre i andre medlemsstater, som dækker lagringspligt i Danmark, og i en krisituation skal disse lagre ligeledes være til rådighed for Danmark.

3.5. Centrale lagerenheder (artikel 7)

Direktivet angiver, at en medlemsstat kan oprette en central lagerenhed (CLE). Ingen medlemsstat må oprette mere end én CLE eller anden tilsvarende organisation. En CLE kan oprettes overalt i EU. Der er dog ikke pligt for medlemsstaterne til at oprette en CLE. En CLE er reelt en formalisering af de olielagerorganisationer, som i årenes løb er etableret i en række lande.

Hvis en medlemsstat opretter en CLE, skal den være en organisation, der ikke har fortjeneste som målsætning og som handler i almenhedens interesse. En CLE betragtes ikke som en økonomisk aktør efter direktivet. Det vigtigste formål for en CLE er at erhverve, holde og sælge beredskabslagre. Kun en CLE kan erhverve og sælge specifikke lagre, jf. afsnit 3.7.

Det er således medlemsstatens egen beslutning, om den vil oprette en CLE. Det forventes dog, at hovedparten af medlemsstaterne vil oprette en national CLE, idet disse lande allerede har en sådan olielagerorganisation. Det gælder også Danmark.

Direktivet indeholder endvidere regler om, at en sådan CLE kan delegere opgaver i forbindelse med forvaltning af beredskabslagre dels til en anden medlemsstat eller dennes CLE og dels til virksomheder. I begge tilfælde kan delegerede opgaver ikke videredelegeres. Desuden indeholder direktivet bestemmelser om, at en CLE skal offentliggøre oplysninger om de lagerbeholdninger, som den kan påtage sig at holde for virksomheder eller for andre landes CLE'er. Efter direktivet skal medlemsstatens CLE acceptere sådanne delegationer på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende betingelser.

3.6. Delegation foretaget af økonomiske aktører (artikel 8)

Direktivet angiver, at medlemsstaterne skal sikre, at de økonomiske aktører - i Danmark er det de lagringspligtige virksomheder - har ret til at delegere en del af deres lagringspligt til følgende parter:

- Den centrale lagerenhed (CLE) i den pågældende medlemsstat, hvis en sådan CLE er etableret.
- En eller flere andre CLE'er i andre medlemsstater, forudsat at de på forhånd har tilkendegivet, at de er rede til at acceptere en sådan delegation, og forudsat at delegationen på forhånd er godkendt af myndighederne i de to involverede medlemsstater.
- Andre økonomiske aktører med overskydende lagerbeholdninger eller med ledig lagerkapacitet i andre medlemsstater, forudsat at delegationen på forhånd er godkendt af myndighederne i de to involverede medlemsstater.
- Andre økonomiske aktører med overskydende lagerbeholdninger eller ledig lagerkapacitet i den samme medlemsstat, forudsat at medlemsstaten på forhånd er underrettet om delegationen.

Lagringspligt, som er delegeret efter de to sidste punkter, kan ikke videredelegeres. En ændring eller forlængelse af en delegation efter det sidste punkt skal behandles som en ny delegation.

En medlemsstat kan begrænse den økonomiske aktørs ret til at delegere sin lagringspligt, men ikke helt. Direktivet angiver således, at retten til at delegere ikke kan reduceres til under 10 pct. og at denne andel i øvrigt øges til 30 pct. med virkning fra den 31. december 2017.

Direktivet angiver endvidere, at uanset de ovennævnte bestemmelser, kan medlemsstaten pålægge en økonomisk aktør en forpligtelse til at delegere en konkret andel af sin lagringspligt til medlemsstatens CLE. Denne bestemmelse har til formål at muliggøre, at en CLE kan fastholde en stabil, ikke-svingende lagerdækning. En sådan stabil lagerdækning er således af afgørende betydning for, at en CLE kan drives økonomisk hensigtsmæssigt, idet der i modsat fald kan fremkomme dels betydelige transaktionsomkostninger og dels en dårlig kapacitetsudnyttelse, hvilket generelt vil indebære et samfundsmæssigt spild og i sidste ende medføre forhøjede forbrugerpriser. Dette hensyn er generelt for lagerdækningsorganisationer, uanset om de er i statsligt eller i privat regi. Der er derfor i direktivet lagt vægt på, at myndighederne har denne centrale mulighed.

Direktivet angiver også, at medlemsstaterne skal sørge for, at de økonomiske aktører underrettes om de metoder, som anvendes til at beregne deres lagringspligt, senest 200 dage før begyndelsen af den periode, som lagringspligten vedrører. Forudsat at denne betingelse er opfyldt, skal en økonomisk aktør udøve sin ret til at delegere lagringspligt til CLE'er senest 170 dage før begyndelsen af den periode, som lagringspligten vedrører.

3.7. Specifikke lagre (artikel 9)

Direktivet indeholder detaljerede bestemmelser om de såkaldte specifikke lagre. Disse lagre er et nyt begreb og er i direktivet defineret bl.a. som lagre af olieprodukter sammensat af produktkategorier, der tilsammen dækker mindst 75 pct. af den pågældende medlemsstats indenlandske olieforbrug og som ejes af den pågældende CLE.

Bestemmelserne må ses i sammenhæng med, at de nye EU-regler om dækning af lagringspligt indebærer, at hele lagringspligten i princippet kan dækkes af råolie eller af ét konkret olieprodukt,

f.eks. fuel olie. En sådan fleksibilitet for lagringspligtens dækning er imidlertid ikke hensigtsmæssig vurderet i forhold til, at det er olieberedskabets centrale formål at sikre, at der i tilfælde af en forsyningsafbrydelse - og en deraf følgende mangelsituation - er olielagre til rådighed eller kan fremskaffes sådanne oliebeholdninger, som kan dække samfundets behov for olie. Sådanne olielagre skal derfor nogenlunde svare til det aktuelle forbrugsmønster af olieprodukter, hvilket ikke vil være tilfældet, hvis de foreligger som råolie eller som ét enkelt olieprodukt. De specifikke lagre er således indført for at sikre, at der er et minimumsniveau af lagre af relevante olieprodukter.

De specifikke lagre kan kun ejes, erhverves og sælges af medlemsstatens CLE.

De specifikke lagre skal holdes på et niveau, der svarer til et konkret antal dage.

Det er ikke et krav efter direktivet, at alle medlemsstater skal have specifikke lagre eller at disse olielagre skal have et bestemt omfang. Men hvis en medlemsstat ikke har specifikke lagre svarende til mindst 30 dages forbrug, skal medlemsstaten i stedet holde mindst en tredjedel af sin lagringspligt i form af lagre af olieprodukter sammensat på samme måde som de specifikke lagre. Denne bestemmelse må ses i sammenhæng med, at det forventes, at nogle lande ikke vil oprette en CLE og ikke vil holde specifikke lagre. Der er derfor i direktivet etableret det beskrevne alternativ hertil for at sikre, at der vil være et minimumsniveau af beredskabslagre af olieprodukter sammensat på en måde, som nogenlunde svarer til medlemsstatens olieforbrug.

Bestemmelsen om at de specifikke lagre - eller alternativet hertil - skal være sammensat af olieprodukter, der tilsammen dækker mindst 75 pct. af medlemsstatens indenlandske olieforbrug, indebærer, at der ikke er sikkerhed for, at der i en krisesituation vil være beredskabslagre, som kan dække alle dele af en medlemsstats olieforbrug. Olieprodukter som f.eks. flybrændstof (af petroleumstypen), der udgør en mindre del af samfundets olieforbrug og som indebærer højere lageromkostninger end andre olieprodukter, vil således typisk ikke være dækket af beredskabslagre.

3.8. Fortegnelser over beredskabslagre og specifikke lagre m.m. (artikel 6 og 10)

Direktivet indeholder bestemmelser om, at medlemsstaten skal føre en løbende opdateret og detaljeret fortegnelse over alle beredskabslagre, som ikke er specifikke lagre, og en tilsvarende fortegnelse over alle specifikke lagre.

Fortegnelserne skal bl.a. indeholde de oplysninger, som er nødvendige for, at man for den enkelte lagerbeholdning kan identificere lagersted, størrelse, ejer og art.

Hvert år skal medlemsstaten til Kommissionen fremsende en sammenfattende kopi af denne fortegnelse. Samtidig kan Kommissionen når som helst anmode om en kopi af fortegnelsen for en hvilken som helst periode, dog højst 5 år tilbage i tiden.

For specifikke lagre, som er integreret med andre olielagre, skal medlemsstaten sikre, at den del af de pågældende integrerede produkter, som er specifikke lagre, ikke kan flyttes uden forudgående skriftlig godkendelse fra ejeren af de specifikke lagre og fra myndighederne eller CLE'en i den medlemsstat, på hvis område lagrene er placeret.

Medlemsstaterne skal endvidere træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der tildeles ubetinget immunitet over for tvangsfuldbyrdelse for alle specifikke lagre, der holdes eller transporteres på deres område, hvad enten disse specifikke lagre ejes af dem eller af andre medlemsstater (og disses CLE'er).

3.9. Statistiske opgørelser af lagre (artikel 12-14)

Direktivet indeholder bestemmelser om, at medlemsstaterne løbende skal fremsende statistiske opgørelser til Kommissionen om størrelse, karakter m.m. af beredskabslagre, specifikke lagre og kommercielle lagre.

For specifikke lagre skal det endvidere angives, om de holdes uden for medlemsstatens område og i så fald deres ejerforhold.

Kommercielle lagre kan også holdes af virksomheder på olieområdet, som ikke har lagringspligt. Derfor medfører bestemmelsen om fremsendelse af oplysninger om kommercielle olielagre, at sådanne data løbende skal fremsendes også af andre virksomheder på olieområdet end de lagringspligtige virksomheder.

3.10. Biobrændstoffer og additiver (artikel 16)

Direktivet indeholder bestemmelser om, at biobrændstoffer og additiver medregnes ved beregning af medlemsstaternes lagringspligt i det omfang, de er iblandet de pågældende olieprodukter. Da Danmarks lagringspligt beregnes på grundlag af det danske forbrug af olieprodukter - hvori biobrændstoffer og additiver er iblandet - indebærer det, at biobrændstoffer og additiver indgår i beregningsgrundlaget for den danske lagringspligt.

Ved beregning af størrelsen af de lagerbeholdninger, der kan medregnes til dækning af lagringspligt, medregnes biobrændstoffer og additiver dog kun i følgende tilfælde:

- når biobrændstoffer og additiver er iblandet med de relevante olieprodukter, eller
- når biobrændstoffer og additiver ikke er iblandet olieprodukter og er lagret på medlemsstatens område, forudsat at medlemsstaten har vedtaget regler, som sikrer, at de skal blandes med olieprodukter, der indgår i beredskabslagre, og at de skal bruges til transport.

3.11. Koordinationsgruppe for olie og olieprodukter (artikel 17)

Direktivet indeholder bestemmelser om, at Kommissionen opretter en koordinationsgruppe for olie og olieprodukter. Koordinationsgruppen er en rådgivende gruppe, der bidrager til at analysere EU's forsyningssikkerhed for olie og olieprodukter, og som fremmer samordning og gennemførelse af foranstaltninger på området. Gruppen har deltagere fra medlemsstaterne. Kommissionen varetager formandskabet. Repræsentative organisationer fra den berørte sektor kan deltage i gruppens arbejde efter opfordring fra Kommissionen.

3.12. Gennemgange af beredskab og lagre (artikel 18)

Direktivet indeholder bestemmelser om, at Kommissionen i samråd med medlemsstaterne kan foretage gennemgange af (tilsyn med) deres olieberedskab for at kontrollere dette og de dertil hørende lagre. Ved forberedelse af en sådan gennemgang tager Kommissionen hensyn til tilsvarende arbejde, som udføres af andre institutioner og internationale organisationer, f.eks. IEA, og konsulterer koordinationsgruppen herom.

Koordinationsgruppen kan tilslutte sig, at befuldmægtigede personer og repræsentanter fra andre medlemsstater deltager i disse gennemgange. Udpegede nationale embedsmænd fra den gennemgængede medlemsstat kan ledsage de personer, der foretager gennemgangen. Medlemsstaten skal inden for en uge efter meddelelsen om en planlagt gennemgang stille oplysninger til rådighed for Kommissionen, medmindre disse oplysninger allerede er fremsendt til Kommissionen.

Medlemsstaterne skal sikre, at deres myndigheder og de ansvarlige for at holde og forvalte beredskabslagre og specifikke lagre indvilliger i gennemgange og bistår de personer, der af Kommissionen er bemyndiget til at foretage disse gennemgange. Medlemsstaterne skal især sikre, at disse per-

soner får ret til at se alle dokumenter og fortegnelser vedrørende disse lagre og får adgang til de steder, hvor lagrene holdes, samt til alle dokumenter herom.

Resultatet af sådanne gennemgange skal meddeles den medlemsstat, som er blevet gennemgået, og kan videregives til koordinationsgruppen.

Medlemsstaterne skal endvidere sikre, at alle oplysninger, bilag, opgørelser og dokumenter om beredskabslagre og specifikke lagre skal opbevares i en periode på mindst 5 år.

3.13. Beredskabsprocedurer og krisehåndtering (artikel 20)

Direktivet indeholder bestemmelser om, at medlemsstaterne skal sikre, at de har fastsat procedurer, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at deres myndigheder i tilfælde af en større forsyningsafbrydelse hurtigt, effektivt og gennemsigtigt dels kan frigive dele af eller alle deres beredskabslagre og specifikke lagre og dels kan fastsætte generelle eller specifikke begrænsninger af olieforbruget i forhold til den anslåede forsyningsmangel, bl.a. ved at give visse brugergrupper prioritet ved tildeling af olieprodukter.

Medlemsstaterne skal når som helst have beredskabsplaner klar, som kan tages i anvendelse, hvis der opstår en større forsyningsafbrydelse, og de skal sørge for at fastsætte de organisatoriske foranstaltninger, der skal træffes for at sikre iværksættelsen af sådanne planer. Medlemsstaterne orienterer på opfordring Kommissionen om deres beredskabsplaner og organisatoriske forhold i den forbindelse.

I tilfælde af at der foreligger en international beslutning om frigivelse af beredskabslagre, hvilket i direktivet er defineret som en IEA-beslutning herom, kan de berørte medlemsstater bruge deres beredskabslagre og specifikke lagre til at opfylde de deraf følgende internationale forpligtelser, og i så fald underrettes Kommissionen, der kan indkalde koordinationsgruppen - eller på anden måde høre gruppen - især for at vurdere virkningerne af frigivelsen. Kommissionen bør anbefale medlemsstaterne at frigive deres beredskabslagre og specifikke lagre eller at træffe andre hensigtsmæssige foranstaltninger med tilsvarende virkning, dog således at Kommissionen inden da skal høre koordinationsgruppen.

I tilfælde af at der ikke foreligger en sådan IEA-beslutning om frigivelse af beredskabslagre, men er opstået forsyningsvanskeligheder for olie til EU eller en medlemsstat, underretter Kommissionen IEA, hvor det er relevant, og samordner med IEA, hvor det er hensigtsmæssigt, og tilrettelægger hurtigst muligt en høring af koordinationsgruppen. På grundlag af koordinationsgruppens vurdering af situationen fastsætter Kommissionen, om der er indtruffet en større forsyningsafbrydelse. Hvis det vurderes, at der er indtruffet en større forsyningsafbrydelse, godkender Kommissionen delvis eller hel frigivelse af de mængder af beredskabslagre og specifikke lagre, som de berørte medlemsstater har foreslået.

Ved anvendelse af beredskabslagre i de ovennævnte situationer kan medlemsstaterne midlertidigt holde lagerbeholdninger, som er mindre end deres lagringspligt. I så fald fastsætter Kommissionen - på grundlag af resultaterne af høringen af koordinationsgruppen og hvor relevant i samordning med IEA og især under hensyntagen til situationen på det internationale oliemarked - en rimelig frist, inden for hvilken medlemsstaterne skal genetablere beredskabslagrene til deres normale niveau.

3.14. Andre bestemmelser (artikel 21-25)

Udover de ovennævnte forhold angiver direktivet bl.a., at medlemsstaterne skal fastsætte regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale bestemmelser, som gennemfører direktivet, og skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes.

Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Kommissionen skal underrettes herom senest den 31. december 2012.

Endvidere skal Kommissionen foretage en evaluering af direktivets virkemåde og gennemførelse senest den 31. december 2015.

Direktivet trådte i kraft i oktober 2009. De tidligere direktiver og rådsbeslutninger gælder til den 31. december 2012. Medlemsstaterne skal gennemføre direktivet senest den 31. december 2012.

4. Gældende ret

Gældende ret om beredskabet over for oliekriser omfatter primært dels lov nr. 1275 af 20. december 2000 om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter og dels den tilhørende bekendtgørelse nr. 318 af 12. maj 2005 om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter. Loven ophæves ved ikrafttræden af den nye lov. De væsentligste elementer i loven og bekendtgørelsen gennemgås i afsnit 4.1-4.8 nedenfor.

Gældende ret omfatter endvidere dels lov nr. 165 af 7. maj 1975 om oplysnings- og salgsplicht vedrørende kulbrinter og dels lov om forsyningsmæssige foranstaltninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 88 af 26. februar 1986. Disse to love ændres ikke som følge af den foreslåede lov.

4.1 Olie og olieprodukter omfattet af lagringspligt

Lagringspligten omfatter mineralolie, defineret som råolie og kondensat, og mineralolieprodukter, defineret som produkter fremstillet ved raffinering af mineralolie. Ikke alle former for olieprodukter er dog omfattet af lovgivningen, men alene følgende tre produktgrupper (kategorier), jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 2:

- *Kategori 1* omfatter motorbenzin, flybenzin og jetbrændstof af benzintypen.
- *Kategori 2* omfatter gasolie, dieselolie, petroleum og jetbrændstof af petroleumstypen.
- *Kategori 3* omfatter fuel olie.

4.2 Lagringspligtig virksomhed

De lagringspligtige virksomheder er defineret som virksomheder, der her i landet importerer, producerer eller hos en anden virksomhed lader producere mineralolie eller mineralolieprodukter, som tilsammen udgør mindst 1.000 tons råolieækvivalent, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 1, og § 5, stk. 1. Disse virksomheder skal opretholde beredskabslagre opdelt på to former for lagre, jf. lovens § 2, stk. 2:

- *A-lagre* er beredskabslagre, der opbevares i konventionelle tankanlæg. Alle virksomheder har sådanne anlæg eller har mulighed for at kunne disponere over sådanne tankanlæg.
- *B-lagre* er beredskabslagre, der opbevares i særligt beskyttede tankanlæg. Kun Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO) har sådanne anlæg.

Fremstilling af olieprodukter ved raffinering af spildolie til genbrug medfører ikke lagringspligt, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 3.

Virksomheder skal underrette Energistyrelsen om forhold, som indebærer ændring af deres status som lagringspligtig eller ikke-lagringspligtig virksomhed, senest ved statusændringens begyndelse, jf. bekendtgørelsens § 6.

4.3 Lagringspligtens periodisering

Virksomhedens lagringspligt beregnes for lageråret, defineret som perioden fra den 1. juli i et kalenderår til den 30. juni i det næste kalenderår, jf. bekendtgørelsens § 3. Grundlaget for beregningen er virksomhedens salg af olieprodukter til slutbrugere i Danmark i referenceåret, defineret som det

kalenderår, der er afsluttet 6 måneder før lagerårets start. Lagringspligten for lageråret fra 1. juli 2011 til 30. juni 2012 er således baseret på virksomhedernes salg i kalenderåret 2010.

4.4 Lagringspligtens beregning

Lagringspligtens størrelse beregnes for hver af de tre produktkategorier (se afsnit 4.1) som 22,2 pct. af virksomhedens lagringspligtige omsætning for referenceåret (kalenderåret), hvilket svarer til det danske olieforbrug i denne periode opgjort efter nærmere regler, jf. bekendtgørelsens § 8, stk. 1, og § 9. Denne beregning indebærer, at virksomhedernes lagringspligt samlet set svarer til 81 dages forbrug, hvilket opfylder Danmarks lagringspligt over for EU på 67,5 dages forbrug og samtidig giver en overdækning på 20 pct. som tidligere beskrevet.

Den beregnede lagringspligt opdeles på A- og B-lagre for olieprodukter i kategori 1 og 2 efter en nærmere angivet procentfordeling, der er forskellig for de to produktkategorier, jf. bekendtgørelsens § 8, stk. 2 og 3. Der holdes ikke B-lagre for olieprodukter i kategori 3.

Klima-, energi- og bygningsministeren fastsætter, efter forudgående forelæggelse for et udvalg, nedsat af Folketinget, størrelsen af de samlede beredskabslagre hos de lagringspligtige virksomheder, jf. lovens § 4, stk. 1.

4.5 Lagringspligtens opfyldelse

En virksomhed kan opfylde sin lagringspligt på følgende måder, jf. bekendtgørelsens §§ 9-14:

- Ved brug af egne lagre af mineralolie eller olieprodukter, opgjort efter nærmere angivne regler.
- Ved medlemskab af Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO), som dækker en stor del af virksomhedens lagringspligt, jf. afsnit 2.3 og 2.4.
- Ved lagerdækningsaftaler med udenlandske olievirksomheder, hvorved sådanne virksomheder med egne olielagre, der overstiger deres lagringspligt, påtager sig at dække lagringspligt i Danmark med en konkret mængde af et konkret olieprodukt for en konkret periode. Sådanne internationale lagerdækningsaftaler skal på forhånd godkendes af myndighederne i de to involverede lande.
- Ved lagerdækningsaftaler med indenlandske olievirksomheder, hvorved sådanne virksomheder med egne olielagre, der overstiger deres lagringspligt, påtager sig at dække lagringspligt i Danmark med en konkret mængde af et konkret olieprodukt for en konkret periode. Sådanne nationale lagerdækningsaftaler skal ikke godkendes og forudsætter i stedet en efterfølgende underretning til Energistyrelsen, hvilket indgår i den månedlige rapportering (jf. afsnit 4.7).

Enhver lagringspligtig virksomhed har ret til at blive medlem af FDO. Efter FDO's vedtægter skal FDO årligt fremsende godkendt årsrapport og bestyrelsens beretning til orientering af klima-, energi- og bygningsministeren og ændringer af FDO's vedtægter skal godkendes af klima-, energi- og bygningsministeren.

Virksomheder kan indgå internationale og nationale lagerdækningsaftaler med andre virksomheder. Tilsvarende gælder for FDO. Virksomheder med lagringspligt i Danmark kan dels få deres lagringspligt dækket (hvis de har underskud af egne olielagre) og kan dels yde dækning af lagringspligt (hvis de har overskud af egne olielagre). Som grundlag for myndighedernes behandling af de internationale lagerdækningsaftaler mellem virksomheder (og FDO) er der indgået et antal bilaterale aftaler mellem myndigheder i Danmark og andre EU-lande. Disse bilaterale aftaler mellem myndigheder regulerer administrative forhold om lagerdækningsaftalerne.

Beholdninger af råolie kan medregnes til dækning af lagringspligt for mineralolieprodukter, dog kun i det forhold hvori råolien ved raffineringen medfører produktion af olieprodukter. Dette forhold beregnes af Energistyrelsen forud for hvert lagerår og varierer typisk omkring ca. 91-92 pct. Lagre af råolie kan medregnes til opfyldelse af lagringspligten med højst 40 pct. af lagringspligten i kategori 1 og 2 og med højst 50 pct. af lagringspligten i kategori 3.

Lagre af blandingskomponenter, der er bestemt til fremstilling af lagringspligtige produkter, kan i stedet for disse anvendes til dækning af lagringspligt.

4.6 Midlertidig nedsættelse af virksomhedernes lagringspligt

I en krisehåndtering, hvor det besluttet at frigive beredskabslagre, kan dette f.eks. foretages ved at nedsætte virksomhedernes lagringspligt midlertidigt, idet sådanne lagre derved bliver til rådighed for oliemarkedet. Med henblik på en sådan situation er det muligt for klima-, energi- og bygningsministeren at ændre virksomhedernes lagringspligt for en begrænset periode, og når særlige forhold taler herfor, jf. lovens § 4, stk. 2.

4.7 Oplysningspligt

Lagringspligtige virksomheder har pligt til løbende at fremsende oplysninger om transaktioner og beholdninger, jf. lovens § 5, stk. 2, og bekendtgørelsens §§ 16-18. Disse oplysninger anvendes til tre hovedformål:

- Oplysningerne er det væsentligste grundlag for Energistyrelsens kontrol i løbet af lageråret med, at virksomhederne opfylder dels deres lagringspligt og dels indgåede lagerdækningsaftaler.
- Oplysningerne anvendes til beregning af virksomhedernes lagringspligt for det næste lagerår.
- Oplysningerne indgår i international (i IEA og EU) og dansk olie- og energistatistik.

Oplysningerne fra de lagringspligtige virksomheder omfatter månedlige oplysninger om transaktioner og beholdninger af relevans, en årlig revisorerklæring som bekræftelse af, at de månedligt fremsendte oplysninger er korrekte, samt oplysninger på ad hoc basis, f.eks. til kontrol med reglerens overholdelse eller til brug i en krisesituation.

Klima-, energi- og bygningsministeren kan til disse formål, efter aftale med told- og skatteforvaltningen (SKAT), få udleveret registeroplysninger om virksomheder, der foretager import af mineralolie og mineralolieprodukter, jf. lovens § 5, stk. 3.

4.8 Beredskab i øvrigt

Det olieberedskab, som er beskrevet i afsnit 4.1-4.7, handler om internationale forsyningsafbrydelser. Derudover er der etableret et beredskab over for andre hændelser, som kan medføre afbrydelser af olieforsyningen til det danske samfund, jf. lovens § 5 a.

De lagringspligtige virksomheder skal således foretage nødvendig planlægning og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre forsyningen af mineralolie og mineralolieprodukter i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om varetagelse af disse opgaver samt om varetagelse af de overordnede, koordinerende planlægningsmæssige og operative opgaver vedrørende beredskabet på dette olieområde. I henhold hertil er det fastsat, at Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO) varetager de overordnede, koordinerende planlægningsmæssige og operative opgaver vedrørende beredskabet på dette olieområde.

5. Lovforslagets hovedindhold

Lovforslaget skal gennemføre det nye oliedirektiv og skal samtidig sikre overholdelse af Danmarks forpligtelser om olieberedskab over for IEA. Lovforslaget er baseret på videreførelse af den i dag gældende lovgivning i det omfang, hvor dette er muligt i forhold til det nye oliedirektiv.

5.1. Formål, anvendelsesområde, definitioner m.v.

Lovens formål er at sikre et beredskab over for krisesituationer i form af internationale forsyningsafbrydelser for olie og et mere generelt beredskab over for andre hændelser, der kan medføre

afbrydelser af samfundets olieforsyning, herunder beredskabsplanlægning og krisehåndtering, hvori et centralt element er at opretholde beredskabslagre af råolie og olieprodukter.

Derudover skal loven sikre opfyldelse af Danmarks internationale forpligtelser om et sådant beredskab over for IEA og EU samt sikre indsamling af relevante, rettidige og præcise data om olieforhold i Danmark, som kan indgå i dels international olie- og energistatistik (i IEA og EU) og dels dansk olie- og energistatistik.

Det foreslås, at loven finder anvendelse på følgende virksomheder og organisationer:

- Virksomheder med lagringspligt i Danmark for råolie og olieprodukter. Lovforslaget omfatter primært disse virksomheder.
- En organisation udpeget af klima-, energi- og bygningsministeren som dansk central lagerenhed (CLE). Dette begreb er indført med det nye EU-direktiv og svarer til de olielagerorganisationer, som har været etableret i mange år i en del lande - i Danmark således Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO), etableret af olieindustrien i 1964. Den eneste realistiske mulighed for at udpege en dansk CLE er derfor at udpege FDO hertil, jf. afsnit 5.2.
- Virksomheder der udlejer lagerkapacitet for råolie og olieprodukter.
- Virksomheder med kommercielle lagre og virksomheder i øvrigt med væsentlig betydning for den danske olieforsyning.

Forslaget indeholder en række definitioner, som for en dels vedkommende svarer til definitionerne i det nye oliedirektiv. Nogle af direktivets definitioner henviser til Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EF) nr. 1099/2008 af 22. oktober 2008 om energistatistik og disse ret tekniske definitioner vil også være gældende.

5.2. Central lagerenhed

Det foreslås, at klima-, energi- og bygningsministeren på nærmere angivne vilkår kan udpege Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO) som dansk CLE. Det forudsættes, at ministeren kun udpeger FDO som dansk CLE, hvis FDO er indforstået med at påtage sig opgaven.

Det foreslås, at den danske CLE skal være en organisation, der ikke har fortjeneste som målsætning og som handler i almenhedens interesse, og at den som sit vigtigste formål skal have at erhverve, holde og sælge beredskabslagre. Disse bestemmelser er baseret på det nye oliedirektivs bestemmelser om en central lagerenhed.

Det er en forudsætning for FDO, at FDO som dansk CLE fortsat skal dække en andel af virksomhedernes lagringspligt på ca. 70 pct. og at dette opnås ved brug af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 10, stk. 2. Denne bestemmelse muliggør, at den danske CLE fortsat kan holde en stabil, ikke-svingende lagerdækning, hvilket har afgørende betydning for, at FDO fortsat kan drives økonomisk hensigtsmæssigt.

Energistyrelsen har haft drøftelser med FDO om udpegning af FDO som dansk CLE, og FDO har erklæret sig villig til at påtage sig opgaven.

5.3. Lagringspligt

Det foreslås, at virksomheder som hidtil skal opretholde beredskabslagre af råolie eller olieprodukter - dvs. får en lagringspligt - i følgende situationer:

- Hvis virksomheden importerer råolie eller olieprodukter til Danmark. Dette er den mest almindelige måde, hvorpå virksomheder får en lagringspligt i Danmark.
- Hvis virksomheden producerer råolie eller olieprodukter. Denne bestemmelse omfatter et lille antal råolieproducerende virksomheder samt de to virksomheder med raffinaderi i Danmark (Shell i Fredericia og Statoil i Kalundborg).

- Hvis virksomheden lader producere råolie eller olieprodukter hos en anden virksomhed. Denne bestemmelse, som sjældent anvendes, er rettet mod den situation, at produktionen foretages af et raffinaderi på vegne af virksomheden (lejeraffinering).

Forslaget svarer til den gældende bestemmelse og til gældende praksis. Den sikrer, at lagringspligten ikke påhviler alle virksomheder, som handler olieprodukter i Danmark, men alene påhviler den mindre gruppe virksomheder, der foretager import og produktion i Danmark.

Det er hensigten at fastsætte lagringspligtens størrelse efter samme princip som hidtil, dvs. som

- Danmarks lagringspligt over for EU, der fremover vil svare til 61 dages forbrug (efter fradrag af 10 pct. af lagerbeholdningernes størrelse efter de nye EU-regler);
- plus den hidtil besluttede overdækning på 20 pct.;
- dvs. samlet svarende til 73,2 dages forbrug.

Dette niveau vil være gældende, så længe Danmark er nettoeksportør af olie. Ved ophør heraf øges Danmarks lagringspligt gradvist fra de 61 dage til det generelle niveau på 90 dages lagringspligt. I takt hermed kan det overvejes, om den nævnte overdækning skal reduceres.

Det foreslås, at en del af beredskabslagrene kan holdes som specifikke lagre, dvs. som olieprodukter der svarer til et konkret antal dages forbrug af nærmere fastsatte produktkategorier, der tilsammen udgør mindst 75 pct. af det danske årlige olieforbrug. Sådanne specifikke lagre skal holdes af den danske CLE. Specifikke lagre, som holdes eller transporteres her i landet, skal have ubetinget immunitet over for tvangsfuldbyrdelse. Dette gælder også specifikke lagre, som holdes for en anden medlemsstat. Disse bestemmelser svarer til bestemmelser i det nye oliedirektiv.

Efter forslaget kan klima-, energi- og bygningsministeren fastsætte nærmere regler dels om den lagringspligt, som påhviler virksomhederne, og dels om de specifikke lagre. Det er hensigten at anvende den sidstnævnte hjemmel til at fastsætte, at der i Danmark skal holdes specifikke lagre svarende til 30 dages forbrug. Der er således allerede i dag tilstrækkelige beredskabslagre i Danmark af relevante olieprodukter til at kunne opfylde bestemmelsen om specifikke lagre og det påregnes, at mængden af lagre af olieprodukter ikke skal reduceres forholdsmæssigt efter lovforslagets vedtagelse. De specifikke lagre kan således holdes inden for rammerne af de eksisterende beredskabslagre og vil ikke forudsætte en særskilt lageropbygning.

Det foreslås endvidere, at klima-, energi- og bygningsministeren fastsætter størrelsen af de samlede beredskabslagre efter forudgående forelæggelse for et udvalg nedsat af Folketinget. Endvidere foreslås, at klima-, energi- og bygningsministeren for en begrænset periode, og når særlige forhold taler herfor, kan ændre størrelsen af den samlede lagringspligt som led i håndteringen af en forsyningsafbrydelse, hvor det besluttet at frigive beredskabslagre. Begge bestemmelser svarer til bestemmelser i den nugældende lovgivning.

Det foreslås desuden, at beredskabslagre til enhver tid skal være til rådighed og skal være fysisk tilgængelige med henblik på at kunne frigives i tilfælde af en forsyningsafbrydelse. Endvidere skal beredskabslagre være identificerbare og bogførte og de skal til enhver tid kunne kontrolleres. Disse krav gælder også beredskabslagre, der er integreret med kommercielle lagre. Bestemmelsen svarer til en bestemmelse i direktivet.

Hvis beredskabslagre er omfattet af behæftelse eller andre dispositioner, foreslås det, at disse skal respektere, at beredskabslagrene skal være til rådighed og fysisk tilgængelige og skal kunne frigives som beskrevet ovenfor. Sådanne behæftelser m.m. skal således ikke kunne hindre frigivelse af beredskabslagre - hvilket jo er formålet med disse lagre. Bestemmelsen svarer til en tilsvarende bestemmelse i direktivet.

Endelig foreslås det, at beredskabslagre i Danmark, som holdes på vegne af et andet land i henhold til en lagerdækningsaftale, skal være til rådighed for dette land uden begrænsninger. Bestemmelsen svarer til en bestemmelse i direktivet.

5.4. Opfyldelse af lagringspligt og delegationer

Som i dag vil der med forslaget være flere måder, hvorpå de lagringspligtige virksomheder kan dække deres lagringspligt. Et centralt begreb i denne sammenhæng er begrebet »delegationer«, hvorved forstås, at en virksomhed eller en CLE, der delegerer en del af sin lagringspligt til en anden virksomhed eller CLE, ikke behøver at dække med egne lagerbeholdninger, men får den delegerede lagringspligt dækket af denne anden virksomhed eller CLE.

5.4.1 Opfyldelse af lagringspligt generelt

Det foreslås, at virksomheder fortsat kan opfylde deres lagringspligt på flere måder, som fremgår af det nye oliedirektiv, for at tilvejebringe fleksibilitet herom:

- *Dækning ved brug af virksomhedens egne lagre.* Denne dækning vil udgøre en mindre del af virksomhedernes samlede dækning.
- *Dækning ved delegation af lagringspligt til den danske CLE.* Denne dækning påregnes som hidtil at udgøre den største del af virksomhedernes samlede dækning.
- *Dækning ved delegation af lagringspligt til udenlandske virksomheder eller udenlandske centrale lagerenheder.* Denne dækning påregnes at udgøre en lille del af virksomhedernes samlede dækning.
- *Dækning ved delegation af lagringspligt til andre virksomheder med lagringspligt i Danmark.* Denne dækning har en supplerende karakter i forhold til de tre andre muligheder.

Det foreslås, at klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte, at en konkret andel af virksomhedernes lagringspligt skal opfyldes ved delegation til den danske CLE. En sådan fastsættelse foretages på grundlag af forudgående aftale med den danske CLE. I så fald skal den lagringspligtige virksomhed opfylde vilkårene for den ydelse i form af lagerdækning, som virksomheden modtager fra den danske CLE.

Klima-, energi- og bygningsministeren vil forud for anvendelsen af bestemmelsen og ved ændring af størrelsen af andelen af virksomhedernes lagringspligt, der skal opfyldes ved delegation til den danske CLE, drøfte spørgsmålet med den danske CLE og kun fastsætte andelen til en størrelse, som den danske CLE er indforstået med. Det er hensigten at anvende denne bestemmelse til at fastsætte, at den danske CLE fortsat skal dække en andel af virksomhedernes lagringspligt på ca. 70 pct. Der er således tale om en videreførelse af hidtidig praksis, jf. afsnit 2.4. Andelen vil kunne variere fra år til år, men påregnes dog i de nærmeste år at være ret stabil.

Desuden foreslås, at den danske CLE kan opfylde den lagringspligt, som den overtager ved delegation fra de lagringspligtige virksomheder, dels ved brug af dens egne lagre og dels ved brug af internationale og nationale lagerdækningsaftaler.

Endvidere foreslås, at klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om virksomhedernes opfyldelse af lagringspligt og tilsvarende om den danske CLE's opfyldelse af lagringspligt, som er overtaget ved delegationer.

5.4.2 Internationale og nationale lagerdækningsaftaler

En lagerdækningsaftale - også kaldet en ticket - går ud på, at en virksomhed, hvis egne lagre er større end dens lagringspligt, kan »udleje« det overskydende lager til en virksomhed med underskud i sin lagerdækning, der således anvender den »lejede« mængde til at dække egen lagringspligt. Disse lagerdækningsaftaler findes dels som internationale lagerdækningsaftaler mellem to virksomhe-

der (eller CLE'er) i to medlemsstater og dels som nationale lagerdækningsaftaler mellem to virksomheder (eller CLE'en) i Danmark.

Lagerdækningsaftaler kan ses som en supplerende mulighed for virksomhederne til at opfylde deres lagringspligt ved brug af en markeds mekanisme.

For de internationale lagerdækningsaftaler gælder, at to EU-medlemsstater efter de nugældende EU-regler kan indgå såkaldte bilaterale aftaler om oplagring af olie i den ene medlemsstat på vegne af den anden medlemsstat. Inden for denne ramme kan to virksomheder m.fl. i de to lande indgå konkrete lagerdækningsaftaler, forudsat at de godkendes af de to landes myndigheder.

Dette er baggrunden for lovforslagets bestemmelse, om indgåelse af aftaler med myndigheder i andre medlemsstater i EU og IEA om procedurer m.v. og lovforslagets bestemmelse, om indgåelse af internationale lagerdækningsaftaler mellem to virksomheder eller CLE'er i to forskellige lande.

I Danmark bliver kun en lille del af virksomhedernes lagringspligt i dag dækket af lagre i udlandet. Det omvendte gælder i større omfang, idet lagringspligtige virksomheder i Danmark med overskydende olielagre i noget større omfang dækker lagringspligt i andre lande.

For de nationale lagerdækningsaftaler foreslås, at sådanne lagerdækningsaftaler forudsætter, at klima-, energi- og bygningsministeren på forhånd er underrettet om aftalen.

Hverken internationale og nationale lagerdækningsaftaler mellem virksomheder kan videredelegeres af de virksomheder, som har modtaget delegationerne. Den dækning, som en virksomhed yder til en anden virksomhed, kan således kun ydes ved brug af virksomhedens egne lagre og kun under den forudsætning, at der er overskud af disse lagre efter, at de er anvendt til dækning af virksomhedens lagringspligt.

5.4.3 Delegationer foretaget af den centrale lagerenhed

Den centrale lagerenhed vil stå for hovedparten af den samlede dækning af lagringspligt i Danmark. Der foreslås herom særskilte bestemmelser.

Det foreslås således, at den danske CLE for en nærmere angivet periode kan delegere opgaver om forvaltning af beredskabslagre, dog ikke køb og salg af specifikke lagre, til en anden EU medlemsstat, på hvis område sådanne beredskabslagre er beliggende, eller den CLE, som denne medlemsstat har etableret; eller til en virksomhed med lagringspligt i Danmark. Delegerede opgaver kan ikke videredelegeres af de parter, som har modtaget delegationerne. Bestemmelsen svarer til en tilsvarende bestemmelse i direktivet.

Endvidere foreslås en række forhold om den centrale lagerenheds administration af delegationer af lagringspligt og det foreslås, at klima-, energi- og bygningsministeren, efter drøftelse med den danske CLE, kan fastsætte regler om disse forhold:

- Den danske CLE skal løbende offentliggøre fuldstændige oplysninger, fordelt på produktkategori, om de lagerbeholdninger, som den danske CLE ved delegation kan påtage sig at holde for lagringspligtige virksomheder (eller CLE'er) i andre lande.
- Den danske CLE skal mindst syv måneder i forvejen offentliggøre, på hvilke betingelser den ved delegation kan yde lagerdækning for lagringspligtige virksomheder. Disse vilkår kan gøres betinget af konkrete forhold på det tidspunkt, hvor lagerdækningen ydes.
- Den danske CLE skal acceptere sådanne delegationer på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende betingelser.
- De vederlag, som de lagringspligtige virksomheder betaler til den danske CLE for sådanne delegationer, må ikke overstige de fulde omkostninger ved lagerdækningen.
- Den danske CLE kan gøre sin accept af en delegation betinget af, at den lagringspligtige virksomhed stiller garanti eller anden form for sikkerhed for betalingen.

5.5. Oplysningspligt

Oplysningspligt har til formål at sikre, at der indsamles relevante, præcise og rettidige data om olieforhold i Danmark. Oplysningerne anvendes til kontrolformål, til beredskabsformål og til statistikformål. Oplysninger skal omfatte beredskabslagre, specifikke lagre og kommercielle lagre.

Oplysninger fra de lagringspligtige virksomheder og den centrale lagerenhed udgør fundamentet for datagrundlaget på området. Det gælder under den gældende lovgivning og også efter forslaget.

Det foreslås, at lagringspligtige virksomheder og den danske CLE skal udarbejde og fremsende alle oplysninger, som er nødvendig for varetagelsen af opgaver efter denne lov og regler udstedt i henhold til denne lov, og til brug for den løbende udarbejdelse af energistatistik og for fremsendelse til andre myndigheder og internationale organisationer.

Oplysninger fra virksomheder som udlejer lagerkapacitet har en supplerende karakter. Baggrunden er, at et stigende antal olievirksomheder importerer olie til Danmark, hvor den bliver oplagret i kortere eller længere perioder, inden olien videresælges, som oftest til eksport. Disse virksomheder opererer ikke på det danske marked og har i varierende omfang kontakt med Energistyrelsen. Det kan således ikke udelukkes, at der er oliemængder i Danmark, som ikke rapporteres til Energistyrelsen. Energistyrelsen har derfor behov for at kunne få oplysninger om sådanne forhold fra virksomheder, som udlejer lagerkapacitet, hvorefter Energistyrelsen vil tage direkte kontakt til de pågældende virksomheder.

Det foreslås derfor, at virksomheder, som udlejer lagerkapacitet for råolie og olieprodukter, efter anmodning skal give klima-, energi- og bygningsministeren oplysninger af relevans dels for at vurdere, om der oplagres råolie og olieprodukter i Danmark, som er omfattet af lagringspligt, og dels for at kunne supplere den løbende kontrol af beredskabslagrene.

Oplysninger fra andre relevante virksomheder vedrører data om kommercielle lagre, som er dels hos de lagringspligtige virksomheder og dels hos virksomheder uden lagringspligt.

De lagringspligtige virksomheder - der importerer eller producerer olie - udgør en ret lille gruppe virksomheder. Også andre virksomheder på olieområdet er relevante for at få et retvisende datagrundlag om olieforhold i Danmark. Uden mulighed for at indhente supplerende data fra disse virksomheder kan der opstå u hensigtsmæssige mangler i olie- og energistatistikken.

Derfor foreslås, at virksomheder med kommercielle lagre også skal udarbejde og fremsende løbende oplysninger lige som de lagringspligtige virksomheder og at andre virksomheder af betydning for den danske olieforsyning efter anmodning skal give klima-, energi- og bygningsministeren oplysninger, der er nødvendige som supplement til de nævnte oplysningerne med henblik på at få en korrekt energistatistik og korrekt fremsendelse af statistiske oplysninger til internationale organisationer.

Oplysninger fra told- og skatteforvaltningen (SKAT) har til hensigt at supplere de ovennævnte oplysninger for at sikre mulighed for en hensigtsmæssig kontrol af virksomhedernes data og af, om Energistyrelsen modtager data fra alle relevante virksomheder.

Det foreslås, at klima-, energi- og bygningsministeren til dette formål, efter aftale med told- og skatteforvaltningen (SKAT), kan få udleveret registeroplysninger om virksomheder, der foretager import og eksport af råolie og olieprodukter. Denne bestemmelse svarer nogenlunde til en bestemmelse i den gældende lovgivning.

Løbende opdaterede og detaljerede fortegnelser over beredskabslagre og specifikke lagre skal føres efter det nye oliedirektiv. Fortegnelsen over beredskabslagrene skal omfatte alle beredskabslagre, som anvendes til dækning af Danmarks lagringspligt, uanset om de holdes i Danmark eller i udlandet. Fortegnelsen over de specifikke lagre skal omfatte alle specifikke lagre, som holdes i Dan-

mark, uanset om de anvendes til dækning af lagringspligt for Danmark eller for en anden medlemsstat.

Fortegnelserne skal bl.a. indeholde de oplysninger, som er nødvendige for, at man for den enkelte lagerbeholdning kan identificere lagersted, størrelse, ejer og art. Medlemsstaten skal årligt fremsende en sammenfattende kopi af disse fortegnelser til Kommissionen.

Kravene om disse fortegnelser gennemføres med forslaget.

5.6. Beredskab i øvrigt

Det generelle beredskab er baseret på beredskabslovens § 24, hvorefter de enkelte ministre, hver inden for deres område, skal planlægge for opretholdelse og videreførelse af samfundets funktioner i tilfælde af ulykker og katastrofer. Beredskabet på energiområdet varetages således af klima-, energi- og bygningsministeren. Olieberedskabet er en delmængde heraf, rettet mod internationale forsyningsafbrydelser, hvorimod det generelle beredskab også omfatter andre situationer, som kan påvirke samfundets olieforsyning.

Forslaget om dette beredskab svarer som til den gældende lovgivning. De foreslåede bestemmelser svarer også til tilsvarende bestemmelser om beredskab i el- og naturgasforsyningslovene.

5.7. Tilsyn

Det foreslås, at klima-, energi- og bygningsministeren fører tilsyn med overholdelse af denne lov og regler udstedt i henhold til denne lov. Endvidere foreslås, at virksomheder omfattet af loven efter anmodning skal give klima-, energi- og bygningsministeren alle oplysninger, som er nødvendige for at vurdere virksomheden efter denne lov. Desuden foreslås, at lagringspligtige virksomheder og den danske CLE skal medvirke i tilsyn af beredskabslagre, som foretages af Kommissionen. Yderligere foreslås, at klima-, energi- og bygningsministeren som led i tilsyn til enhver tid uden retskendelse mod behørig legitimation, i det omfang det er nødvendigt, har adgang til alle dele af virksomheden.

5.8. Krisehåndtering

Der foreslås en række bestemmelser om myndighedernes krisehåndtering i tilfælde af en større forsyningsafbrydelse, baseret på bestemmelser herom i det nye oliedirektiv:

- Klima-, energi- og bygningsministeren skal sikre, at der foreligger beredskabsplaner, som kan tages i brug, hvis der opstår en større forsyningsafbrydelse, og fastsætter de nødvendige organisatoriske foranstaltninger for at gennemføre sådanne planer.
- Klima-, energi- og bygningsministeren skal træffe de nødvendige foranstaltninger for i tilfælde af en større forsyningsafbrydelse at kunne frigive beredskabslagre hurtigt, effektivt og gennemsigtigt og skal sikre, at der er fastsat procedurer herfor.
- Klima-, energi- og bygningsministeren kan i tilfælde af en større forsyningsafbrydelse fastsætte, at der skal iværksættes frigivelse af beredskabslagre, hvilke produktkategorier det kan omfatte samt administrative forhold herom, herunder en tidsramme for beredskabslagrenes genetablering.
- Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte generelle eller specifikke begrænsninger af olieforbruget i forhold til den anslåede forsyningsmangel og skal sikre, at der foreligger hensigtsmæssige planer herfor.
- Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om håndtering af de nævnte forhold.

5.9. Delegation af administrative opgaver

Det er hensigten, at administrative opgaver efter loven fortsat skal delegeres til Energistyrelsen. Det nye oliedirektivs gennemførelse og den kommende lovgivning om olieberedskab vil indebære øget administration for Energistyrelsen. Det er Energistyrelsens vurdering, at det ikke er muligt at videreføre den nuværende situation - hvor der modsat andre energiområder ikke er brugerbetaling

for administrationen om olieberedskab - og at det derfor kan være nødvendigt at overveje dels brugerbetaling for administrationen om olieberedskab og dels udlicitering af dele af disse opgaver.

Denne problemstilling er drøftet mellem Energistyrelsen og Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO) i tilknytning til spørgsmålet om udpegning af FDO som dansk CLE. På dette grundlag er der principiel enighed om - som alternativ til den ovennævnte fremgangsmåde - at arbejde mod, at konkrete administrative opgaver fremover varetages af den danske CLE, finansieret af denne og dermed af olieindustrien. Energistyrelsen og FDO lægger i den forbindelse vægt på, at virksomhederne i højere grad, end det er tilfældet i dag, foretager korrekt og rettidig indberetning af oplysninger. Som det fremgår af afsnit 5.10 nedenfor, fastsættes der med henblik på at sikre, at virksomhederne overholder reglerne om oplysningspligt efter § 14, et bødeniveau for overtrædelse af reglerne, og det foreslås, at sager om overtrædelse af reglerne skal kunne afgøres ved bødeforelæg.

De administrative opgaver, der på denne måde overvejes varetaget af den danske CLE på vegne af klima-, energi- og bygningsministeren, omfatter især datarapportering, administration af de løbende opdaterede fortegnelser samt administration af internationale og nationale lagerdækningsaftaler.

En sådan opgavevaretagelse vil blive nærmere beskrevet i en bekendtgørelse.

5.10. Bødestraf for overtrædelse af oplysningspligt og administrative bødeforelæg

Det foreslås, at afgivelse af urigtige eller ikke-rettidige oplysninger eller undladelse af at fremsende oplysninger efter § 14, stk. 1-3, i lovforslaget straffes med bøde. Sådan afgivelse af urigtige eller ikke-rettidige oplysninger eller undladelse af at afgive oplysninger, som der er pligt til at afgive, straffes også efter de gældende regler med bøde. Dog er der i gældende regler ingen hjemmel til at give administrativt bødeforelæg. Der er i dag virksomheder, der ikke rettidigt eller korrekt afgiver de oplysninger, som de har pligt til at afgive.

Oplysningerne er nødvendige for at sikre et velfungerende olieberedskab og for, at Danmark kan opfylde sine forpligtelser i forhold til EU og IEA, herunder pligten til løbende at fremsende statistiske opgørelser til Kommissionen. Det er derfor af væsentlig betydning, at reglerne om oplysningspligt overholdes.

Det tilsigtes med lovforslaget, at straffen for overtrædelse af reglerne om oplysningspligt fremover som udgangspunkt bliver en bøde på 5.000 kr. Fastsættelsen af bødestrafpen i de konkrete sager om overtrædelse af reglerne om oplysningspligt vil dog fortsat i sidste ende bero på domstolens vurdering i det enkelte tilfælde, og de angivne strafniveauer vil kunne fraviges i op- eller nedgående retning, hvis der i den konkrete sag er omstændigheder, der taler herfor, f.eks. hvis der er tale om gentagne tilfælde af overtrædelser.

De overtrædelser, som der kan blive tale om, omfatter især de oplysninger, som fremsendes af de lagringspligtige virksomheder i henhold til lovforslagets § 14, stk. 1, og den tilsvarende rapportering, som fremsendes af andre virksomheder om kommercielle lagre i henhold til lovforslagets § 14, stk. 3. For disse oplysninger vil overtrædelser bestå i afgivelse af urigtige eller ikke-rettidige oplysninger eller undladelse af at fremsende sådanne oplysninger.

Det vil i mange tilfælde være enkelt at konstatere, om fremsendte oplysninger er urigtige, f.eks. hvis oplysningerne ikke har overensstemmelse med oplysninger fremsendt af andre virksomheder eller med oplysninger, som virksomheden selv har fremsendt på et tidligere tidspunkt. Tilsvarende kan der blive tale om, at virksomheden selv efterfølgende korrigerer oplysningerne. Endvidere vil det være enkelt at konstatere, om oplysninger fremsendes rettidigt, da der i de regler, som fastsættes efter forslaget § 14, stk. 3, vil blive fastsat klare frister for oplysningernes fremsendelse.

Sager om overtrædelse af reglerne om oplysningspligt vil således i almindelighed - navnlig efter indførelsen af et fast bødeniveau - være ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål. Overtrædelserne vil i almindelighed være umiddelbart konstaterbare, og sagernes afgørelse, herunder fastsættelsen af bødens størrelse, vil være uden skønmæssige elementer af betydning.

Det er derfor Klima-, Energi- og Bygningsministeriets vurdering, at sager om overtrædelse af reglerne om oplysningspligt - i lighed med, hvad der gælder på en række andre særlovsområder - er egnede til at kunne afgøres ved bødeforelæg udstedt af ministeren. Det indebærer, at sagen - i stedet for at skulle behandles ved politi og anklagemyndigheden og eventuelt domstolene - kan afgøres ved, at ministeren over for den pågældende virksomhed tilkendegiver, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis virksomheden erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget. Hvis virksomheden ikke kan erklære sig skyldig, kan den pågældende undlade at vedtage bøden, hvorefter sagen vil overgå til behandling ved politi og anklagemyndigheden og domstolene.

Hvis den enkelte sag om bødeforelæg ikke opfylder kravet om at være ukompliceret og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål, eller hvis der er tvivl om bødens størrelse, vil klima-, energi- og bygningsministeren overgive sagen til politi og anklagemyndighed til videre foranstaltning frem for at udstede et bødeforelæg.

De foreslåede regler om bødeforelæg vil indebære en hurtig og smidig behandling af sager om overtrædelse af reglerne om oplysningspligt i lovforslagets § 14. Reglerne om bødeforelæg vil således give mulighed for, at ministeren som tilsynsmyndighed kan reagere hurtigt, når der konstateres en overtrædelse af reglerne om oplysningspligt.

Hvis opgaven med modtagelse, behandling mv. af oplysninger, der indgives i medfør af reglerne om oplysningspligt i § 14, delegeres til den danske CLE, vil udstedelse af bødeforelæg i praksis komme på tale, når den danske CLE har meddelt ministeren, at oplysninger ikke er modtaget rettidigt mv. Ministeren vil herefter - hvis der er grundlag herfor - udstede et bødeforelæg til virksomheden.

Betaling af bøde fritager selvsagt ikke virksomheden for at fremsende de pågældende oplysninger.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for staten, regioner og kommuner

Lovforslaget forventes at indebære en væsentlig forøgelse af statens administrative opgaver, især om følgende opgaver:

- Den løbende rapportering fra de lagringspligtige virksomheder om oliebeholdninger og transaktioner. Det nye oliedirektiv indebærer således, at der for alle beredskabslagre skal være oplyst den fysiske placering (lagersted), hvilket ikke i dag indgår i rapporteringen.
- Den løbende rapportering udvides til også at omfatte andre relevante virksomheder på olieområdet, især for at fremskaffe oplysninger om kommercielle olielagre hos virksomheder uden lagringspligt. Disse oplysninger indgår ikke i dag i rapporteringen.
- Den løbende rapportering udvides til at omfatte biobrændstoffer.
- Kontrol- og tilsynsarbejde med opfyldelse af forpligtelser efter loven, som udvides betydeligt.

På dette grundlag vurderes forslaget at medføre administrative byrder i Energistyrelsen svarende til tre årsværk. Hovedparten af disse opgaver forventes dog delegeret til den danske CLE - dvs. Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO) - og det forventes derfor, at forslaget alligevel ikke vil medføre denne administrative konsekvens. Herudover vil forslaget medføre en engangsomkostning for Energistyrelsen på ca. 0,7 mio. kr., primært til udbygning af det nuværende rapporterings- og behandlingssystem for oliedata.

Forslaget har ikke administrative konsekvenser for regioner og kommuner.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Da Danmarks lagringspligt over for EU kun er lidt øget, vurderes det, at den øgede lagringspligt ikke vil indebære væsentlige meromkostninger for de lagringspligtige virksomheder og den danske CLE.

7.1. Konsekvenser for den danske centrale lagerenhed (CLE)

Forslaget kan potentielt medføre store økonomiske konsekvenser for den centrale lagerenhed - dvs. for Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO), der ventes udpeget som den danske CLE - hvis der fremkommer en situation, hvor de lagringspligtige virksomheder får ret til at delegere deres lagringspligt til den danske CLE på en varierende måde og efter virksomhedernes egen beslutning. Det er således af afgørende betydning for den danske CLE, at der også fremover opnås en stabil, ikke-varierende lagerdækning i lighed med den situation, som i mange år har været gældende for FDO's virksomhed.

Med forslaget kan de lagringspligtige virksomheder forpligtes til at delegere en konkret andel (p.t. ca. 70 pct.) af deres lagringspligt til den danske CLE. I så fald vil dette svare til den nuværende situation og ikke indebære de ovennævnte økonomiske konsekvenser for den danske CLE.

En sådan anvendelse af forslaget er en forudsætning for, at FDO vil påtage sig opgaven som dansk CLE.

Forslaget vil have administrative og dermed økonomiske konsekvenser for den danske CLE (FDO), idet en udpegning vil indebære en ændret rolle for FDO og øgede administrative opgaver. Derudover vil de administrative opgaver, der fremgår af afsnit 5 og som for hovedpartens vedkommende forventes delegeret til den danske CLE, indebære administrative opgaver for CLE'en.

7.2. Konsekvenser for de lagringspligtige virksomheder

Da Danmarks lagringspligt over for EU kun er øget lidt, vurderes det, at den øgede lagringspligt ikke vil indebære væsentlige meromkostninger for de lagringspligtige virksomheder.

Lovforslaget indebærer - i overensstemmelse med det nye oliedirektiv - at der fremover er forbud mod at videredelegere forpligtelser, som en virksomhed har påtaget sig gennem lagerdækningsaftaler. Dette forbud medfører en mindre fleksibilitet for virksomhederne og kan, for nogle virksomheders vedkommende, medføre øgede omkostninger eller reducerede indtægter.

Forslaget vil have administrative konsekvenser for de lagringspligtige virksomheder, især om de arbejdsopgaver om rapportering og tilsyn.

7.3. Konsekvenser for virksomheder på olieområdet uden lagringspligt

Forslaget vil ikke have økonomiske konsekvenser for disse virksomheder, men kan i mindre omfang indebære øgede administrative opgaver om rapportering.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører de nye EU-regler på området, dvs. Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter. Direktivet skal gennemføres senest den 31. december 2012.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

xx

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser / mindre udgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	Forslaget vurderes at medføre offentlige administrative byrder i Energistyrelsen svarende til tre årsværk. Hovedparten af disse opgaver forventes dog delegeret til den centrale lagerenhed - dvs. Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO) - og forslaget forventes derfor alligevel ikke at medføre denne administrative konsekvens. Derudover påregnes forslaget at medføre en engangsomkostning på ca. 0,7 mio. kr. for Energistyrelsen, primært til udbygning af det nuværende rapporterings- og behandlingssystem for olidata. Forslaget har ikke administrative konsekvenser for regioner og kommuner
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Øgede administrative konsekvenser for den danske centrale lagerenhed, de lagringspligtige virksomheder og andre relevante virksomheder på olieområdet, sidstnævnte dog i mindre omfang.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten.	Lovforslaget gennemfører nye EU-regler på området, dvs. Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter. Direktivet skal gennemføres senest den 31. de-	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

Til § 1

Den foreslåede bestemmelse angiver lovens formål, som er at sikre

- et beredskab over for forsyningsafbrydelser på olieområdet, herunder at holde beredskabslagre af råolie og olieprodukter, og et mere generelt beredskab over for andre hændelser, som kan medføre afbrydelser af samfundets olieforsyning;
- opfyldelse af internationale forpligtelser om dette beredskab; samt
- indsamling af relevante, præcise og rettidige data om olieforhold i Danmark.

Det danske olieberedskab er rettet mod situationer, hvor der indtræffer en mangel på olie som følge af forsyningsafbrydelser eller opstår risiko herfor. Olieberedskabet er baseret på to internationale regelsæt fastsat af dels IEA og dels EU. Der henvises herom til afsnit 2.1-2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

De ovenfor nævnte forsyningsafbrydelser er af international karakter og vil ramme det internationale oliemarked. Dette beredskab er derfor forankret i et internationalt samarbejde gennem IEA og EU. Derudover er der behov for et mere generelt beredskab rettet mod andre former for hændelser af mere national karakter, som potentielt kan medføre afbrydelser af den danske olieforsyning.

Til § 2

Den foreslåede bestemmelse angiver lovens anvendelsesområde. Det foretages ved en angivelse af de omfattede virksomheder.

Det foreslås, at loven finder anvendelse på virksomheder med lagringspligt for råolie og olieprodukter efter § 6, stk. 1. Lovforslaget omfatter især disse virksomheder.

Endvidere foreslås, at loven finder anvendelse på en organisation, der af klima-, energi- og bygningsministeren udpeges som dansk CLE efter § 5, stk. 1. Denne organisation vil være et centralt element i olieberedskabet. Lovforslaget er baseret på, at Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO) udpeges som dansk CLE, således at FDO fortsat kan foretage lagerdækning for de lagringspligtige virksomheder. Udpegning af FDO som dansk CLE er den eneste realistiske mulighed for at kunne etablere en sådan CLE i Danmark, jf. afsnit 5.2 i de almindelige bemærkninger.

Desuden foreslås, at loven finder anvendelse på virksomheder, som udlejer lagerkapacitet for råolie og olieprodukter efter § 15, stk. 2. Det foreslås, at disse virksomheder på ad hoc basis og efter anmodning skal meddele oplysninger af relevans for olieberedskabet, jf. det foreslåede § 14, stk. 2.

Endelig vil virksomheder med kommercielle lagre og virksomheder i øvrigt med betydning for den danske forsyning af råolie og olieprodukter være omfattet af lovens anvendelsesområde. Det foreslås, at sådanne virksomheder skal meddele oplysninger af relevans for olieberedskabet, jf. det foreslåede § 14, stk. 3.

Til § 3

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 5 b i den gældende lov. Bemyndigelsen blev i 2011 anvendt til at udstede en bekendtgørelse.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at klima-, energi- og bygningsministeren har hjemmel til at fastsætte regler om dels at gennemføre eller anvende EU-retlige regler, herunder direktiver, forordninger og beslutninger, om forhold omfattet af denne lov, dels at opfylde internationale konventioner om forhold omfattet af loven. Bemyndigelsen tænkes anvendt ved mindre ændringer eller justeringer af direktivet eller gennemførelse af andre retsakter, der overvejende er af teknisk karakter eller hvis det viser sig, at der er behov for yderligere regler for at gennemføre eksisterende retsakter.

Bestemmelsen svarer til bestemmelser i en række andre love på energiområdet, hvor klima-, energi- og bygningsministeren har en tilsvarende hjemmel til at gennemføre eller anvende internationale regler om forhold, der er omfattet af den pågældende lov.

Til § 4

De foreslåede bestemmelser i § 4 indeholder definitioner af centrale begreber, der anvendes i loven, dels definitioner der svarer til definitioner i det nye oliedirektiv og dels definitioner af relevans for den danske udformning af olieberedskabet. Nogle definitioner er omskrevet for at tydeliggøre de ret tekniske begreber.

Nr. 1, der definerer »råolie«, er baseret på Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EF) nr. 1099/2008 af 22. oktober 2008 om energistatistik, som der generelt henvises til i det nye oliedirektiv.

Nr. 2, der definerer »olieprodukter«, er baseret på det nye oliedirektiv (bilag II). Definitionen omfatter NGL, raffinaderiråmaterialer, andre kulbrinter, raffinaderigas (ikke flydendegjort), ethan, LPG, naphtha, motorbenzin, flybenzin, jetbrændstof (af naphtha- eller JP-4-typen), jetbrændstof (af petroleumstypen), anden petroleum, gas- og dieselolie (destilleret brændselolie), fuel olie (med lavt og højt svovlindhold), mineralsk terpentin og ekstraktionsbenzin, smøremidler, bitumen, paraffinvokser og jordoliekok. Denne definition er meget bred og omfatter bl.a. en del olieprodukter, for hvilke der ikke er fastsat lagringspligt. Definitionen omfatter også additiver og biobrændstoffer, der er tilsat til disse olieprodukter og således udgør en del af disse.

Nr. 3, der definerer »produktkategori«, er medtaget for at tydeliggøre begreberne. Produktkategorier er baseret på begrebet »olieprodukter« og grupperer disse produkter i kategorier. De vigtigste produktkategorier i relation til lagringspligt i Danmark er motorbenzin, jetbrændstof (af petroleumstypen), gas- og dieselolie samt brændselolie.

Nr. 4, der definerer »additiver«, er baseret på det nye oliedirektiv (artikel 2, litra b). Additiver er ikke kulbrinter, men indgår i de færdige olieprodukter.

Nr. 5, der definerer »biobrændstoffer«, er baseret på det nye oliedirektiv (artikel 2, litra c). Biobrændstoffer er ikke kulbrinter, men indgår i de færdige olieprodukter.

Nr. 6, der definerer »olielagre«, er baseret på det nye oliedirektiv (artikel 2, litra i). Olielagre kan generelt opdeles i beredskabslagre, herunder specifikke lagre, og kommercielle lagre.

Nr. 7, der definerer »beredskabslagre«, er baseret på det nye oliedirektiv (artikel 2, litra j). Beredskabslagre opdeles i det danske olieberedskab i A- og B-lagre, jf. definitionerne i nr. 8 og 9. En anden opdeling af beredskabslagre er på specifikke lagre og ikkespecifikke lagre, jf. definitionen i nr. 10. De to opdelinger har ikke sammenhæng.

Nr. 8, der definerer »A-lagre«, er relevant for den danske udformning af olieberedskabet. Definitionen svarer til de gældende regler.

Nr. 9, der definerer »B-lagre«, er relevant for den danske udformning af olieberedskabet. Definitionen svarer til de gældende regler.

Nr. 10, der definerer »specifikke lagre«, er baseret på det nye oliedirektiv (artikel 2, litra l). Disse lagre er i forslaget § 7, stk. 1, defineret bl.a. som lagerbeholdninger af olieprodukter, der svarer til et konkret antal dages forbrug af nærmere fastsatte produktkategorier, som tilsammen udgør mindst 75 pct. af det danske årlige forbrug af olieprodukter.

Nr. 11, der definerer »kommercielle lagre«, er baseret på det nye oliedirektiv (artikel 2, litra k). Kommercielle lagre er olielagre, som ikke er beredskabslagre. Kommercielle lagre er således olielagre, der ikke anvendes til at dække lagringspligt. Hvis kommercielle lagre anvendes til dækning af lagringspligt, f.eks. ved brug til lagerdækningsaftaler, bliver de derved til beredskabslagre.

Nr. 12, der definerer »lagringspligtig virksomhed«, er relevant for den danske udformning af olieberedskabet. I øvrigt henvises til lovforslagets § 6, stk. 1.

Nr. 13, der definerer »central lagerenhed (CLE)«, er baseret på det nye oliedirektiv (artikel 2, litra f). Denne definition gælder generelt for en CLE, både i Danmark og i andre EU-medlemsstater. I øvrigt henvises til lovforslagets § 5.

Nr. 14, der definerer »den danske CLE«, er relevant for den danske udformning af olieberedskabet. Denne definition gælder således alene den danske CLE.

Nr. 15, der definerer »fysisk tilgængelighed af beredskabslagre«, er baseret på det nye oliedirektiv (artikel 2, litra m). Definitionen skal ses i sammenhæng med forslaget § 9, stk. 1.

Nr. 16, der definerer »større forsyningsafbrydelse«, er baseret på det nye oliedirektiv (artikel 2, litra g). Definitionen forudsætter ikke, at der er truffet en international beslutning om frigivelse af olielagre m.m., jf. nr. 17.

Nr. 17, der definerer »international beslutning om frigivelse af beredskabslagre m.m.«, er baseret på det nye oliedirektiv (artikel 2, litra e). En sådan beslutning vil primært blive truffet af IEA, men kan også træffes af Kommissionen.

Til kapitel 2

Den danske CLE

Til § 5

Den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 1-4, har til hensigt at gennemføre det nye oliedirektivs artikel 7, stk. 1 og 2, der handler om muligheden for, at en medlemsstat kan oprette en central lagerenhed (CLE).

Det foreslås i *stk. 1*, at klima-, energi- og bygningsministeren på nærmere angivne vilkår kan udpege Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO) som dansk CLE.

Som anført i afsnit 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger indebærer direktivet ikke pligt til at oprette en CLE, men direktivet indeholder en tilskyndelse hertil. Sådanne olielagerorganisationer er over tid etableret i en del IEA- og EU-lande og de vurderes generelt af både IEA og EU som værende en betydelig styrke for olieberedskabet, da deres lagre anses for at være til rådighed i en krisituation i højere grad end de lagringspligtige virksomheders beredskabslagre, som i vidt omfang består af arbejdslagre. Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO) er allerede en sådan olielagerorganisation, jf. afsnit 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger. FDO holder således ca. 70

pct. af de danske beredskabslagre for olie og er en central del af det danske olieberedskab. FDO vil ikke have status som dansk CLE, medmindre FDO udpeges hertil i henhold til lovforslagets § 5, stk. 1.

Det forudsættes, at ministeren kun udpeger Foreningen Danske Olieberedskabslagre (FDO), hvis FDO er indforstået med at påtage sig opgaven som dansk CLE.

Der er for tiden ikke realistisk mulighed for at udpege andre organisationer end FDO som CLE, idet ingen andre parter i Danmark har olielagre, lagerfaciliteter, rørledninger, organisation m.m. til at kunne varetage denne opgave. En etablering af en ny organisation som dansk CLE vil indebære et stort finansieringsbehov, jf. afsnit 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Udpegning som CLE er en forudsætning for, at FDO's virksomhed kan fortsætte nogenlunde som hidtil. Udpegning af en CLE er også en forudsætning for, at Danmark kan have specifikke lagre. En sådan udpegning vurderes endvidere at give bedst mulighed for at kunne foretage en hensigtsmæssig gennemførelse af direktivet i forhold til den danske olieforsyning. Energistyrelsen har derfor ført drøftelser med FDO om udpegning som CLE, og FDO har erklæret sig villig til at påtage sig opgaven som dansk CLE.

Det foreslås i *stk. 2*, at den danske CLE skal være en organisation, der ikke har fortjeneste som målsætning, og som handler i almenhedens interesse. Denne overordnede målsætning svarer til FDO's hidtidige målsætning og er en del af baggrunden for, at FDO f.eks. gennem en årrække har været fritaget for skattepligt. Bestemmelsen gælder for FDO som sådan og den er ikke til hinder for, at FDO f.eks. i konkrete samarbejdsaftaler med andre parter om beredskabslagre samt køb og salg af logistiske ydelser baserer sådanne dispositioner på markedsvilkår, når blot FDO's samlede virksomhed ikke har til formål at opnå fortjeneste.

Det er vurderingen, at en udpegning af FDO som den danske CLE ikke er til hinder for, at FDO's virksomhed i væsentligt omfang kan fortsætte som hidtil med de justeringer, som følger af denne lov, regler fastsat i medfør af loven og vilkår for udpegningen. Det er således bl.a. hensigten, at FDO som hidtil skal drives og finansieres ved, at de lagringspligtige virksomheder afholder omkostningerne ved lagerdækningen.

Det er hensigten, at klima-, energi- og bygningsministeren snarest efter lovforslagets vedtagelse vil udpege FDO som den danske CLE. Der vil ved udpegningen bl.a. kunne stilles vilkår, som har til formål

- at præcisere, hvad lovens mere overordnede krav til den danske CLE indebærer for FDO, herunder den ovennævnte bestemmelse om, at FDO ikke må have fortjeneste som målsætning og skal handle i almenhedens interesse,
- nærmere at fastlægge FDO's opgaver som den danske CLE,
- at styre FDO's overgang til den nye status som den danske CLE,
- at understøtte FDO's varetagelse af opgaven som den danske CLE,
- at opstille retningslinjer for forholdet mellem FDO og Energistyrelsen, og
- at opstille retningslinjer for FDO's eventuelle ophør som den danske CLE.

Ud over disse vilkår vil FDO's virksomhed som den danske CLE, herunder udbud af lagerdækningsydelser, blive reguleret ved regler fastsat i medfør af bl.a. forslaget § 13, stk. 5.

Forslaget i *stk. 3* angiver, at den danske CLE som sit vigtigste formål har at erhverve, holde og sælge beredskabslagre og skal have de nødvendige lager- og transportanlæg hertil eller have rådighed herover. Bestemmelsen vil blive udmøntet i forbindelse med vilkårene for udpegning af FDO som dansk CLE. FDO skal som hidtil kunne købe sig til de nødvendige logistiske ydelser, ligesom FDO i tilfælde af overskydende kapacitet i et vist omfang skal kunne sælge ydelser, som ikke er omfattet af loven. FDO har således bl.a. i dag et samarbejde med Forsvaret om gensidig brug af olierørledninger og samarbejder også med de to raffinaderivirksomheder i Danmark om oplagring

af beredskabslagre og logistik i forbindelse hermed. FDO har også sådanne samarbejder med andre lagringspligtige virksomheder i Danmark. Alle FDO's forretningsområder har i dag tilknytning til den kommende opgave som dansk CLE. Der vil også fremover være grænser for FDO's mulighed for at åbne nye forretningsområder, som ikke har tilknytning til opgaven som dansk CLE.

Det foreslås i *stk. 4*, at klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om FDO's varetagelse af opgaven som dansk CLE, herunder om tavshedspligt for bestyrelse, direktion og medarbejdere. Den danske CLE vil varetage en væsentlig samfundsmæssig opgave ved at sikre et godt olieberedskab. Den væsentligste regulering af den danske CLE vil ske ved vilkår ved udpegningen og ved regler, udstedt i medfør af forslaget § 13, stk. 5. Der kan dog efter forslaget til *stk. 4* udstedes regler i bekendtgørelsesform, hvis regulering ved vilkår viser sig utilstrækkeligt. Den danske CLE og medarbejderne kan bl.a. få indsigt i fortrolige oplysninger og der er derfor i hvert fald behov for regler om tavshedspligt for de medarbejdere hos CLE'en, der har adgang til sådanne oplysninger.

Det foreslås i *stk. 5*, at klima-, energi- og bygningsministeren godkender FDO's vedtægter og ændringer af disse. Et sådant krav gælder allerede i dag for FDO, jf. § 12, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 318 af 12. maj 2005 om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter. Bestemmelsen er baseret på tilsvarende bestemmelser i FDO's vedtægter, som angiver, at FDO hvert år skal fremsende godkendt årsrapport og bestyrelsens beretning til orientering af klima-, energi- og bygningsministeren og at ændringer i FDO's vedtægter skal godkendes af klima-, energi- og bygningsministeren. Det er, bl.a. som følge af de samfundsmæssigt betydningsfulde opgaver, som FDO løser, fundet nødvendigt at videreføre disse regler i lovforslaget.

Til kapitel 3

Lagringspligt

Til § 6

Den foreslåede bestemmelse i § 6 har til hensigt at fastsætte den generelle bestemmelse om lagringspligt i Danmark. Det overordnede formål hermed er at sikre, at Danmark opfylder sin lagringspligt over for både EU og IEA.

Forslaget i *stk. 1* svarer til § 3, stk. 1, i loven og i § 4, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 318 af 12. maj 2005 om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter. Bestemmelsen angiver, at lagringspligten påhviler følgende virksomheder:

- Virksomheder, der importerer råolie eller olieprodukter til Danmark, idet enhver indførsel til Danmark anses som import uanset den toldmæssige behandling. En indførsel til toldoplæg anses således som en sådan import.
- Virksomheder, som i Danmark producerer råolie eller olieprodukter. Sådant produktion af olieprodukter foregår primært på de to raffinaderier i Danmark.
- Virksomheder, som i Danmark lader producere råolie eller olieprodukter hos en anden virksomhed (leje-raffinering). Det gælder en situation, hvor en sådan produktion foretages af en raffinaderivirksomhed på vegne af en anden virksomhed og er således en variant af situationen, hvor en virksomhed selv producerer olieprodukter ved raffinering.

Bestemmelsen har til formål at afgrænse de virksomheder, som pålægges lagringspligt. Nogle af disse virksomheder vil i perioder have en lagringspligt på 0 og skal i så fald ikke holde beredskabslagre, men de skal dog opfylde den oplysningspligt, der følger med lagringspligten, jf. det foreslåede § 14, stk. 1.

Det er hensigtsmæssigt, at gruppen af lagringspligtige virksomheder er stabil, da der gælder særlige regler for handel af olieprodukter mellem de lagringspligtige virksomheder. Hvis en virksomhed

ikke længere opfylder et af de ovennævnte kriterier, vil virksomheden derfor i en periode forblive en lagringspligtig virksomhed, medmindre virksomheden anmoder om at blive fritaget for lagringspligt.

Forslaget i *stk. 2* angiver, at beredskabslagre fortsat skal holdes som A-lagre og B-lagre. Disse lagre er således:

- *A-lagre* er beredskabslagre, der opbevares i konventionelle tankanlæg. Alle lagringspligtige virksomheder har sådanne anlæg eller har mulighed for at kunne disponere over sådanne anlæg.
- *B-lagre* er beredskabslagre, der opbevares i særligt beskyttede tankanlæg. Kun FDO har sådanne anlæg. Det er hensigten at fastsætte omfanget af B-lagre til nogenlunde samme niveau som i dag.

Forslaget i *stk. 3* giver klima-, energi- og bygningsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om virksomhedernes lagringspligt. Bestemmelsen svarer til § 3, stk. 2, i den gældende lov. Det er hensigten at anvende hjemlen til at fastsætte regler om bl.a. følgende forhold:

- *Lagringspligtens størrelse.* Det er hensigten at fastsætte lagringspligtens størrelse og beregning efter samme principper som i dag. Efter de gældende regler beregnes lagringspligten som en andel på 22,2 pct. af den lagringspligtige omsætning i referenceåret, dvs. kalenderåret. Denne lagringspligtige omsætning beregnes efter nærmere angivne regler, som ikke påregnes ændret, herunder at den lagringspligtige omsætning - ved handel mellem to lagringspligtige virksomheder - placeres hos den virksomhed, som køber olieprodukter m.m. fra en anden lagringspligtig virksomhed. Den konkrete andel på 22,2 pct. påregnes øget lidt, da Danmarks lagringspligt over for EU er øget lidt, jf. afsnit 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Som beskrevet heri er det hensigten at videreføre den hidtidige fastsættelse af den danske lagringspligt som EU-lagringspligten med tillæg af en overdækning på 20 pct., hvilket giver en marginal forøgelse af de 22,2 pct.
- *Fritagelse for lagringspligt.* Efter de gældende regler er virksomheder fritaget for lagringspligt, hvis deres lagringspligtige omsætning i et referenceår er mindre end 1.000 tons råolieækvivalent. Det er hensigten at videreføre en sådan minimumsgrænse, idet det dog er hensigten at revurdere, om dette minimum kan øges væsentligt til f.eks. 10.000 tons råolieækvivalent. Efter de gældende regler er virksomheder, der fremstiller olieprodukter ved raffinering af spildolie til genbrug, ikke omfattet af lagringspligt. Det er hensigten at revurdere denne bestemmelse i sammenhæng med en eventuel forhøjelse af minimumsgrænsen.
- *Anmeldelsespligt for lagringspligt.* Efter de gældende regler skal en virksomhed give Energistyrelsen besked om forhold, der ændrer dens status vedrørende lagringspligt senest ved statusændringens begyndelse. Det er hensigten at videreføre en sådan bestemmelse og at tydeliggøre de situationer, hvor Energistyrelsen skal underrettes. Ved fastsættelse af straf for overtrædelse af anmeldelsespligten vil beføjelsens udøvelse skulle foretages inden for rammerne af lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.
- *Lagringspligtens specificering på produktkategorier.* Det er hensigten fortsat at specificere lagringspligten på en række produktkategorier. Efter de gældende regler anvendes der tre produktkategorier, men dette antal vil blive øget, da det nye oliedirektiv anvender en del flere kategorier. Efter direktivets bilag II anvendes således følgende produktkategorier ved beregning af lagringspligt: motorbenzin, flybenzin, jetbrændstof (af naphtha- eller JP-4-typen), jetbrændstof (af petroleumstypen), anden petroleum, gas- og dieselolie (destilleret brændselolie) samt fuel olie (med lavt og højt svovlindhold). Det er hensigten at foretage forenklinger ved at udelade eller sammenlægge produktkategorier, som har ingen eller mindre relevans i forhold til det danske olieforbrug.
- *Lagringspligtens periodisering.* Efter de gældende regler fastsættes lagringspligten for lageråret fra 1. juli til 30. juni. Det er hensigten at ændre lageråret, således at det fremover varer fra 1. april til 31. marts, idet denne periodisering følger af det nye oliedirektiv.
- *Lagringspligtens opdeling på A-lagre og B-lagre.* Efter de gældende regler skal en del af lagringspligten opfyldes i form af B-lagre. Det er hensigten at fastsætte omfanget af B-lagre på nogenlunde samme niveau som i dag for de samme produktkategorier som hidtil. De øvrige beredskabslagre holdes fortsat som A-lagre.

- *Lagringspligtens ophør.* Der skal fortsat fastsættes regler, som sikrer, at hvis en lagringspligtig virksomhed ophører med at have lagringspligt, så opfyldes denne lagringspligt, uanset de periodiseringsproblemer, som det kan indebære.
- *Dispensationsmuligheder.* Det er hensigten at fastsætte, at Energistyrelsen som hidtil efter ansøgning kan dispensere fra bestemmelser om lagringspligt, hvor sådanne dispensationer har mindre betydning for den samlede mængde og tilgængelighed af lagrene eller når særlige forhold taler derfor. Desuden skal der kunne gives dispensation til at foretage friskninger - dvs. udskiftning til nyere produkter eller til nyere produktspecifikationer - såfremt friskninger ikke kan foretages uden midlertidig nedsættelse af lagringspligten. Det er endvidere hensigten at være positiv over for at give virksomheder, som ikke umiddelbart opfylder kravene i § 6, stk. 1, en lagringspligt på 0, hvis de konkret anmoder herom, således at de derved ligestilles med de lagringspligtige virksomheder.
- *Beredskabslagre skal være til rådighed og fysisk tilgængelige.* Dette krav fremgår af lovforslagets § 9, stk. 1-2. Det er hensigten at tydeliggøre dette i muligt omfang i de kommende regler. Det er således ikke nødvendigt, at alle beredskabslagre skal være til rådighed når som helst, da man ikke vil anvende alle beredskabslagre inden for en kortere periode, men omvendt er det nødvendigt, dels at en rimelig del af beredskabslagrene kan være til rådighed umiddelbart og dels at Energistyrelsen har viden om, hvilke beredskabslagre der ikke umiddelbart er til rådighed og de nærmere forhold, der gælder herfor.
- *Beredskabslagre skal være identificerbare, bogførte og kontrollerbare.* Dette krav fremgår af lovforslagets § 9, stk. 1, og vil blive indarbejdet i reglerne.

Til § 7

Den foreslåede bestemmelse i § 7, stk. 1-3, har til hensigt at gennemføre det nye oliedirektivs artikel 9, stk. 1-3, og artikel 10, stk. 3.

Som anført i afsnit 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger angiver det nye oliedirektiv, at EU-medlemsstater kan forpligte sig til at holde såkaldte specifikke lagre. Disse lagre er en delmængde af beredskabslagrene. De specifikke lagre er i direktivet defineret som lagre af olieprodukter sammensat af produktkategorier, der tilsammen dækker mindst 75 pct. af den pågældende medlemsstats indenlandske olieforbrug. Det er i princippet frivilligt, om medlemsstaten vil holde sådanne specifikke lagre, men hvis en medlemsstat beslutter ikke at holde specifikke lagre, skal medlemsstaten i stedet holde andre produktlagre. Hensigten er at sikre, at beredskabslagrene indeholder et minimumsniveau af relevante olieprodukter, som nogenlunde afspejler medlemsstatens forbrugsmønster, således at lagrene i tilfælde af forsyningsafbrydelser kan anvendes til at dække samfundets behov for olieprodukter.

Begrebet specifikke lagre er et nyt begreb, som ikke findes i IEA-reglerne. Reelt omfatter de specifikke lagre dog blot produktlagre, som der også i dag er krav om efter EU-reglerne. Der er således ikke tale om et nyt krav. Danmark har derfor allerede i dag sådanne produktlagre og vil uden meromkostninger kunne opfylde direktivets krav om specifikke lagre. Hovedparten af disse produktlagre holdes af FDO og da specifikke lagre kun kan ejes af medlemsstaten selv eller dens CLE, kan Danmark kun holde specifikke lagre, hvis FDO udpeges som dansk CLE. Dette indebærer, at direktivets bestemmelse om specifikke lagre umiddelbart kan opfyldes ved udpegning af FDO som dansk CLE.

Dette er baggrunden for forslaget i *stk. 1*, hvorefter en del af beredskabslagrene kan holdes som specifikke lagre, og *stk. 2*, hvorefter sådanne specifikke lagre skal ejes af den danske CLE og holdes her i landet.

Forslaget i *stk. 3* indebærer, at specifikke lagre, som holdes eller transporteres her i landet, har ubetinget immunitet over for tvangsfuldbyrdelse. Dette gælder også specifikke lagre, som holdes for en anden medlemsstat eller dennes CLE. Bestemmelsen, der gennemfører det nye oliedirektivs artikel 10, stk. 3, afskærer enhver form for tvangsfuldbyrdelse i de specifikke lagre, herunder bl.a. ud-

læg og arrest. Lagrene kan - så længe de udgør specifikke lagre - heller ikke indgå i konkursbehandling.

Forslaget påregnes ikke at få væsentlig praktisk betydning i forhold til de danske lagre, idet FDO's lagre - som vil udgøre de danske specifikke lagre - hverken er belånt eller påregnes belånt. Andre medlemsstater i IEA eller EU kan holde eller transportere specifikke lagre i Danmark med Energistyrelsens godkendelse og bestemmelsen vil i så fald også gælde for sådanne lagre. Det forhold at sådanne specifikke lagre ejes af den pågældende medlemsstat eller dennes CLE, indebærer dog, at det må antages at være mindre sandsynligt, at tvangsfuldbyrdelse i lagrene bliver aktuel.

Forslaget i *stk. 4* giver klima- og energiministeren hjemmel til at fastsætte regler om specifikke lagre. Det er hensigten at anvende hjemlen til at fastsætte regler om bl.a. følgende forhold:

- *Specifikke lagre.* Det er hensigten at fastsætte, at Danmark skal holde specifikke lagre, forudsat at FDO udpeges som dansk CLE.
- *De specifikke lagres størrelse.* Det er hensigten at fastsætte størrelsen af de specifikke lagre til direktivets minimumsniveau svarende til 30 dages dansk forbrug af de pågældende produktkategorier. Udover de specifikke lagre vil der i de danske beredskabslagre være en del produktlagre, men der vil ikke være fordele ved at fastsætte et højere niveau for de specifikke lagre end direktivets minimumsniveau (artikel 9, stk. 5, nr. 1). Der skal fastsættes det samme antal dage for alle de produktkategorier, som indgår i de specifikke lagre, og der kan således ikke foretages differentieringer af antallet af dages forbrug.
- *De specifikke lagres sammensætning.* Det er hensigten at sammensætte de specifikke lagre af følgende produktkategorier: motorbenzin, gas- og dieselolie samt fuel olie. Disse produktkategorier udgør tilsammen mere end 75 pct. af det nuværende indenlandske olieforbrug i Danmark. De specifikke lagre dækker således ikke hele det danske olieforbrug og der vil være produktkategorier, som ikke er dækket på denne måde. Det gælder især jetbrændstof (af petroleumstypen), som p.t. udgør ca. 12,5 pct. af det danske olieforbrug. I de senere år har der imidlertid været store mængder af andre lagre af denne form for jetbrændstof og så længe den situation foreligger, vurderes det derfor ikke at være nødvendigt at medtage dette olieprodukt i sammensætningen af de specifikke lagre.
- *Vurdering af produktkategorier, der ikke indgår i de specifikke lagre.* Det er hensigten at foretage en løbende vurdering af de pågældende produktkategorier, primært om udviklingen af lagerbeholdningerne af disse produkter. Det gælder især jetbrændstof (af petroleumstypen) som beskrevet ovenfor.
- *Årlig revurdering af de specifikke lagres størrelse og sammensætning.* Det er hensigten at foretage en årlig revurdering af størrelse og sammensætning af de specifikke lagre under hensyntagen til udviklingen i det danske olieforbrug og dettes sammensætning. Der sker således løbende ændringer af forbrugsmønstret og dette bør afspejles i de specifikke lagre.
- *Midlertidig nedsættelse af de specifikke lagres størrelse.* Efter det nye oliedirektiv kan medlemsstaten midlertidigt nedsætte størrelsen af de specifikke lagre i forbindelse med udskiftning (dvs. friskning) af de enkelte lagerbeholdninger (artikel 9, stk. 4, nr. 2). Sådanne friskninger kan skyldes behov for udskiftning til nyere produkter eller til nyere produktspecifikationer. Det er hensigten at fastsætte regler om Energistyrelsens godkendelse af varigheden af sådanne midlertidige nedsættelser.
- *Flytning af specifikke lagre.* Efter det nye oliedirektiv skal medlemsstaten - for specifikke lagre der er integreret med andre olielagre - sikre, at den del af de integrerede lagre, der er specifikke lagre, ikke kan flyttes uden forudgående skriftlig godkendelse fra ejeren af de specifikke lagre og fra myndighederne eller CLE'en i den medlemsstat, på hvis område lagrene er placeret (artikel 10, stk. 2). Sådanne flytninger omfatter også den situation, hvor en anden medlemsstat eller dens CLE holder specifikke lagre i Danmark. Det er hensigten at bemyndige den danske CLE til at godkende sådanne flytninger på dansk område.

Disse regler vil blive udarbejdet i samarbejde med FDO, der som dansk CLE skal eje de danske specifikke lagre. Klima-, energi- og bygningsministeren vil underrette Kommissionen om de specifikke lagre, som holdes i Danmark, med henblik på offentliggørelse i EU-Tidende, jf. det nye oliedirektivs artikel 9, stk. 4.

Til § 8

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 4 i den gældende lov.

Forslaget i *stk. 1* svarer til den gældende lovs forpligtelse for klima-, energi- og bygningsministeren til at fastsætte størrelsen af de samlede beredskabslagre, efter at et udvalg nedsat af Folketinget har fået sagen forelagt til orientering. I denne forelæggelse vil også indgå størrelsen af de specifikke lagre og disses sammensætning samt sammensætningen på A-lagre og B-lagre.

Forslaget i *stk. 2* fastsætter i lighed med den gældende lov, at når særlige forhold taler herfor, kan ministeren for en begrænset periode ændre omfanget af den samlede lagringspligt uden forudgående forelæggelse for det af Folketinget nedsatte udvalg. Denne bestemmelse påregnes for eksempel anvendt i tilfælde af en forsyningsafbrydelse for olie, hvor der med kort varsel skal frigives beredskabslagre som følge af beslutninger truffet af IEA eller EU. I så fald kan det være nødvendigt at nedsætte virksomhedernes lagringspligt tilsvarende for en konkret periode. Det af Folketinget nedsatte udvalg vil i sådanne tilfælde blive orienteret snarest muligt derefter.

Til § 9

Den foreslåede bestemmelse i § 9 har til hensigt at gennemføre det nye oliedirektivs artikel 5, stk. 1 og 2.

Som anført i afsnit 3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger indeholder det nye oliedirektiv en række bestemmelser, som alle har til formål at sikre, at beredskabslagre, herunder specifikke lagre, er til rådighed og fysisk tilgængelige.

Forslaget i *stk. 1* angiver, at beredskabslagre til enhver tid skal være til rådighed og fysisk tilgængelige med henblik på at kunne frigives i tilfælde af en større forsyningsafbrydelse. Det er hensigten at fastsætte nærmere regler herom. Der henvises herom til bemærkningerne til § 6, stk. 3.

Forslaget angiver endvidere, at beredskabslagre skal være identificerbare og bogførte og til enhver tid skal kunne kontrolleres og at disse krav også gælder beredskabslagre, der er integreret med kommercielle lagre. Det er hensigten at fastsætte nærmere regler herom. Der henvises herom til bemærkningerne til § 6, stk. 3.

Forslaget i *stk. 2* indebærer, at behæftelse eller andre former for ejendomsretlige dispositioner, der omfatter et beredskabslager, skal respektere, at beredskabslagrene til enhver tid skal være til rådighed og fysisk tilgængelige og at de skal kunne frigives i tilfælde af en større forsyningsafbrydelse. Bestemmelsen, der gennemfører det nye oliedirektivs artikel 5, stk. 1, 2. led, gælder lagre fra det tidspunkt, hvor de anvendes til dækning af lagringspligt for egen eller anden virksomhed, og frem til, at de ikke længere anvendes til dette formål.

Bestemmelsen indebærer, at lagrene til enhver tid i de tilfælde, som fremgår af stk. 1, skal kunne frigives til den, som lageret holdes for, uden hensyn til modstående aftale mellem ejeren og tredjemand. Bestemmelsen indebærer endvidere, at enhver retsforfølgning, herunder bestemmelse om udlæg, arrest eller konkursbehandling vedrørende ejeren af lageret må respektere rådigheds- og frigivelsespligten. De beredskabslagre, der ikke er omfattet af forslaget § 7, stk. 3, om specifikke lagre, er således ikke afskåret fra at være genstand for tvangsfuldbyrdelse, men et udlæg, en arrest eller en konkursbehandling må gennemføres med respekt for, at lagrene til enhver tid skal være til rådighed og skal kunne frigives, så længe de anvendes til dækning af lagringspligt.

Forslaget i *stk. 3* skal gennemføre det nye oliedirektivs artikel 5, stk. 2, og angiver, at hvis der iværksættes krisehåndtering efter § 19, kan der ikke foretages foranstaltninger, der forhindrer overførsel, anvendelse eller frigivelse af beredskabslagre, herunder specifikke lagre, der her i landet holdes på vegne af en anden medlemsstat i EU eller IEA, forudsat at oplagringen er godkendt i hen-

hold til en aftale efter det foreslåede § 11, stk. 1. Denne pligt, der primært gælder for staten, vil være opfyldt, da sådanne lagre vil være godkendt i henhold til en bilateral aftale (eller anden tilsvarende aftale) efter lovforslagets § 11, stk. 1, og Energistyrelsen vil derfor have kendskab til sådanne lagre og relevante forhold om lagrene.

Til kapitel 4

Opfyldelse af lagringspligt og delegationer

Til § 10

Den foreslåede bestemmelse i § 10 har til hensigt at gennemføre det nye oliedirektivs artikel 8, stk. 1-3.

Som anført i afsnit 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger angiver det nye oliedirektiv, at det skal sikres, at de lagringspligtige virksomheder kan delegere en del af deres lagringspligt til en række nærmere angivne parter.

Forslaget i *stk. 1* angiver derfor, at en virksomhed kan opfylde sin lagringspligt på følgende måder:

- Ved brug af egne lagre af mineralolie eller olieprodukter, opgjort efter nærmere angivne regler.
- Ved at blive dækket af den danske CLE efter § 10, stk. 2, eller § 11, stk. 4.
- Ved indgåelse af en international lagerdækningsaftale med en udenlandsk virksomhed eller CLE, jf. § 11, stk. 2.
- Ved indgåelse af en national lagerdækningsaftale med en indenlandsk virksomhed, jf. § 11, stk. 3.
- Ved indgåelse af en national lagerdækningsaftale med den danske CLE, jf. § 11, stk. 4.

Forslaget i *stk. 2* angiver, at klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte, at en konkret andel af virksomhedernes lagringspligt skal opfyldes ved delegation til den danske CLE. Den danske CLE skal i så fald dække en del af virksomhedernes lagringspligt og skal kunne opkræve vederlag herfor. Der henvises herom til afsnit 2.3-2.4, 3.6 og 5.4.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det forudsættes, at klima-, energi- og bygningsministeren forud for, at det fastsættes, at en konkret andel af virksomhedernes lagringspligt skal opfyldes ved delegation til den danske CLE, og ved ændring af størrelsen af denne andel, drøfter spørgsmålet med den danske CLE og kun fastsætter andelen til en størrelse, som den danske CLE på forhånd er indforstået med.

Det er hensigten at anvende stk. 2 til at fastsætte, at FDO som dansk CLE fortsat skal dække en andel af virksomhedernes lagringspligt på ca. 70 pct. Andelen kan variere fra år til år, men påregnes dog inden for de nærmeste år at være ret stabil. Denne dækning indebærer, at den lagringspligtige virksomhed skal opfylde de vilkår, som gælder for den danske CLE's dækning efter denne bestemmelse. Dækningen kan ikke fravælges af de lagringspligtige virksomheder.

En sådan dækning har til formål at videreføre den hidtidige situation, idet FDO i en årrække har dækket ca. 70 pct. af de lagringspligtige virksomheders lagringspligt. Det har således været muligt for FDO at fastholde en stabil, ikke-svingende lagerdækning. Som nævnt i afsnit 2.4 i de almindelige bemærkninger har sammenligninger, som er foretaget af olielagerorganisationer fra en række lande (herunder FDO), vist, at FDO's omkostninger ligger i den lave ende. Der lægges derfor vægt på at kunne videreføre denne situation gennem anvendelse af bestemmelsen i stk. 2.

Forslaget i *stk. 3* angiver, at den danske CLE kan dække den lagringspligt, som den overtager ved delegation efter stk. 2, på følgende måder:

- Ved brug af den danske CLE's egne lagre, hvilket vil udgøre langt hovedparten af dækningen, jf. afsnit 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger hvoraf fremgår, at FDO i dag har store beredskabslagre i Danmark.
- Ved brug af internationale lagerdækningsaftaler med udenlandske virksomheder eller CLE'er.
- Ved brug af nationale lagerdækningsaftaler med lagringspligtige virksomheder.

Forslaget i *stk. 4* giver klima-, energi- og bygningsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler dels om virksomhedernes opfyldelse af lagringspligt efter *stk. 1 og 2* og dels den danske CLE's opfyldelse af lagringspligt efter *stk. 3*. Det er hensigten at anvende hjemlen til at fastsætte regler om bl.a. følgende forhold:

- *Medregning af lagerbeholdninger til dækning af lagringspligt.* Det er hensigten at fastsætte regler om, hvilke lagerbeholdninger der kan medregnes til dækning af lagringspligt, efter samme principper som i dag, idet denne del af de gældende regler ikke er ændret af det nye oliedirektiv. Det vil dog blive vurderet, om det er hensigtsmæssigt at foretage en ændring, således at koncernforbundne virksomheder kan dække deres lagringspligt ved brug af virksomhedernes samlede lagerbeholdninger og i givet fald hvordan det mest hensigtsmæssigt kan foretages.
- *Medregning af beholdninger af additiver og biobrændstoffer.* Det er hensigten at fastsætte, at lagerbeholdninger af additiver og biobrændstoffer kan medregnes, når de er iblandet de pågældende olieprodukter. Det svarer til den gældende situation. Det er endvidere hensigten at fastsætte, at lagerbeholdninger af additiver og biobrændstoffer kan medregnes, når de ikke er iblandet olieprodukter, forudsat at disse lagerbeholdninger skal blandes med olieprodukter, der indgår i beredskabslagre, og forudsat at de færdige olieprodukter skal bruges til transportformål. Dette svarer i hovedsagen til den nuværende situation. I øvrigt henvises til afsnit 3.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.
- *Beregning af lagerbeholdningernes størrelse til dækning af lagringspligt.* Efter det nye oliedirektiv er der indført et fradrag på 10 pct. i lagerbeholdningerne, dvs. at de opgjorte lagerbeholdninger skal reduceres med 10 pct. for at beregne, hvilken del af lagrene der kan anvendes til dækning af lagringspligt. Det er hensigten at fastsætte bestemmelser om dette fradrag. I øvrigt henvises til afsnit 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.
- *Medregning af gæld og tilgodehavender mellem de lagringspligtige virksomheder (samt den danske CLE).* Inden for rammerne af de gældende regler er der løbende en del gæld og tilgodehavender mellem de lagringspligtige virksomheder indbyrdes. Det skyldes, at der er et betydeligt logistisk samarbejde mellem virksomhederne, som samlet set indebærer virksomheds- og samfundsøkonomiske fordele. FDO indgår i dette logistiske samarbejde og har derfor ligeledes gæld og tilgodehavender i forhold til de lagringspligtige virksomheder. Det er hensigten at fastsætte nærmere regler om sådan gæld og tilgodehavende, herunder om at de skal være identificerbare og bogførte og til enhver tid skal kunne kontrolleres, således at virksomhedernes egenbeholdninger af olieprodukter og råolie kan opgøres korrekt.
- *Den danske CLE's generelle dækning af lagringspligt for de lagringspligtige virksomheder.* Det er hensigten at fastsætte regler om denne dækning efter det foreslåede § 10, *stk. 2*, og om de lagringspligtige virksomheders vilkår for at modtage denne dækning. Reglerne vil blive afstemt med den danske CLE.
- *Den danske CLE's opfyldelse af den lagringspligt, som den overtager ved delegationer.* Det er hensigten at fastsætte regler om denne dækning efter det foreslåede § 10, *stk. 3*. For internationale lagerdækningsaftaler påregnes det, at den danske CLE skal følge samme regler som de lagringspligtige virksomheder. For de nationale lagerdækningsaftaler fastsætter det nye oliedirektiv enklere regler for CLE'er end for de lagringspligtige virksomheder og det påregnes derfor, at sådanne forenklinger tilsvarende skal gælde for den danske CLE.
- *Begrænsning af retten til delegation.* Efter det nye oliedirektiv kan en medlemsstat fastsætte begrænsninger i den lagringspligtige virksomheds ret til at delegerer sin lagringspligt til andre parter. Direktivet angiver dog, at denne ret til at delegerer ikke kan begrænses til mindre end 10 pct. og at denne andel i øvrigt øges til 30 pct. fra udgangen af 2017. Med den planlagte generelle delegering på ca. 70 pct. efter det foreslåede § 10, *stk. 2*, vil disse undtagelser være opfyldt.
- *Internationale lagerdækningsaftaler.* Det er hensigten at fastsætte nærmere regler for disse lagerdækningsaftaler efter det foreslåede § 11, *stk. 2*, herunder procedurer om forudgående ansøgning og godkendelse og om fremsendelse af oplysninger om aftalerne. I disse regler vil bl.a. indgå, at de lagringspligtige virksomheder ikke kan videredelegere sådanne lagerdækningsaftaler, at lagerdækningen skal

være til stede i hele dækningsperioden og at lagerdækningsaftalerne kan ophæves i tilfælde af ikke-overholdelse.

- *Begrænsning om internationale lagerdækningsaftaler.* Efter det nye oliedirektiv kan en medlemsstat fastsætte begrænsninger eller yderligere betingelser for, at dens beredskabslagre, herunder specifikke lagre, holdes i andre lande. Det er i dag praksis i Danmark, at en virksomhed højst kan dække 10 pct. af sin lagringspligt ved brug af beredskabslagre i andre EU-medlemsstater. Denne begrænsning har ikke givet anledning til problemer og påregnes opretholdt i de nye regler. Begrænsningen påregnes beregnet separat dels for den danske CLE (for den del af lagringspligten, som denne dækker) og dels for den lagringspligtige virksomhed (for den resterende del af lagringspligten, som den selv dækker).
- *Nationale lagerdækningsaftaler.* Det er hensigten at fastsætte nærmere regler for disse lagerdækningsaftaler efter det foreslåede § 11, stk. 3, herunder procedurer om forudgående underretning og om fremsendelse af oplysninger om aftalerne. I disse regler vil bl.a. indgå, at de lagringspligtige virksomheder ikke kan videredelegere sådanne lagerdækningsaftaler, at lagerdækningen skal være til stede i hele dækningsperioden og at lagerdækningsaftalerne kan ophæves i tilfælde af ikke-overholdelse.

Til § 11

Den foreslåede bestemmelse i § 11 har til hensigt at gennemføre det nye oliedirektivs artikel 8, stk. 1, litra c og d, der handler om lagerdækningsaftaler. Sådanne internationale og nationale lagerdækningsaftaler er en mulighed for de lagringspligtige virksomheder (og for den danske CLE) med henblik på at dække deres lagringspligt. Der er nærmere redegjort herfor i afsnit 5.4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

For de internationale lagerdækningsaftaler gælder, at der efter de gældende regler kan indgås såkaldte bilaterale aftaler mellem medlemsstater om oplagring af olie i den ene medlemsstat på vegne af den anden medlemsstat. Inden for denne ramme kan to virksomheder m.fl. indgå konkrete lagerdækningsaftaler, forudsat at de godkendes af de to medlemsstaters myndigheder.

Forslaget i *stk. 1* giver derfor klima-, energi- og bygningsministeren bemyndigelse til at indgå aftaler med myndigheder i andre medlemsstater om procedurer m.v. for, at beredskabslagre i det ene land på nærmere angivne vilkår kan anvendes til opfyldelse af lagringspligt i det andet land.

Forslaget i *stk. 2* angiver, at der kan indgås internationale lagerdækningsaftaler.

Forslaget i *stk. 3* angiver, at der kan indgås nationale lagerdækningsaftaler mellem de lagringspligtige virksomheder.

Forslaget i *stk. 4* angiver tilsvarende, at der kan indgås nationale lagerdækningsaftaler mellem den danske CLE og en lagringspligtig virksomhed.

Til § 12

Den foreslåede bestemmelse i § 12 har til hensigt at gennemføre det nye oliedirektivs artikel 7, stk. 3, der handler om en central lagerenheds mulighed for at delegere opgaver i forbindelse med forvaltning af beredskabslagre, jf. afsnit 5.4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Forslaget i *stk. 1* angiver således, at den danske CLE kan delegere opgaver om forvaltning af beredskabslagre til en anden EU-medlemsstat, på hvis område sådanne beredskabslagre er beliggende, eller til den CLE, som denne medlemsstat har etableret, eller en virksomhed med lagringspligt i Danmark. Bestemmelsen omfatter ikke administrative opgaver som nævnt i forslaget § 20, stk. 2.

Forslaget i *stk. 2* angiver, at en delegation efter stk. 1 ikke kan omfatte erhvervelse og salg af specifikke lagre.

Forslaget i *stk. 3* angiver, at en delegation efter stk. 1 ikke kan videredelegeres af de parter, som har modtaget delegationerne.

Bestemmelserne i stk. 1 og 2 påregnes ikke at medføre begrænsninger for den danske CLE, idet FDO's virksomhed udføres af FDO selv og i samarbejde med lagringspligtige virksomheder, men uden videredelegation af den nævnte karakter.

Til § 13

Den foreslåede bestemmelse i § 13 har til hensigt at gennemføre det nye oliedirektivs artikel 7, stk. 4, der handler om den centrale lagerenheds offentliggørelse af oplysninger om potentielle delegationer, som den kan påtage sig, og om dens accept af sådanne delegationer samt betingelser herfor, jf. afsnit 5.4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Forslaget i *stk. 1* angiver, at den danske CLE løbende skal offentliggøre fuldstændige oplysninger, fordelt på produktkategori, om de lagerbeholdninger, som den centrale lagerenhed ved delegation kan påtage sig at holde for lagringspligtige virksomheder (eller CLE'er) i andre medlemsstater i EU og IEA. Dette gælder også bytning af lagerdækning for forskellige produktkategorier.

Den danske CLE er således ikke forpligtet til at acceptere sådanne delegationer, dvs. til at give lagerdækning udover den generelle lagerdækning efter lovforslagets § 10, stk. 2. Men hvis det er muligt for den danske CLE at give yderligere lagerdækning, skal CLE'en løbende offentliggøre oplysninger herom. Dette foretages formentlig mest hensigtsmæssigt på den danske CLE's webside og da oplysningerne i nogle situationer kan ændres med kort varsel, vil det være nødvendigt med hyppige opdateringer af disse oplysninger.

Forslaget i *stk. 2* angiver, at den danske CLE mindst 7 måneder i forvejen skal offentliggøre, på hvilke betingelser den ved delegation kan yde lagerdækning for lagringspligtige virksomheder. Disse vilkår kan gøres betinget af konkrete forhold på det tidspunkt, hvor lagerdækningen ydes.

Mens *stk. 1* handler om at få oplyst, om den danske CLE har mulighed for at yde en sådan lagerdækning - hvilke mængder, hvilke produktkategorier, hvilke perioder - så handler *stk. 2* om i givet fald at få oplyst vilkårene for en sådan lagerdækning.

Disse vilkår må påregnes at være helt forskellige efter, om der er tale om en generel lagerdækning efter lovforslagets § 10, stk. 2, eller om en individuel lagerdækningsaftale efter § 11, stk. 2 og 4.

Forslaget i *stk. 3* angiver, at den danske CLE skal acceptere delegationer som anført i *stk. 1* og § 10, stk. 2, på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende betingelser. Alle relevante parter skal således behandles ens ved håndteringen af anmodninger fra disse parter om delegation.

Forslaget i *stk. 4* angiver, at de vederlag, som de lagringspligtige virksomheder skal betale til den danske CLE for sådan lagerdækning, ikke må overstige de fulde omkostninger ved lagerdækningen og ikke må opkræves, før de pågældende lagerbeholdninger er etableret. Bestemmelsen gælder både pligtmæssig og frivillig delegation til den danske CLE. Forslaget angiver endvidere, at den danske CLE kan gøre sin accept af en delegation betinget af, at den lagringspligtige virksomhed stiller garanti eller anden form for sikkerhed for betalingen.

Bestemmelsen vil ikke have stor praktisk betydning for den danske CLE, som på nuværende tidspunkt påregner at videreføre de senere års praksis om ikke at opkræve vederlag for den pligtmæssigt delegerede lagerdækning efter § 10, stk. 2 (i dag ca. 70 pct.). Derimod vil der blive opkrævet et vederlag mellem virksomhederne og den danske CLE efter forslaget § 11, stk. 2 og 4. Et sådant vederlag må ikke overstige de fulde omkostninger ved lagerdækningen, men kan inden for denne ramme fastsættes på f.eks. markedsvilkår. Ligeledes påregner den danske CLE ikke at etablere nye lagerbeholdninger til dækning af en konkret virksomheds lagringspligt, men hvis dette bliver tilfældet, vil etableringen indgå som en omkostning i vederlaget svarende til udgifterne til finansiering heraf.

Forslaget i stk. 5 giver klima-, energi- og bygningsministeren hjemmel til, efter drøftelse med den danske CLE, at fastsætte regler om de forhold, der er anført i de foreslåede § 13, stk. 1-4, og § 12, stk. 1. Det er hensigten til at anvende hjemlen til at fastsætte regler om bl.a. følgende forhold:

- *Den danske CLE's offentliggørelse af oplysninger.* Det er hensigten at fastsætte regler for, hvordan disse oplysninger skal offentliggøres, og hvor ofte de skal opdateres, således at det sikres, at de relevante parter har adgang til oplysningerne. I den forbindelse vil det blive overvejet, om det kan være hensigtsmæssigt, at den danske CLE etablerer en ordning, hvorefter relevante parter kan tilmelde sig til at modtage opdaterede oplysninger pr. e-mail, således at oplysningerne målrettes de relevante brugere.
- *Den danske CLE's offentliggørelse af dens betingelser.* Det er hensigten at fastsætte regler for at sikre, at den danske CLE offentliggør sine betingelser for delegationer på en måde, som giver et rimeligt grundlag for de lagringspligtige virksomheder eller andre landes virksomheder og CLE'er for at tage stilling til, om man vil anvende den danske CLE's muligheder for at påtage sig lagerdækning. Det skal samtidig sikres, at betingelserne løbende er tidssvarende, også hvis markedet for delegationer på kort tid ændres væsentligt. Det er derfor en mulighed, at betingelserne kan gøres afhængige af konkrete forhold på det tidspunkt, hvor lagerdækningen ydes.
- *Den danske CLE's behandling og accept af ønsker om delegationer fra virksomheder og CLE'er.* Det er hensigten at fastsætte regler for at sikre, at de ønsker om delegationer, som fremkommer fra lagringspligtige virksomheder eller andre landes virksomheder og CLE'er, behandles og accepteres på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende betingelser.
- *Den danske CLE's delegation af opgaver om forvaltning af beredskabslagre.* Det er hensigten at fastsætte nærmere rammer for sådanne delegationer.
- *Den danske CLE's vederlag for lagerdækning.* Det er hensigten at fastsætte regler, der har til formål at sikre, at den danske CLE's vederlag for lagerdækning - herunder lagerdækning efter forslagets § 10, stk. 2 - ikke overstiger de fulde omkostninger herved, dog under hensyntagen til at vederlag for lagerdækning i størst muligt omfang som hidtil inden for denne ramme kan fastsættes af CLE'en på markedsvilkår. Det er herved bl.a. hensigten at kunne fastsætte regler om opgørelse af de fulde omkostninger, tilsyn med den danske CLE's vederlag, udarbejdelse af produktregnskaber og lagringspligtige virksomheders adgang til at klage over vederlaget. Der kan endvidere fastsættes bestemmelser om, at ministeren årligt skal godkende vederlagene i form af en prisliste o.lign. Indtil videre er det dog ikke hensigten at indsætte en sådan bestemmelse om godkendelse af vederlag, men det anses for hensigtsmæssigt, at denne mulighed foreligger.

Til kapitel 5

Oplysningspligt og fortegnelser over beredskabslagre og specifikke lagre

Til § 14

Den foreslåede bestemmelse i § 14 har til hensigt at fremskaffe de data og oplysninger i øvrigt, som er nødvendige af hensyn til dels administration af olieberedskabet og dels national og international olie- og energistatistik. Bestemmelsen omfatter dels beredskabslagre (herunder specifikke lagre) og dels kommercielle lagre.

Forslaget i *stk. 1* angiver, at de lagringspligtige virksomheder og den danske CLE som hidtil til klima-, energi- og bygningsministeren skal udarbejde og fremsende alle oplysninger, som er nødvendig for dels varetagelsen af opgaver efter denne lov og regler udstedt efter loven og dels den løbende udarbejdelse af olie- og energistatistik og fremsendelse af data til andre myndigheder og internationale organisationer, herunder IEA og EU.

Disse oplysninger fremsendes normalt månedligt og de omfatter varebevægelser og beholdninger specificeret på olieprodukter og produktkategorier. I krisesituationer kan oplysningerne indhentes hurtigere, oftere og med større detaljeringsgrad.

Der er tale om omfattende og detaljerede oplysninger, som er fastsat af IEA og EU. Virksomhedernes rapportering foretages elektronisk og det er hensigten, at der i størst muligt omfang skal kunne foretages web-baseret rapportering, således at virksomhedernes arbejde forenkles.

Forslaget i *stk. 2* angiver, at det skal være muligt for klima-, energi- og bygningsministeren at indhente oplysninger på ad hoc basis fra virksomheder, som udlejer lagerkapacitet for råolie og olieprodukter. Baggrunden herfor er, at der i Danmark i betydeligt omfang importeres og oplagres olie i Danmark, hvorefter olien efter en periode videresælges, som oftest til eksport. Disse virksomheder opererer ikke på det danske marked og det kan derfor i nogle tilfælde være nødvendigt at gøre virksomhederne opmærksom på, at denne aktivitet indebærer lagringspligt.

Energistyrelsen har derfor behov for at kunne indhente oplysninger om sådanne forhold fra virksomheder, som udlejer lagerkapacitet, hvorefter Energistyrelsen vil tage direkte kontakt til de pågældende olievirksomheder. Der er tale om oplysninger på ad hoc basis og ikke regelmæssig fremsendelse af data og formålet hermed er dels at vurdere, om der oplagres råolie og olieprodukter i Danmark, som er omfattet af lagringspligt, og dels at kunne supplere den løbende kontrol af beredskabslagrene.

Forslaget i *stk. 3* angiver, at virksomheder, der alene har kommercielle olielagre, også skal udarbejde og fremsende rapportering i henhold til lovforslagets *stk. 1*. Årsagen hertil er, at rapporteringen til IEA og EU også skal omfatte de kommercielle olielagre. Langt hovedparten af de kommercielle olielagre i Danmark holdes af de lagringspligtige virksomheder, så bestemmelsen i *stk. 3* er alene rettet mod meget få ikke-lagringspligtige virksomheder på olieområdet.

Forslaget i *stk. 3* angiver endvidere, at det også skal være muligt for klima-, energi- og bygningsministeren at indhente oplysninger fra andre virksomheder med betydning for den danske forsyning af råolie og olieprodukter. Disse oplysninger vil blive indhentet efter anmodning. Baggrunden herfor er, at selskabskonstruktioner i nogle tilfælde indebærer behov for rapportering fra ikke-lagringspligtige virksomheder på olieområdet, der ikke er omfattet af de øvrige bestemmelser. Der er således tale om en bestemmelse, der kun påregnes anvendt i få tilfælde.

Forslaget i *stk. 4* angiver, at klima-, energi- og bygningsministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, til kontrolformål kan indhente oplysninger hos andre offentlige myndigheder. Der kan herunder foretages registersamkøring og sammenstilling af data til kontrolformål. Hensigten hermed er at opnå mulighed for en mere effektiv kontrol med de oplysninger, der modtages efter forslaget § 14, *stk. 1* og 3. Disse oplysninger anvendes dels til kontrol af overholdelse af udmeldt lagringspligt og indgåede lagerdækningsaftaler og dels til myndighedernes fastsættelse af virksomhedernes lagringspligt for den næste lagerperiode. Oplysningerne anvendes endvidere til international og national energistatistik. Oplysningerne er således centrale for olieberedskabet og for overholdelsen af internationale aftaler på området.

De virksomheder, som fremsender oplysninger efter § 14, *stk. 1* og 3, vil normalt ikke være personligt drevne virksomheder (enkeltmandsejede virksomheder), men det kan ikke udelukkes, at sådanne virksomheder vil kunne forekomme.

Det er hensigten at tilrettelægge administrationen således, at de virksomheder, der omfattes af kontrolopgaver, i almindelighed gøres opmærksom på adgangen til at foretage samkøring til kontrolformål, inden kontrollen foretages.

I henhold til denne bestemmelse er det hensigten at indgå en aftale med told- og skatteforvaltningen (SKAT) om indhentning af register- og stamoplysninger om virksomheder, der foretager import og eksport af råolie og olieprodukter til og fra Danmark og de oplysninger, der afgives i forbindelse hermed, herunder også oplysninger om toldoplæg. Det er hensigten at sammenholde disse oplysninger med de oplysninger om varebevægelser og oliebeholdninger, specificeret på olieprodukter og

produktkategorier, som modtages efter § 14, stk. 1 og 3. Da SKAT har nogenlunde samme oplysninger, kan det gøre kontrollen med kvaliteten af de data, som modtages efter forslaget § 14, stk. 1 og 3, mere effektiv, hvis de sammenholdes med de tilsvarende data, som er indberettet til SKAT. Dertil kommer, at Energistyrelsen ønsker at kunne få oplysning om virksomheder, som foretager import og eksport af råolie og olieprodukter til og fra Danmark for at sikre, at Energistyrelsen har kontakt til alle virksomheder, som er omfattet af § 14, stk. 1 og 3.

Forslaget i *stk. 5* giver klima-, energi- og bygningsministeren hjemmel til at fastsætte regler om oplysningspligten efter § 14, stk. 1-3. Det er hensigten til at anvende hjemlen til at fastsætte regler om bl.a. følgende forhold:

- *Månedlig fremsendelse af data om beredskabslagre (herunder specifikke lagre) og kommercielle lagre.* Det er hensigten at fastsætte regler om denne datafremsendelse, som dels viderefører den hidtidige praksis herfor og dels i muligt omfang tilpasser denne med henblik på størst mulig udnyttelse af mulighederne for forenklinger. De fremsendte data skal opfylde kravene fra IEA og EU, hvilket lægger betydelige begrænsninger på mulighederne for at reducere omfang og detaljeringsgrad af de fremsendte data. Således skal der efter det nye oliedirektiv fremover indføres geografisk lagersted i den løbende rapportering, jf. § 14, hvilket ventes at indebære øget arbejde med udarbejdelse og fremsendelse af de månedlige data.
- *Intensiveret fremsendelse af data i krisesituationer.* Det er hensigten at fastsætte regler, som muliggør, at der i krisesituationer kan foretages en hurtigere og udbygget fremsendelse af data. Bestemmelsen vil nødvendigvis skulle være fleksibel, da det ikke er hensigtsmæssigt at udarbejde regler herom efter konkrete krisesituationer.
- *Tidsfrister for den fremsendelse af data.* Det er hensigten at fastsætte regler, som viderefører de hidtidige tidsfrister, dels med tilpasninger som følge af lagerårets ændring til fremover at vare fra 1. april til 31. marts og dels med tilpasning til IEA's og EU's regelsæt.
- *Egenkontrol forud for fremsendelse af data.* Det er hensigten at fastsætte regler, som tydeliggør, at de virksomheder, som fremsender data, skal foretage en rimelig grad af egenkontrol for at sikre, at de fremsendte data er korrekte, fyldestgørende og endelige. Virksomhederne skal således have indbyrdes kontakt, således at de sikrer, at deres indbyrdes aftaler om varebevægelser og beholdninger indgår på samme måde i virksomhedernes fremsendelse af data. Eksempelvis, hvis virksomhed A har et tilgodehavende på 50.000 m³ gas- og dieselolie hos virksomhed B, skal de to virksomheder fremsende data herom på samme måde, idet der ellers vil opstå problemer i den efterfølgende krydsvalidering af de fremsendte data.
- *Håndtering af ikke-korrekt og ikke-rettidig fremsendelse af data.* Det er hensigten at fastsætte regler, som sikrer, at virksomhedernes fremsendelse af ikke-korrekte og ikke-rettidige data fremover reduceres i forhold til i dag, hvor der for nogle virksomheders vedkommende er en del af den form for problemer. Det er således hensigten at registrere virksomhedernes fremsendelse af data i højere grad end i dag for at kunne følge op på ikke-korrekt datafremsendelse.
- *Årlig revisorerklæring om rigtigheden af månedlige oplysninger.* Efter de gældende regler skal lagringspligtige virksomheder og FDO én gang årligt fremsende en revisorerklæring, hvorved rigtigheden af de månedligt fremsendte data bekræftes. Det er hensigten at videreføre og modernisere denne fremgangsmåde, som er et væsentligt led i virksomhedernes egenkontrol og som forventes at kunne bidrage til en forbedring af datakvaliteten.
- *Fremsendelse af oplysninger på ad hoc basis.* Det er hensigten at fastsætte regler herom, bl.a. om en rimelig svarfrist. Derudover er det hensigten at søge etableret en god dialog med disse virksomheder.
- *Løbende opdaterede og detaljerede fortegnelser over beredskabslagre, herunder specifikke lagre.* Efter det nye oliedirektiv skal medlemsstaterne føre disse to fortegnelser. Det er hensigten at fastsætte regler herom, bl.a. om deres opdatering, som forudsættes foretaget ved brug af den månedlige fremsendelse af data og de supplerende oplysninger, der modtages. Endvidere skal der fastsættes regler om fortegnelsernes detaljeringsgrad og om deres opbevaring, herunder sikring af dataene samt den periode, hvori fortegnelserne skal opbevares.

De ovennævnte regler vil blive udarbejdet i samarbejde med FDO.

Udøvelsen af beføjelsen om oplysningspligt efter § 14 skal foretages inden for rammerne af lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Til § 15

Den foreslåede bestemmelse i § 15 har til hensigt at gennemføre det nye olie direktivs artikel 6, stk. 1, og artikel 10, stk. 1, der handler om de nye fortegnelser over beredskabslagre og specifikke lagre, der skal føres af medlemsstaterne.

Som anført i afsnit 3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger skal en medlemsstat således fremover føre en løbende opdateret og detaljeret fortegnelse over alle beredskabslagre, som ikke er specifikke lagre, og en anden fortegnelse over alle specifikke lagre.

Efter *stk. 1* skal klima-, energi- og bygningsministeren føre en løbende opdateret og detaljeret fortegnelse over alle beredskabslagre, som anvendes til dækning af Danmarks lagringspligt, uanset om de holdes i Danmark eller i udlandet. Opdatering af fortegnelsen påregnes foretaget ved brug af de oplysninger, som fremsendes månedligt om beredskabslagre, og de supplerende oplysninger, som modtages, jf. bemærkningerne til § 14, stk. 5. Endvidere vil det være nødvendigt at indarbejde data om de lagre i udlandet, som anvendes til dækning af dansk lagringspligt. Fortegnelsen skal bl.a. indeholde de oplysninger, som er nødvendige for, at man for den enkelte lagerbeholdning kan identificere lagersted, størrelse, ejer og art.

Forslaget i *stk. 2* vedrører fortegnelsen over de specifikke lagre, som holdes i Danmark, uanset om de anvendes til dækning af lagringspligt for Danmark eller for en anden medlemsstat. Denne fortegnelse skal omfatte dels lagre, som ejes af den danske CLE, og dels lagre, som ejes af udenlandske CLE'er eller medlemsstater.

De to fortegnelser har således forskellig dækning og selvom der er en betydelig overlapning, vil datastrømmene til de to fortegnelser være forskellige. Det er derfor ikke umiddelbart muligt at samordne de to fortegnelser til én fælles fortegnelse.

For begge fortegnelser gælder, at klima-, energi- og bygningsministeren årligt skal fremsende en sammenfattende kopi af fortegnelserne til Kommissionen, som desuden når som helst kan anmode om en kopi af fortegnelserne for en hvilken som helst periode, dog højst 5 år tilbage i tiden.

Til kapitel 6

Beredskab i øvrigt

Til § 16

Den foreslåede bestemmelse i § 16 har til hensigt at sikre et mere generelt beredskab over for andre hændelser end internationale forsyningsafbrydelser, som kan medføre afbrydelser af olieforsyningen til det danske samfund. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i § 5 a i den gældende lov, jf. afsnit 4.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

De lagringspligtige virksomheder skal således foretage nødvendig planlægning og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre forsyningen af mineralolie og mineralolieprodukter i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer. FDO varetager de overordnede, koordinerende planlægningsmæssige og operative opgaver vedrørende dette beredskab. Dette beredskab påregnes videreført som hidtil.

Efter *stk. 1* skal de lagringspligtige virksomheder således, som efter de gældende regler, foretage nødvendig planlægning og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre forsyningen af råolie

og olieprodukter i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer. Dette beredskab er således rettet mod de samme parter og de samme olieprodukter som det olieberedskab, der er rettet mod internationale forsyningsafbrydelser. Det er således de olieprodukter - motorbenzin, jetbrændstof af petroleumstypen, gas- og dieselolie samt fuel olie - som tilsammen udgør langt hovedparten af det danske olieforbrug.

Forslaget i *stk. 2* angiver, at den danske CLE som hidtil skal varetage de overordnede, koordinerende planlægningsmæssige og operative opgaver vedrørende denne del af olieberedskabet.

Forslaget i *stk. 3* giver klima-, energi- og bygningsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om varetagelse af de opgaver, som er anført i *stk. 1* og *2*. Der er ikke hidtil fastsat regler herom, da det har været muligt at håndtere dette beredskabsarbejde på ad hoc basis, men i takt med at beredskabet udbygges, kan det blive nødvendigt at fastsætte sådanne regler.

Til kapitel 7

Tilsyn og påbud

Til § 17

Den foreslåede bestemmelse i § 17 har til hensigt at sikre et hensigtsmæssigt tilsyn med, at loven og regler udstedt i henhold til loven overholdes. Dette tilsyn omfatter også bestemmelserne om den danske CLE efter det foreslåede § 5 og dens varetagelse af administrative opgaver efter det foreslåede § 20, *stk. 2*.

Som anført i afsnit 3.12 i lovforslagets almindelige bemærkninger angiver det nye oliedirektiv, at Kommissionen i samråd med medlemsstaterne kan foretage gennemgange af (tilsyn med) deres olieberedskab for at kontrollere dette og de dertil hørende lagre. I så fald skal medlemsstaten inden for en uge efter meddelelsen om et planlagt tilsyn stille oplysninger til rådighed for Kommissionen, medmindre disse oplysninger allerede er fremsendt til Kommissionen. I en dansk sammenhæng skal det sikres,

- at Energistyrelsen, den danske CLE samt de lagringspligtige virksomheder indvilliger i tilsynet og bistår Kommissionens tilsynsførende; og
- at Kommissionens tilsynsførende får ret til at se alle dokumenter og fortegnelser om beredskabslagre, herunder specifikke lagre, og får adgang til de lagersteder, hvor lagrene holdes, samt til alle dokumenter herom.

Det foreslås i *stk. 1*, at klima-, energi- og bygningsministeren fører tilsyn med overholdelse af denne lov og regler udstedt i henhold til denne lov. Bestemmelsen svarer til § 5, *stk. 1*, i den gældende lov.

Efter *stk. 2* skal virksomheder omfattet af loven efter anmodning give klima- og energiministeren alle oplysninger, som er nødvendige for at vurdere virksomheden efter denne lov. Bestemmelsen svarer til § 5, *stk. 2*, i den gældende lov.

Efter *stk. 3* skal lagringspligtige virksomheder og den danske CLE medvirke i tilsyn med beredskabslagre, som foretages af Kommissionen. Bestemmelsen har til hensigt at gennemføre det nye oliedirektivs artikel 18, *stk. 1-3*.

Som led i tilsynet foreslås det i *stk. 4*, at klima-, energi- og bygningsministeren til enhver tid uden retskendelse mod behørig legitimation, i det omfang det er nødvendigt, har adgang til alle dele af virksomheden. Udøvelsen af beføjelsen efter *stk. 4* skal foretages inden for rammerne af lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Forslaget i *stk. 5* giver klima-, energi- og bygningsministeren hjemmel til at fastsætte regler om tilsyn efter *stk. 1-4*. Det er hensigten at anvende hjemlen til at fastsætte regler om bl.a. følgende forhold:

- *Fremsendelse af oplysninger til brug for tilsynet.* Det er hensigten at fastsætte regler herom, herunder også om virksomhedernes pligt til at kunne dokumentere forhold vedrørende tidligere år.
- *Klima-, energi- og bygningsministerens mulighed for at få foretaget en fysisk opmåling af virksomhedens beholdninger for virksomhedens regning.* Det er hensigten at fastsætte regler herom, men det er samtidig hensigten, at en sådan opmåling kun iværksættes, hvis der foreligger et grundlag for at antage, at de oplyste beholdningsopgørelser ikke er korrekte. En sådan opmåling vil blive foretaget af Energistyrelsen ved brug af et eksternt konsulentfirma med speciale på dette område og udgifterne hertil forudsættes i så fald refunderet af den pågældende virksomhed.
- *Virksomhedens nærmere medvirken i tilsyn efter *stk. 3*.* Det er hensigten at fastsætte regler herom, herunder om virksomhedens afholdelse af alle udgifter, som er forbundet med at fremskaffe de oplysninger, som ønskes fremskaffet ved tilsynet.

Til § 18

Forslaget giver tilsynsmyndigheden mulighed for at påbyde, at forhold skal bringes i orden inden for en nærmere angivet frist, hvis forholdene strider mod denne lov eller regler og afgørelser i medfør af loven. Bestemmelsen svarer til tilsvarende bestemmelser i andre love på energiområdet, f.eks. § 64, *stk. 1*, i offshoresikkerhedsloven.

Til kapitel 8

Krisehåndtering

Til § 19

Den foreslåede bestemmelse i § 19 har til hensigt at gennemføre det nye oliedirektivs artikel 20, der handler om krisehåndtering.

Som anført i afsnit 3.13 i lovforslagets almindelige bemærkninger skal en medlemsstat når som helst have beredskabsplaner klar til brug, hvis der opstår en større forsyningsafbrydelse, og medlemsstaten skal sørge for at fastsætte de organisatoriske foranstaltninger for at sikre sådanne planers gennemførelse. Medlemsstaten skal have fastsat procedurer og skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre,

- at den i tilfælde af en større forsyningsafbrydelse hurtigt, effektivt og gennemsigtigt kan frigive dele af eller alle dens beredskabslagre, herunder specifikke lagre; og
- at den kan fastsætte generelle eller specifikke begrænsninger af olieforbruget i forhold til den anslåede forsyningsmangel, bl.a. ved at give visse brugergrupper prioritet ved tildeling af olieprodukter.

Med *stk. 1* foreslås det derfor, at klima-, energi- og bygningsministeren skal sikre, at der foreligger beredskabsplaner, som kan tages i brug, hvis der opstår en større forsyningsafbrydelse, og fastsætter de nødvendige organisatoriske foranstaltninger for at gennemføre sådanne planer.

Det centrale værktøj i krisesituationer er at kunne trække på beredskabslagrene, hvilket vil kunne dække langt de fleste krisesituationer, og alene i tilfælde af større, langvarige oliekriser kan det blive nødvendigt at overveje indførelse af forbrugsbegrænsende foranstaltninger.

Træk på beredskabslagrene er en forholdsvis enkel foranstaltning, som kan gennemføres i løbet af kort tid af Energistyrelsen i tæt samarbejde med FDO og olieindustrien i øvrigt. Træk på beredskabslagrene indebærer, at krisesituationen ikke forplanter sig til samfundet som en mangelsituation og reelt ikke opleves af forbrugerne som en mangelsituation.

Forslaget i *stk. 2* handler alene om muligheden for træk på beredskabslagrene. Bestemmelsen angiver, at klima-, energi- og bygningsministeren i tilfælde af en større forsyningsafbrydelse kan fastsætte, at beredskabslagre skal frigives, hvilke mængder og produktkategorier det kan omfatte, hvilke dele af beredskabslagrene der skal anvendes hertil samt eventuelt nærmere forhold herom. Endvidere vil der skulle tages stilling til nedsættelse af virksomhedernes lagringspligt, herunder perioden herfor, hvilket samtidig angiver inden for hvilken periode lagrene skal genetableres.

Bestemmelsen må ses i sammenhæng med direktivets bestemmelse om, at der i tilfælde af, at der foreligger en international beslutning om frigivelse af beredskabslagre - defineret som en IEA-beslutning herom - skal være mulighed for,

- at de berørte medlemsstater kan bruge deres beredskabslagre og specifikke lagre til at opfylde de deraf følgende internationale forpligtelser, og i så fald underrettes Kommissionen, der kan indkalde koordinationsgruppen - eller på anden måde høre gruppen - især for at vurdere virkningerne af frigivelsen; og
- at Kommissionen anbefaler medlemsstaterne at frigive deres beredskabslagre og specifikke lagre eller at træffe andre hensigtsmæssige foranstaltninger med tilsvarende virkning, dog således at Kommissionen inden da skal høre koordinationsgruppen.

I tilfælde af at der ikke foreligger en sådan IEA-beslutning om frigivelse af beredskabslagre, men derimod er opstået forsyningsvanskeligheder for olie til EU eller en enkelt EU-medlemsstat, underretter Kommissionen IEA, hvor relevant, og samordner med IEA, hvor hensigtsmæssigt, og fastsætter - efter drøftelse med medlemsstaterne - om der er indtruffet en større forsyningsafbrydelse og i givet fald, om der skal foretages frigivelse af beredskabslagre, jf. afsnit 3.12 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Forslaget i *stk. 3* handler alene om muligheden for at indføre forbrugsbegrænsende foranstaltninger. Bestemmelsen angiver, at klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte generelle eller specifikke begrænsninger af olieforbruget i forhold til den anslåede forsyningsmangel, bl.a. ved at give visse brugergrupper prioritet ved tildeling af olieprodukter, og skal sikre, at der foreligger hensigtsmæssige planer herfor.

Indførelse af forbrugsbegrænsende foranstaltninger indebærer, at en mangelsituation ikke kan undgås, men at det kan forsøges at koncentrere formindskelsen af olieforbruget i muligt omfang på områder, hvor den samfundsmæssige skade er mindre. Da krisesituationer kan være meget forskellige og da de situationer, hvor de kan indtræffe, kan være meget forskellige, er det næppe hensigtsmæssigt at udarbejde egentlige planer for indførelse af forbrugsbegrænsende foranstaltninger, som umiddelbart kan iværksættes. Der vil således primært være behov for en situationsbestemt krisehåndtering, hvor der foreligger et antal værktøjer, hvis eventuelle anvendelse myndighederne i situationen kan tage konkret stilling til. Disse værktøjer - rettet mod at reducere det danske olieforbrug - kan være

- bløde værktøjer som henstillinger samt brede eller smallere informationskampagner;
- etablering af incitament til adfærd, som reducerer olieforbruget, f.eks. foranstaltninger som reducerer vejtransportens olieforbrug, eller afgiftsforhøjelser; samt
- hårde værktøjer som forbud og rationeringer.

Overvejelser om forbrugsbegrænsende foranstaltninger vil blive foretaget sammen med relevante sektormyndigheder og med inddragelse af olieindustrien. I planlægningen af sådanne foranstaltninger vil også indgå overvejelser om anvendelse af relevante bestemmelser i lov nr. 165 af 7. maj 1975 om oplysnings- og salgspligt vedrørende kulbrinter og lovebekendtgørelse nr. 88 af 26. februar 1986 om forsyningsmæssige foranstaltninger, jf. afsnit 4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Forslaget i *stk. 4* giver klima- og energiministeren hjemmel til at fastsætte regler om de forhold, som er anført i *stk. 1-3*. Det er hensigten til at anvende hjemlen til at fastsætte dels generelle regler og procedurer om de ovennævnte forhold og dels situationsbestemte regler og procedurer i nødvendigt omfang.

Til kapitel 9

Delegation af administrative opgaver

Til § 20

Forslaget i *stk. 1* svarer til § 6, stk. 1, i den gældende lov. Det er hensigten at anvende denne bestemmelse til som hidtil at delegere opgaver om olieberedskab til Energistyrelsen.

Forslaget i *stk. 2* angiver, at klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte, at nærmere angivne administrative opgaver skal varetages af den danske CLE på nærmere angivne vilkår. En sådan fastsættelse vil blive foretaget, hvis den danske CLE er indforstået hermed.

Som beskrevet i afsnit 5.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger er der ved drøftelser mellem Energistyrelsen og FDO - i sammenhæng med spørgsmålet om udpegning af FDO som den danske CLE - principiel enighed om at arbejde mod, at konkrete administrative opgaver varetages af den danske CLE. Udgifterne ved opgavernes varetagelse afholdes af den danske CLE. Energistyrelsen og FDO lægger i den forbindelse vægt på, at virksomhederne i højere grad, end det er tilfældet i dag, foretager korrekt og rettidig indberetning af oplysninger. Med henblik på at sikre, at virksomhederne i højere grad overholder reglerne om oplysningspligt i § 14, fastsættes der med lovforslagets § 23 et bødeniveau for overtrædelse af reglerne, og det foreslås med § 24, at sager om overtrædelse af reglerne skal kunne afgøres ved bødeforelæg.

Opgaverne varetages af den danske CLE på Energistyrelsens vegne og i tæt kontakt med Energistyrelsen, som skal anvende de endelige data og resultaterne af disse.

Forslaget i *stk. 3* giver klima-, energi- og bygningsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om den danske CLE's opgavevaretagelse efter *stk. 2*. Det er hensigten at anvende hjemlen til at fastsætte regler om bl.a. følgende forhold:

- *Den danske CLE's modtagelse af data og andre oplysninger.* Der er tale om data og andre oplysninger, som modtages efter bestemmelserne i det foreslåede § 14, stk. 1-3. Der er således tale om dels månedlige data fra lagringspligtige virksomheder og fra andre virksomheder med kommercielle lagre, dels oplysninger på ad hoc basis som modtages efter anmodning. Disse data og oplysninger skal modtages korrekt. Deres modtagelse skal registreres og alle ændringer af de fremsendte data skal ligeledes registreres.
- *Den danske CLE's behandling af den månedlige datarapportering.* Denne behandling har til formål at sikre, at den månedlige datarapportering er korrekt og rettidig. En korrekt datarapportering indebærer også, at de data, som fremsendes af forskellige virksomheder, er indbyrdes konsistente. Det omfatter især angivelse af mængder og produkttype for transaktioner mellem virksomhederne samt periodisering af sådanne transaktioner. Det omfatter endvidere gæld og tilgodehavender mellem virksomhederne. Behandlingen omfatter derfor en krydsvalidering af de modtagne data som led i en kvalitetskontrol af dataene.
- *Den danske CLE's indhentning og behandling af oplysninger, der modtages på ad hoc basis.* Der er tale om oplysninger dels fra virksomheder, som udlejer lagerkapacitet for olie, dels fra virksomheder med betydning for den danske olieforsyning, som ikke er omfattet af den månedlige rapportering. Den danske CLE skal på Energistyrelsens vegne kunne anmode om sådanne oplysninger efter det foreslåede § 14, stk. 2 og 3, som supplement til den månedlige rapportering. Oplysningernes behandling vil især omfatte check af, om oplysningerne er konsistente med de øvrige modtagne data, og om de giver anledning til at kontakte konkrete virksomheder om deres forhold.
- *Den danske CLE's forberedende kontrol af lagringspligt m.m. baseret på den månedlige datarapportering.* Der er tale om en forberedende kontrol af virksomhedernes lagringspligt og af den yderligere lagringspligt, de kan have påtaget sig gennem indgåelse af lagerdækningsaftaler. Denne forberedende kontrol rapporteres af den danske CLE til Energistyrelsen, som skal foretage den endelige kontrol. Energistyrelsen skal endvidere - i tilfælde af ikke-overholdelse af lagringspligt og lagerdækningsaftaler - foretage opfølgning heraf og herunder tage stilling til eventuel anvendelse af sanktioner efter det foreslåede § 23.

- *Den danske CLE's etablering og administration af løbende opdaterede og detaljerede fortegnelser over beredskabslagre og specifikke lagre efter § 15.* Den danske CLE vil varetage denne opgave på Energistyrelsens vegne og vil skulle sikre, at kravene herom i det nye oliedirektiv opfyldes. For fortegnelsen over beredskabslagre efter det foreslåede § 15, stk. 1, vil den løbende opdatering blive foretaget gennem den månedlige rapportering. For fortegnelsen over specifikke lagre efter det foreslåede § 15, stk. 2, som alene holdes af den danske CLE, kan den løbende opdatering blive foretaget oftere.
- *Den danske CLE's administration af lagerdækningsaftaler.* Den danske CLE vil modtage og behandle ansøgninger om lagerdækningsaftaler, herunder også aftaler med andre landes CLE'er, og vil godkende disse inden for de kriterier herfor, som fastsættes i disse regler. Ansøgninger om godkendelse af lagerdækningsaftaler, hvor den danske CLE indgår som den ene part, vil skulle godkendes af Energistyrelsen. Den danske CLE vil endvidere foretage kontrol af, om disse lagerdækningsaftaler og vilkårene for deres godkendelse er opfyldt. Behandlingen af disse ansøgninger og vilkårene for deres godkendelse er standardiseret og vil blive tilpasset til, at denne opgave varetages af den danske CLE.
- *Den danske CLE's tavshedspligt om modtagne oplysninger.* Den danske CLE vil have tavshedspligt om data og andre oplysninger, som modtages eller fremsendes ved varetagelsen af opgaver, som henlægges efter det foreslåede § 20, stk. 2. Den danske CLE vil således ikke kunne bruge disse oplysninger til andre formål uden aftale herom med Energistyrelsen. Som i dag vil oplysninger om enkeltvirksomheder ikke være til rådighed for FDO's bestyrelse.

Det er hensigten, at klima-, energi- og bygningsministeren i medfør af forvaltningslovens § 1, stk. 2, og offentlighedslovens § 1, stk. 3 - efter forhandling med justitsministeren - vil fastsætte, at forvaltningsloven og offentlighedsloven, i det omfang der træffes afgørelse, finder anvendelse ved den danske CLE's varetagelse af administrative opgaver, som klima-, energi- og bygningsministeren i medfør af § 20, stk. 2, har bemyndiget den danske CLE til at varetage. Den danske CLE vil f.eks. træffe afgørelser i forbindelse med administrationen af lagerdækningsaftaler.

Endvidere er det hensigten, at klima-, energi- og bygningsministeren i medfør af § 1, stk. 4 i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter - efter forhandling med justitsministeren - vil fastsætte, at retssikkerhedsloven finder anvendelse ved den danske CLE's varetagelse af administrative opgaver i henhold til § 20, stk. 2, i det omfang den danske CLE i forbindelse med denne opgavevaretagelse har beføjelse til at anvende oplysningspligter efter forslaget § 14.

I konsekvens af at de nævnte administrative opgaver varetages af den danske CLE på Energistyrelsens vegne, skal Energistyrelsen føre tilsyn med, at den danske CLE varetager disse opgaver i overensstemmelse med det fastsatte grundlag for opgavevaretagelsen, jf. bemærkningerne til § 17, stk. 1.

Til kapitel 10

Klageadgang m.v.

Til § 21

I medfør af § 6, stk. 2, i den gældende lov kan klima-, energi- og bygningsministeren fastsætte regler om, at afgørelser truffet efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Med lovforslaget er det hensigten, at klager over Energistyrelsens afgørelser om olieberedskabet skal kunne indbringes for Energiklagenævnet. Energiklagenævnet er således klagemyndighed efter de fleste love på energiområdet, f.eks. elforsyningsloven, naturgasforsyningsloven og offshoresikkerhedsloven. Det er derfor naturligt, at Energiklagenævnet også bliver klageinstans for myndighedsafgørelser efter den foreslåede lov eller regler udstedt i henhold hertil.

Det foreslås i *stk. 1*, at Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af klima-, energi- og bygningsministeren efter denne lov eller regler udstedt i henhold til denne lov.

Forslaget i *stk. 2* angiver, at afgørelser truffet af Energistyrelsen ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet og at der ikke er mulighed for at indbringe afgørelser for domstolene, før den endelige administrative afgørelse - dvs. Energiklagenævnets afgørelse - foreligger.

Forslaget i *stk. 3* angiver, at afgørelser truffet af den danske CLE, jf. § 20, stk. 2, kan indbringes for Energistyrelsen, og at Energistyrelsens afgørelse derefter kan indbringes for Energiklagenævnet som 2. instans. Der kan f.eks. være tale om afgørelser truffet af den danske CLE i forbindelse med administrationen af lagerdækningsaftaler, jf. § 20, stk. 2, nr. 3.

Forslaget i *stk. 4* angiver, at en klage skal være indgivet skriftligt til Energiklagenævnet henholdsvis Energistyrelsen, jf. det foreslåede stk. 3, inden 4 uger fra tidspunktet, hvor afgørelsen er meddelt den pågældende. Klagefristen regnes fra det tidspunkt, hvor meddelelsen er kommet frem. Klager til Energiklagenævnet vil blive behandlet i henhold til nævnets forretningsorden.

Forslaget i *stk. 5* giver klima-, energi- og bygningsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om adgangen til at klage over afgørelser der efter loven eller regler udstedt i henhold til loven træffes af klima-, energi- og bygningsministeren, herunder at visse afgørelser ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet samt at afgørelser truffet af en institution under Klima-, Energi- og Bygningsministeriet eller den danske CLE, jf. § 20, stk. 2, ikke skal kunne indbringes for klima- og energiministeren.

Forslaget i *stk. 5* giver endvidere klima-, energi- og bygningsministeren hjemmel til at fastsætte regler om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage. Gebyret for indbringelse af en klage for Energiklagenævnet skal afspejle omkostningerne ved nævnets administration af klagen. Gebyret er p.t. 500 kr. På nuværende tidspunkt påregnes der ikke fastsat gebyr for indbringelse af klager for Energistyrelsen efter lovforslagets stk. 3.

Forslaget i *stk. 6* fastsætter Energiklagenævnets sammensætning. Energiklagenævnet er oprindelig nedsat i henhold til § 5, stk. 2, i energiaftaleloven, hvor sammensætningen af nævnets medlemmer er fastsat på grundlag af de sagstyper, som nævnet skal behandle efter denne lov. Der er behov for en anden sammensætning af nævnet ved behandling af klager efter dette lovforslag. Det foreslås derfor i *stk. 6*, at nævnet ved behandling af klager i henhold til den foreslåede lov sammensættes således, at repræsentanter i nævnet udpeget efter indstilling af Dansk Industri og Landbrugsraadet erstattes af to sagkyndige medlemmer, der udpeges af klima-, energi- og bygningsministeren efter indstilling fra Energi- og olieforum. Disse medlemmer udpeges for fire år ad gangen. Det vil være muligt at foretage genudpegning.

Til § 22

Den foreslåede bestemmelse i § 22 svarer til tilsvarende bestemmelser i andre love på energiområdet, f.eks. offshoresikkerhedslovens § 68. Bestemmelsen angiver, at søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter § 21 skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

*Til kapitel 11**Straffebestemmelser og administrative bødeforlæg**Til § 23*

Efter det nye oliedirektivs artikel 21 skal medlemsstaterne fastsætte sanktioner for overtrædelse af de nationale gennemførelsesbestemmelser for direktivet, der står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning. Den foreslåede bestemmelse i § 23 om straf svarer med få ændringer til § 7 i den gældende lov.

I *stk. 1* foretages en angivelse af de bestemmelser i loven, som ved en overtrædelse vil kunne medføre bødestraf. Bestemmelsen skal medvirke til at sikre lovens overholdelse. Bestemmelserne bygger på samme principper for straffebestemmelser som andre love på energiområdet.

Særligt for så vidt angår den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 3*, bemærkes, at det tilsigtes, at bøden for at afgive urigtige eller ikke rettidige oplysninger eller at undlade at fremsende sådanne oplysninger efter § 14, *stk. 1-3*, fremover som udgangspunkt bliver på 5.000 kr.

Det bemærkes, at straffen, uanset denne retningslinje for bødens fastsættelse, fortsat i sidste ende vil bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af sagens omstændigheder, og det angivne bødeniveau vil således kunne fraviges i både op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag er omstændigheder, der taler herfor, herunder i gentagelsestilfælde.

Med *stk. 2* fastsættes det, at der i regler, som udstedes i henhold til loven, kan fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelserne i reglerne eller vilkår fastsat i henhold til reglerne og for manglende overholdelse af påbud meddelt i henhold til reglerne.

Med *stk. 3* sikres det, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Til § 24

Det foreslås i § 24, *stk. 1*, at klima-, energi- og bygningsministeren i sager omfattet af § 23, *stk. 1, nr. 3*, i et bødeforelæg kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget. Hvis bøden vedtages, vil videre forfølgning bortfalde, jf. det foreslåede *stk. 3*.

Ministerens vil alene anvende adgangen til at udstede bødeforelæg i sager, der er ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål, og hvor der ikke kan rejses tvivl om bødens størrelse. Hvis bestemmelsen således ikke kan anvendes, vil ministeren overgive sagen til politi og anklagemyndigheden til videre foranstaltning.

Det foreslås i § 24, *stk. 2*, at retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anlageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, skal finde tilsvarende anvendelse på bødeforelæg efter det foreslåede *stk. 1*.

Reglerne i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter vil skulle iagttages ved administrationen af loven. Det følger af § 10 i denne lov, at de foreslåede regler om oplysningspligt ikke vil gælde i forhold til virksomheder, hvor der er konkret mistanke om, at virksomheden har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse.

I praksis indebærer det i relation til de foreslåede regler om bødeforelæg, at ministeren i sådanne tilfælde i stedet for udstedelse af bødeforelæg som udgangspunkt vil skulle overgive sagen til politi og anklagemyndigheden med henblik på behandling af sagen i strafferetsplejens former.

Der henvises til afsnit 5.10 i de almindelige bemærkninger.

Til kapitel 12

Ikrafttræden m.v.

Til § 25

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 31. maj 2012. Gennemførelsesfristen for det nye oliedirektiv er den 31. december 2012, hvor lagringspligten efter direktivet indtræder. Direktivet forudsætter, at de berørte virksomheder senest 7 måneder før gøres bekendt med deres lagringsforpligtelser og deres muligheder for at dække denne gennem delegationer til den danske CLE. Direktivet forudsætter endvidere, at virksomhederne udøver deres ret til at delegere lagringsforpligtelser til CLE'er senest 170 dage før lagringspligtens indtræden.

I *stk. 2* foreslås, at lagringspligten og forpligtelser for lagringspligtige virksomheder og andre virksomheder m.v. omfattet af loven først skal have virkning fra den 1. januar 2013. Det foreslås dog, at forpligtelserne for den organisation, som klima-, energi- og bygningsministeren udpeger som dansk CLE efter forslaget § 5, stk. 1, skal have virkning fra tidspunktet for udpegningen.

Efter lovens ikrafttræden den 31. maj 2012 vil ministeren udpege FDO som dansk CLE. CLE'en vil herefter efter det foreslåede stk. 2 skulle offentliggøre de oplysninger, der er nævnt i lovforslagets § 13.

Forslaget om, at lagringspligten og forpligtelserne for de lagringspligtige virksomheder og andre virksomheder m.v. først skal have virkning fra den 31. december 2012 - datoen er valgt for at sikre overensstemmelse med implementeringsfristen i det nye oliedirektiv - indebærer, at forpligtelserne i bl.a. §§ 6, 9, 14, 16 og 17 først får virkning den 31. december 2012. Omvendt indebærer forslaget bl.a., at virksomhederne allerede efter udpegningen af FDO som CLE vil kunne delegere lagringsforpligtelser til CLE'en, således at delegationen får virkning, når virksomhedernes lagringspligt indtræder den 1. januar 2013. Ved sådanne delegationer vil reglerne i lovforslagets § 13 eller regler fastsat i henhold hertil om bl.a. størrelsen af det vederlag, som CLE'en kræver for delegationerne, finde anvendelse, jf. det foreslåede stk. 2, 2. pkt.

Klima-, energi- og bygningsministeren vil føre de fortegnelser, der er nævnt i lovforslagets § 15, fra den 31. december 2012, hvor lagringspligten efter loven får virkning, således at fortegnelserne indeholder de lagerbeholdninger, som findes ultimo december 2012, hvilket svarer til lagerbeholdningerne primo januar 2013.

Indtil den 31. december 2012 vil de hidtil gældende regler i lov om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter finde anvendelse for virksomhederne, der således vil skulle holde beredskabslagre i overensstemmelse med denne lovs bestemmelser - herunder som hidtil gennem delegation til FDO.

Det foreslås i *stk. 3*, at lov nr. 1275 af 20. december 2000 om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter ophæves den 31. december 2012.

Det foreslås dog i *stk. 4*, at de gældende regler udstedt i medfør af den gældende lov om pligtige lagre af mineralolie og mineralolieprodukter opretholdes, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat i henhold til den foreslåede lov.

Til § 26

Den foreslåede bestemmelse i § 25 angiver, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, som ikke er medlem af EU.